

Giới thiệu Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ

Editor: Thiếu Máu Team

Thể loại: NP, Cao H, Hiện đại, Ngôn tình, Lãng mạn, Hay

Câu chuyện nói về một cô gái nhỏ có tính cách phong tao nhưng lại rất coi trọng những người đàn ông anh tuấn, đầy hứa hẹn và đã có vợ. Nói về Câu chuyện củi khô lửa bốc hừng hực thiêu đốt của bọn họ bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Nghĩ muốn có 1 người đàn ông tới hung hăng làm mình

Edit: Va

Beta: Hương + Ami

Hôm nay là chủ nhật, vào buổi sáng sớm, Lâm Nhụy đã bị cô bạn cùng phòng là Tiểu Mỹ kéo từ trên giường xuống.

“Mau đứng lên, cậu đã nói là chúng ta sẽ đi chơi thú nhún mà, đi trễ thì sẽ rất đông người đó.”

Diện mạo của Tiểu Mỹ thuộc loại đáng yêu của một cô gái trẻ, tính tình cũng rất hoạt bát. Thời đại học, Tiểu Mỹ và Lâm Nhụy ở cùng một ký túc xá. Tiểu Mỹ đã sớm xem ở trên mạng thấy trò chơi thú nhún có vẻ rất vui, giá chơi lại rẻ, mỗi một lần chỉ mất 100 đồng. Với một vé thì có thể chơi suốt một ngày ở chỗ đó. Tiểu Mỹ sống chết muốn lôi kéo Lâm Nhụy đi cùng, vừa đi vừa ôn lại những trò chơi vui sướng của tuổi thơ. Lâm Nhụy thật sự không lay chuyển được Tiểu Mỹ nên chỉ có thể đồng ý đi cùng.

Thật ra là Lâm Nhụy tính định ngủ một ngày cho khỏe, cô còn đang mơ mơ màng màng, ngập một cái xong lười biếng đứng dậy đi rửa mặt.

Trang điểm một chút, đem tóc dài rối tung quần ở sau đầu, bởi vì hôm nay phải chơi thú nhún nên cô sẽ mặc áo đen bó sát ngực ở bên trong phối hợp với quần short, bên ngoài chỉ mặc một chiếc áo phông rộng nữa là ổn.

Nhìn vào trong gương thì chỉ thấy bên trong có một cô gái với mặt trái xoan trắng nõn thanh tú, đôi mắt to ngập nước thoạt nhìn thật đầm ấm đáng yêu, bởi vì tóc xoăn tự nhiên nên tạo vẻ thanh thuần để lộ ra cần cổ quyến rũ lười biếng.

Đôi chân vừa trắng lại vừa dài, còn thẳng tắp nên rất hấp dẫn mắt người nhìn, đầu vú đứng thẳng và nhô lên cao đang đưa ở trước ngực làm người khác không tự kìm chế được mà muốn đi đùa bỡn, vuốt ve.

Nhìn thân thể mê người của mình trong gương, Lâm Nhụy liếm liếm môi, cô và bạn trai cũ đã chia tay nhau hơn nửa tháng. Mới chỉ thoáng chốc mà đã lâu như vậy, hơn nửa đêm qua tình cờ cô còn mộng xuân suốt một đêm nên ngay lúc này, cô thật muốn có một người đàn ông cường tráng đè cô ở dưới thân và hung hăng muốn cô.

Cô thật hy vọng hôm nay ra khỏi cửa thì có thể gặp được “Điểm ngọt” là có người sẽ dùng cơn thịnh nộ của mình tới lấp đầy tiểu huyệt đang rất đói khát và khó chịu của cô.

Chỉ là những ý tưởng này đều bị cô giấu ở trong lòng. Nhìn bề ngoài thì Lâm Nhụy trông có vẻ cực kỳ thanh thuần và chính chắn, ngay cả cô bạn cùng phòng tốt nhất là Tiểu Mỹ cũng không biết bộ mặt thâm tàng này của cô.

“Lâm Nhụy, cậu xong chưa?” Tiểu Mỹ ở phòng khách thúc giục.

“Rồi!”

Lâm Nhụy nhìn mình trong gương lần cuối, xác nhận bản thân hôm nay trang điểm không có vấn đề gì xong cô mới ra khỏi nhà vệ sinh.

Hai cô gái ra khỏi cửa, một đường thẳng tiến đến chỗ chơi trò thú nhún sung sướng nhất thế giới.

Tới chỗ chơi thú nhún thì chỉ thấy bên trong đã tấp nập biển người, Lâm Nhụy nhìn quanh khắp nơi, thực ra đều là cha mẹ mang theo con cái đến, trẻ con ở nơi đó tung tăng nhảy nhót chơi đùa nhìn thật vui vẻ.

Xem ra bản thân cô hôm nay nhất định phải thất vọng mà về rồi!

Lâm Nhụy lập tức không còn hứng thú. Nhìn cô bạn cùng phòng vẻ mặt vui vẻ bưng bưng hứng thú nên cô cũng làm bộ như mình cảm thấy rất hứng thú và mua vé vào sân với Tiểu Mỹ.

Bởi vì đây là lần đầu tiên chơi thú nhún nên cô cũng cảm thấy rất hiếm lạ. Hai cô gái đứng trái qua phải xem, đi chỗ này nhảy một chút, qua đó nhảy một chút, cái cảm giác trong nháy mắt cả người bị bắn lên ở trên không làm người ta nhìn không được mà sung sướng thả lỏng rất nhiều tâm tình.

Chỉ có một điều duy nhất không tốt chính là toàn bộ sân chỉ có các cô là hai người 20 tuổi, còn lại đều là các bậc phụ huynh mang theo con cái nên thoát nhìn thì trông hai cô có chút kỳ quái.

Quảng trường rất lớn, hai người chơi trong chốc lát, nhìn thấy phía trước có một cái bản dính rất lớn, chỉ cần mặc quần áo đặc chế vào liền có thể đem chính mình dính vào khối bản dính kia, cái này trông thật rất thú vị.

Đặc biệt là trên đến bản dính có một đứa trẻ bị treo ở mặt trên, nhìn thật buồn cười và đáng yêu.

Lâm Nhụy cùng Tiểu Mỹ liếc mắt nhìn nhau một cái rồi quyết định nhất định phải chơi cái này.

Tới trước bảng dính, Tiểu Mỹ không chờ nổi nữa, nhanh chóng mặc quần áo chuyên dụng để chơi dính bảng, Lâm Nhụy giúp Tiểu Mỹ dính vào mặt trên. Thể lực của Lâm Nhụy rất yếu nên không thể làm Tiểu Mỹ dính lên chỗ cao được. Mới chỉ thử hai ba lần, Lâm Nhụy đã mệt đến mức thở hồng hộc.

“Mau nhìn bên kia.” Tiểu Mỹ như là phát hiện cái gì, vội vàng bảo Lâm Nhụy xem hướng bên cạnh.

Lâm Nhụy tùy ý xem qua loa thì chỉ thấy là một cặp vợ chồng trẻ tuổi, ước chừng 26-27 tuổi, người vợ thoát nhìn rất ôn nhu nhã nhặn lịch sự, còn người chồng, bởi vì đưa lưng về phía Lâm Nhụy nên cô không thấy rõ diện mạo của anh ta. Nhưng từ bóng dáng mạnh mẽ và hai chân thon dài kia thì cũng có thể biết diện mạo của anh ta nhất định không thể kém được.

Hai vợ chồng mang theo một đứa trẻ đáng yêu, người chồng bế đứa con lên, dính vào bảng, đứa con mới đầu có vẻ sợ hãi nhưng lúc thật sự bị treo ở giữa không trung thì lại hưng phấn quơ chân múa tay.

Người vợ ôn nhu nhìn chăm chú chồng và con của mình, người chồng đưa lưng về phía Lâm Nhụy, nhìn bộ dáng con mình không sợ trời không sợ đất, khen nói:

“Con của ba giỏi lắm.”

Âm thanh của người đàn ông trầm thấp dễ nghe, xuyên qua tạp âm ồn ào náo động và rõ ràng lọt vào lỗ tai của Lâm Nhụy.

Lâm Nhụy cảm thấy giống như điện giật, trong lòng ngứa ngáy, cô đã tê dại nửa người.

Không nghĩ tới ở chỗ này còn có thể gặp được người đàn ông cực phẩm như vậy! Mới chỉ nhìn bóng dáng và nghe tiếng cười của anh ta thôi mà trong lòng cô đã sinh ra một loại xúc động muốn tiếp cận người này.

Nếu có thể nhìn được tướng mạo của người đàn ông này thì thật tốt.

Có lẽ là người đàn ông nghe được tiếng lòng của Lâm Nhụy, đúng lúc này, anh ta quay đầu lại.

Người đàn ông rất anh tuấn, mũi thẳng, mày kiếm mắt sáng, ánh mắt thâm trầm nhìn không thấy đáy trông có vẻ thành thực mà lại trầm ổn.

Nghe nói những người đàn ông có mũi to thường thì phương diện tình dục đều rất mạnh, Lâm Nhụy trộm nhìn thoáng qua giữa háng anh ta thì thấy trong quần anh ta căng phồng, có thể khẳng định là côn thật rất lớn, người đàn ông này khi làm tình nhất định rất lợi hại đi?

Nghĩ đến đây, tiểu huyết của Lâm Nhụy liền cảm lòng không được mà ướt át, dâm thủy bắt đầu tùy ý tràn lan. Cô có thể cảm giác được quần lót của mình đều bị thấm ướt.

Sắc mặt cô trở nên ửng hồng, khó nhịn kẹp chặt hai chân, đè nén dục vọng trong nội tâm phun trào ra vì sợ bị người khác phát hiện bản thân khác thường.

Người đàn ông nhìn vào tầm mắt Lâm Nhụy thì sững sờ một chút, sau đó lễ phép tươi cười khách sáo xong rất nhanh lại xoay người sang chỗ khác rồi đặt tay tùy ý lên trên vai vợ mình, nhìn con chơi đùa và mỉm cười hạnh phúc.

Người đàn ông thỉnh thoảng thân mật thì thầm cùng vợ càng có vẻ biểu hiện thâm tình chân thành.

Đây là một đôi trai tài gái sắc, vợ chồng tuổi trẻ tình thâm

“Bọn họ thật hạnh phúc.” Tiểu Mỹ hâm mộ nói.

“Đúng vậy.”

Lâm Nhụy không chút để ý trả lời.

Hạnh phúc thì như thế nào?

Cô không có bỏ qua ánh mắt người đàn ông lúc này thấy cô thì liền sáng lên, chỉ sợ hành động của người đàn ông này biểu hiện ra bên ngoài là một người chồng tốt mà thôi!

Thật là có ý tứ.

Lâm Nhụy đột nhiên phá lệ chờ mong.

Xem ra, hôm nay đến cũng không phải là công cốc.

Lần đầu edit thể loại cướp ck này >< chắc sẽ hog bị mấy nàng ném đá mà phải hog huhu ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Ý dâm côn thịt lớn của người đàn ông

Edit: Va

Beta: Ami Cuteo ><

Chỉ có điều hai vợ chồng mang theo con, ba người trông có vẻ rất hoà thuận và vui vẻ. Bởi vì có một người vợ xinh đẹp hiền thực cùng với đứa con hoạt bát đáng yêu nên thoát nhìn giống như người đàn ông rất yêu gia đình. Cô thật sự có thể chen vào giữa họ sao?

Lâm Nhụy có chút chần chờ.

Cô lại lần nữa nhìn thoáng qua người đàn ông. Người đàn ông ôm đứa con vào trong lòng ngực, người vợ bên cạnh kéo khuỷu tay anh, hình như họ chuẩn bị đi chơi trò chơi khác.

Từ đầu đến cuối, mắt người đàn ông nhìn thẳng chứ không hề liếc nhìn Lâm Nhụy lấy một cái.

Giống như khoảnh khắc hai mắt giao nhau hồi nãy, ánh mắt người đàn ông phát sáng chỉ là ảo giác của cô.

Lâm Nhụy không khỏi cảm thấy thất vọng. Hay là do cô quá coi trọng mị lực của bản thân?

Không không không, tuyệt đối không phải là ảo giác.

Trên đời này làm gì có con mèo nào mà không ăn trộm, chỉ được quyết định ở chỗ có cơ hội và có dám làm hay không mà thôi!

Gặp được một người đàn ông làm mình có nhiều hứng thú thật không dễ dàng, cô không tin người đàn ông kia thật sự đứng đắn như bề ngoài của anh. Cho dù không có cơ hội thì cô cũng muốn tạo ra một cơ hội!

Lúc người đàn ông đi, Lâm Nhụy vừa thất thần và chơi đùa với Tiểu Mỹ vừa lặng lẽ dùng khước mắt để ý người đàn ông kia đi nơi nào, cô chú ý thấy hai vợ chồng họ đi đến trò chơi bọt biển.

Đứa bé đã đi chơi cũng cùng với một bạn nhỏ khác, còn hai vợ chồng ngồi ở bên ngoài ghé dựa chăm sóc lẫn nhau.

Lâm Nhụy làm bộ như không để ý rồi tiếp tục chơi trò đánh dấm. "Một môi quá, chúng ta tìm một chỗ nghỉ ngơi tí đi."

Tiểu Mỹ vừa chơi âm ỉ thật lâu nên cũng cảm giác có chút mệt, cô ấy mở miệng hỏi: "Chúng ta đi phòng nghỉ ngơi tạm hả?"

Nơi này thiết kế có phòng nghỉ riêng để trẻ con nghỉ ngơi khi đã chơi quá mệt.

Lâm Nhụy cự tuyệt. "Ồ trong phòng nghỉ đều là ghế dựa, tớ muốn có chỗ để nằm."

Sau đó, cô giống như tùy ý chỉ đại một chỗ: "Nếu không thì tới chỗ đó đi! Ở đây cũng vừa đủ lớn để hai đứa mình có thể vừa nằm nghỉ vừa chơi đùa."

Chỗ Lâm Nhụy chỉ đúng là trò chơi bọt biển, đó là một cái hồ rất lớn, bên trong nhét đầy khối bọt biển vuông có năm màu, nếu một người nằm thì liền sẽ chìm sâu ở bên trong bọt biển mềm mại. Chỉ nhìn thôi cũng khiến cho người ta cảm thấy thật thoải mái.

"Được." Tiểu Mỹ đồng ý.

Hai cô gái trẻ đi tới hồ bọt biển, Lâm Nhụy liếc mắt một cái liền nhìn thấy người đàn ông đang ngồi cạnh bờ hồ cùng với vợ của mình.

Người vợ đang nhàn nhã nói chuyện phiếm với một người mẹ khác. Hình như họ rất hợp nhau. Người đàn ông thì chỉ cúi đầu nhìn đi động, thỉnh thoảng lại ngẩng đầu lên liếc nhìn đứa con trai chơi đùa trong hồ.

Lâm Nhụy chọn khoảng cách rất gần với con trai của người đàn ông rồi nhảy vào. Nếu vậy thì chỉ cần người đàn ông ngẩng đầu nhìn con trai rồi cũng sẽ không thể tránh được mà nhìn thấy cô.

Tiểu Mỹ cũng theo nhảy tiến vào, hai cái nữ hài nằm ở mềm mại bọt biển, cảm giác giống như là phiêu du ở đám mây, có loại cảm giác mộng ảo của thế giới cổ tích.

"Thật thoải mái!" Mái tóc ngắn xõa ra, cô thoải mái than thở một tiếng rồi nhắm hai mắt lại.

Lâm Nhụy gồng hai tay ở sau đầu, đôi chân thon dài hơi hơi giao nhau. Hai chân trắng nõn buồng bình đứng đưa có vẻ tùy ý mà lại tự nhiên, ở trong mắt người khác nghiễm nhiên sẽ trở thành một phong cảnh đẹp đẽ.

Lâm Nhụy đã cảm giác được xung quanh có vài người đàn ông và nhân viên công tác thỉnh thoảng đưa mắt về phía cô.

Chỉ tiếc là cô không hề hứng thú với sự chú ý của bọn họ.

Từ đầu tới cuối, cô chỉ muốn quyến rũ một người đàn ông.

Người đàn ông vẫn đang chơi đi động.

Chán đến chết! Vợ vẫn còn bưng bưng hứng thú nói chuyện phiếm với người phụ nữ kia. Đề tài nói chuyện cũng không có gì khác ngoài một ít quần áo và mỹ phẩm rồi tài nghệ nấu ăn với mấy việc linh tinh, anh không hề cảm thấy hứng thú.

Con trai đang chơi ở chỗ đó, nếu vợ bị chuyện khác hấp dẫn, vậy thì tất nhiên là người làm chồng như anh phải chăm sóc tốt cho đứa con.

Anh ngẩng đầu đưa ánh mắt hướng về phía nơi đứa con đang chơi.

Vốn là tùy ý liếc mắt bình đạm một cái nhưng lần này, ánh mắt của anh lại ngừng lại.

Là một cô gái trẻ xinh đẹp, đáng người thực chuẩn, toàn thân lộ ra khí chất thanh xuân và sức sống, đường hoàng mà tùy ý, bất tri bất giác hấp dẫn ánh mắt của người khác.

Cô gái này anh đã gặp qua một lần.

Người đàn ông nhìn thoáng qua rồi lại bất động thanh sắc thu hồi tầm mắt.

Lâm Nhụy thấy ánh mắt anh dừng ở trên người mình mang theo vài phần đánh giá và thương thức khiến cô thật đặc ý.

Chỉ tiếc vui mừng chưa duy trì được vài giây thì anh lại cúi đầu chơi đi động.

Một cái đi động thì có cái gì vui?

Nếu chơi nó còn không bằng chơi cô?

Lâm Nhụy trong lòng thầm hừ một tiếng, cô nhất định phải lột lột mặt nạ của người đàn ông này rồi ngủ cùng anh!

Tưởng tượng đến cảnh người đàn ông anh tuần này sẽ dùng cơn thịnh nộ tó màu đen của mình tới làm cô, dùng sức xoa vù cô, hưng hăng đâm chọc tiểu huyết ngửa ngáy của cô, làm tiểu huyết tràn đầy tình dịch. Mới chỉ nghĩ đến trường hợp kích thích như vậy, Lâm Nhụy liền cảm giác một cỗ nhiệt lưu rách trào ra từ tiểu huyết làm quần lót ước dầm dề.

Không được, nếu cứ tưởng tượng tiếp thì chỉ sợ đám dịch sẽ xuyên qua quần short mà chảy ra ngoài, cô cần phải hành động thật nhanh!

Mà giờ phút này, người chồng anh tuần trăm ôn đương nhiên không biết cách mình và vợ mấy mét có một cô gái trẻ tuổi đang thầm nhớ thương cơn thịnh nộ lớn dưới háng của mình.

Bị nam nhân thấy một đôi vú to.

Lâm Nhụy tùy tay vớt một cái khối vuông bọt biển thương thức, đem bọt biển vớt đi lên, lại ném xuống rồi chụp, lặp đi lặp lại, tựa hồ làm không biết mệt.

Có lẽ là hoàn cảnh này quá mức thoải mái, bên tay phải Tiểu Mỹ đã phát ra tiếng ngáy rất nhỏ, đã ngủ.

Đây đúng là điều Lâm Nhụy muốn.

Tay cô hơi hơi nhoáng lên, cũng không biết là cố ý hay là vô tình, trong tay khối vuông bọt biển thuận thế dùng ở bên trái cách rất gần trước mặt đứa bé trai.

Lâm Nhụy cong cong môi.

"nhóc con, có thể giúp chị đem khối bọt biển đưa qua không?" Cô ôn nhu hướng bé trai nói.

Bé trai đang ở tự mình chơi, nhóc thoát nhìn tương đối thẹn thùng, không dám cùng những bạn nhỏ khác tiếp xúc.

Khoảng chừng bốn năm tuổi, tuy rằng khuôn mặt non nớt, lại cũng mơ hồ có thể thấy được vẻ anh tuấn được thừa hưởng từ cha, nói vậy lúc trưởng thành sẽ rất giống cha, có thể mê đảo rất nhiều nữ nhân.

Nhóc nâng lên khuôn mặt nhỏ nhìn nhìn chị gái xinh đẹp trước mặt, lại nhìn khối vuông bọt biển, có chút do dự.

Lâm Nhụy trên mặt ôn nhu tươi cười như cũ, cô thậm chí bắt tay đuổi tới trước mặt tiểu hài tử, chờ đợi.

"Giúp giúp chị không được sao?"

Có lẽ là về thiện ý của Lâm Nhụy làm bé trau thu hồi lại đề phòng, bé trai cuối cùng lựa chọn dùng tay nhỏ bắt lấy khối bọt biển kia, thật cẩn thận đưa cho Lâm Nhụy.

Lâm Nhụy tiếp nhận, mắt đẹp cong thành hình trăng non nhỏ, "Cảm ơn."

"Không có gì." Bé trai ngượng ngùng cúi đầu đưa bốn ngón tay của mình.

"Nếu không, chúng ta cùng chơi đi?" Lâm Nhụy thử thăm dò nói.

Bé trai mắt sáng ngời, lại có chút co rúm lại, lắc lắc đầu.

Lâm nhụy cười đem trong tay bọt biển khối vuông ném qua đi, trực tiếp ném tới trong lòng ngực.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Bị người đàn ông nhìn thấy một đôi vú to

Edit & Beta: Ami Cuteo ><

Lâm Nhụy tùy tay vớt một cái khối bọt biển vuông lên thưởng thức, sa đó vớt bọt biển lên xong lại ném xuống rồi chụp nó. Cô cứ lặp đi lặp lại động tác đó tựa như vui chơi không biết mệt.

Có lẽ là chỗ này này quá mức thoải mái nên Tiểu Mỹ nằm bên tay phải đã phát ra tiếng ngáy rất nhỏ, cô bạn đã ngủ.

Đây đúng là điều Lâm Nhụy muốn.

Tay cô hơi hơi nhoáng lên, cũng không biết là cố ý hay vô tình mà khối bọt biển vuông trong tay bay vút lên rồi rơi xuống ngay đúng phía bên trái và cách rất gần đứa bé trai.

Lâm Nhụy cong cong môi.

"Nhóc con, có thể đưa khối bọt biển đó qua đây giúp chị không?" Cô ôn nhu nói với bé trai.

Bé trai đang chơi đùa một mình. Nhìn sơ qua thì biết cậu bé tương đối thẹn thùng, không dám tiếp xúc với những bạn nhỏ khác.

Cậu bé khoảng chừng 4-5 tuổi, tuy khuôn mặt còn non nớt nhưng lại mơ hồ có thể thấy được vẻ đẹp trai anh tuấn được thừa hưởng từ ba. Chắc lúc trưởng thành sẽ rất giống ba, có thể mê đảo rất nhiều cô gái.

Nhóc con nâng khuôn mặt nhỏ lên nhìn nhìn chị gái xinh đẹp trước mặt rồi lại nhìn khối bọt biển vuông. Cậu bé có chút do dự.

Lâm Nhụy vẫn duy trì tươi cười ôn nhu như cũ trên mặt. Cô thậm chí còn duỗi tay tới trước mặt cậu bé và chờ đợi.

“Giúp chị không được sao?”

Có lẽ là về thiện ý của Lâm Nhụy làm cậu bé thu hồi đề phòng, cuối cùng thì cậu bé cũng lựa chọn dùng tay nhỏ vớt lấy khối bọt biển kia, sau đó thật cẩn thận đưa cho Lâm Nhụy.

Lâm Nhụy tiếp nhận, mắt đẹp cong thành hình trăng non nhỏ. “Cảm ơn.”

“Không có gì.” Bé trai ngượng ngùng cúi đầu cắn cắn ngón tay của mình.

“Nếu được thì chúng ta cùng chơi đi?” Lâm Nhụy thử thăm dò.

Bé trai mắt sáng ngời nhưng lại có chút co rúm lắc lắc đầu.

Lâm Nhụy cười ném khối bọt biển vuông trong tay qua chỗ cậu bé. Khối bọt biển trực tiếp bay vào trong lòng ngực bé trai.

“Haha, ném trúng em rồi.” Cô cười khoa trương ý bảo cậu bé mau ném lại đây.

“Em thử ném xem có thể trúng chị hay không?!”

Cậu bé nghe xong câu nói đó giống như được cổ vũ nên cũng buông bỏ sự rụt rè mà ném khối bọt biển vuông về phía Lâm Nhụy.

Có lần đầu liền sẽ có lần thứ hai, hai người cứ ném qua ném lại rồi dần dần quen thuộc lên, cậu bé không còn sợ người lạ, hai người một lớn một nhỏ vui chơi thật náo nhiệt.

Người đàn ông ngồi ở bên hồ, từ thật xa cũng nghe được tiếng con trai nhà mình đang hưng phấn kêu gọi ầm ĩ nên có chút kinh ngạc.

Con trai của anh chỉ biểu lộ vẻ hoạt bát với những người trong gia đình, còn khi đối mặt với người ngoài thì vẫn luôn im lặng, mặc kệ người khác nói gì, con của anh cũng đều không đáp lại, có thể chơi vui vẻ như vậy khi không có anh và vợ thì thật đúng là hiếm thấy.

Đến khi thấy rõ người đang cùng chơi đùa với con trai mình, anh như tỉnh mộng.

Là cô gái kia.

Chỉ thấy cô gái hình như đang nói gì đó với con trai anh, sau đó thì liền thấy con của anh hưng phấn chạy tới và ngưỡng khuôn mặt nhỏ khản cầu: “Ba, con muốn chơi với chị xinh đẹp kia.”

“Được rồi...” Người đàn ông sờ sờ đầu tóc mềm mại của con trai, mới nói đến một nửa thì đột nhiên dừng lại, anh nhìn chăm chú về phía sau con trai, ánh mắt trở nên thâm trầm.

Cô gái trẻ tuổi bước từng bước chân trắng nõn đi về phía anh, bộ ngực phình phình, đôi vú to lác qua lác lại theo từng bước đi của cô, chỉ kém chút thì liền nhảy ra tới, còn thêm vòng eo nhỏ nhắn kia, mỗi một chỗ đều biểu lộ lực hấp dẫn.

Cô đi đến trước mặt người đàn ông và cậu bé rồi ngừng lại xong đối mặt với người đàn ông, cô hơi hơi cúi thân mình, trên mặt lộ ra tươi cười đầm đìa. “Con trai nhà anh thật phần đáng yêu, tôi có thể mượn nó trong chốc lát được không?”

Tầm mắt của người đàn ông đột nhiên cứng lại.

Anh đang ngồi, lúc cô cúi người, từ góc độ này của anh thì trùng hợp có thể thấy đôi vú to đang rung rinh mãnh liệt trong chiếc áo bó sát người kia, nhũ thịt trắng nõn, ở giữa là một khe rãnh thật sâu chọc người mơ màng vô hạn.

Chỉ tiếc là núm vú bị nịt ngực che nên anh chỉ có thể nhìn thấy tí chút quầng vú màu hồng nhạt nhưng lại càng thêm dụ hoặc người ta muốn xé nát nịt ngực vướng bận kia rồi ngắm nhìn cẩn thận.

Ánh mắt của người đàn ông có chút tiếc nuối.

Có thể nghĩ nếu nắm một đôi vú xinh đẹp như thế trong tay thì sẽ có loại hưởng thụ mất hồn như thế nào đây?

“Anh gì ơi?”

Cô gái lại lần nữa ra tiếng.

Người đàn ông di chuyển tầm mắt lên trên đối diện với khuôn mặt xinh đẹp của cô, cặp mắt to kia thoát nhìn vô tội mà lại thanh thuần giống như vốn không hề phát hiện bản thân đã bị anh nhìn hết toàn bộ.

Thật sự là không hề phát hiện sao?

Người đàn ông liếc mắt nhìn cô thật sâu.

Anh ôn hòa nói: “Con trai tôi có chút nghịch ngợm, vậy làm phiền cô hỗ trợ chăm sóc dùm.”

“Không phiền.” Lâm Nhụy cười càng ngọt.

Khi tiếp nhận bé trai từ trong lòng ngực người đàn ông, cô âm thầm ưỡn ngực dâng vú lên tận cánh tay anh. Vú của cô trời sinh đã rất lớn, đây là điều khiến Lâm Nhụy tự hào nhất, cô không cần dùng cái loại nịt ngực có lớp lót bọt biển thật dày, vú cô thuộc loại to hàng thật giá thật.

Cách lớp vải dệt hơi mỏng, toàn bộ vú ma sát qua cánh tay anh.

Cơ bắp nơi cánh tay căng thẳng chút. Anh nhìn Lâm Nhụy, ánh mắt mang theo vài phần xem kỹ và thử.

“Cô họ gì?”

“Lâm.” Lâm Nhụy cười thanh thuần.

“Lâm tiểu thư.” Người đàn ông biết nghe lời xưng hô. “Chờ lát nữa chắc có lẽ tôi phải về công ty xử lý công việc, cô và con trai tôi chơi chán thì giao nó lại cho vợ tôi là được.”

Lâm Nhụy sững sốt, đến khi thấy khóe miệng người đàn ông ngậm tươi cười nghiền ngẫm thì mới nhanh chóng hiểu ra ẩn ý của anh.

“Yên tâm đi.” Cô trả lời chứa đầy thâm ý.

Người đàn ông hơi hơi mỉm cười.

Anh nhìn theo Lâm Nhụy mang con trai tới chỗ thang trượt mới chậm rì rì thu hồi tầm mắt.

Mà lúc này, vợ anh vẫn đang cùng người phụ nữ kia nhìn chăm chú vào di động và nhiệt liệt thảo luận bộ thiết kế trang phục mới ra trên mạng nên không hề chú ý tới mấy chuyện vừa xảy ra bên phía chồng mình.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy ><

Nhắc lại lần cuối: mình tự convert ròi tự edit và up, ko có bản cv =() Xjn link raw gốc thì tớ sẽ đưa =))

Vs lại bớt đọc chùa dùm team ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Yêu đương vụng trộm trong buồng vệ sinh (1)

Edit: Va

Beta: Su Bà Bà

Lâm Nhụy mang theo cậu nhóc chơi cầu trượt, Tiểu Mỹ đã tỉnh, đột nhiên nhìn thấy bên cạnh Lâm Nhụy lại có thêm một bé trai đáng yêu nên cũng hứng thú bồng bồng chơi cùng.

Tính tình của Tiểu Mỹ vốn hoạt bát cộng thêm lại thích trẻ con nên ngay lập tức, cô liền cùng chơi đùa với bé trai.

Lâm Nhụy vốn phải chơi bé trai nhưng giờ có Tiểu Mỹ ở nên cô liền có thể chuyển tâm tư sang chú ý chỗ người đàn ông ngồi.

Chỉ thấy người đàn ông lại cúi đầu nhìn di động một chốc rồi đứng lên nói với vợ mình vài câu gì đó xong liền rời đi.

Trước khi đi, người đàn ông còn không quên ôn nhu ôm người vợ xinh đẹp của mình.

Lâm Nhụy bĩu môi.

Người vợ nhìn theo bóng lưng chồng rồi đi rồi lại nhìn về phía đứa con đang chơi xong cười tiếp tục trò chuyện với người phụ nữ kia.

Lâm Nhụy thất thần bồi Tiểu Mỹ chơi với bé trai thêm 5 phút rồi nói: "Tớ đau bụng quá, cần đi WC gấp, cậu trông nhóc con này dùm tớ nhé!"

Tiểu Mỹ thấy Lâm Nhụy ôm bụng cùng với bộ dáng đau đớn nên vội vàng nói: "Cậu mau đi đi."

Lâm Nhụy bước nhanh ra khỏi chỗ chơi bọt biển, việc đầu tiên cô làm là tới chỗ cống lớn rồi nhìn khắp xung quanh một vòng, không nhìn thấy hình bóng quen thuộc kia làm cô cảm thấy hơi thất vọng, chẳng lẽ là cô đã hiểu sai ý?

Cô đột nhiên nghĩ tới một cái nơi khác.

Toilet công cộng trong công viên trò chơi là nam nữ đều xài chung, phía ngoài là một loạt bồn rửa tay. Lâm Nhụy tiến vào trong thì chỉ thấy bên cạnh bồn rửa tay có một thân ảnh cao lớn đang dựa vào vách tường hút thuốc.

Đùi phải thon dài của người đàn ông hơi hơi gấp lên, có vẻ lười biếng mà tùy ý. Sương khói lượn lờ tràn ra khỏi môi anh bao phủ khuôn mặt tuấn tú làm anh có vẻ lạnh băng và thần bí.

Lâm Nhụy mắt sáng ngời, cô không hề e ngại mà đi qua.

Lúc này, toilet trống rỗng, bởi vì không có những người khác nên có vẻ phá lệ yên lặng.

Tư thế đi của Lâm Nhụy rất đẹp giống như có luyện qua dáng đi của người mẫu. Lúc này, cô cố tình nhẹ lắc lư phần hông mang theo một loại phong tình vận luật khó có thể.

Biểu tình của người đàn ông cười như không cười.

Anh không hề cảm thấy kinh ngạc bởi vì sự xuất hiện của Lâm Nhụy ở đây mà ngược lại dùng ánh mắt thưởng thức nhìn cô gái phong tư lay động trước mặt.

Lâm Nhụy đi đến trước mặt anh thì dừng lại, khoảng cách giữa hai người thật sự rất gần, gần đến mức cả người Lâm Nhụy gần như đều dán ở trên người anh.

Hai người có thể nghe thấy tiếng hít thở của nhau.

Người đàn ông đối với chuyện Lâm Nhụy đột nhiên tới gần có vẻ thực bình tĩnh, anh vẫn thong thả ung dung như cũ phun ra nuốt vào sương khói.

Đây cũng là một loại ngầm đồng ý.

Lâm Nhụy lại nhẹ nhàng bước gần thêm một bước, lần này, cả người cô thật sự đều dán ở trên người anh.

Ngực của anh thực rắn chắc, nhiệt độ của cơ bắp truyền đến qua lớp áo sơ mi hơi mỏng, hơi thở mãnh liệt hormone làm đầu óc Lâm Nhụy ong một tiếng và mất đi phương hướng.

Đặc biệt là đôi vú to của cô cũng để ở trên cơ bắp cứng rắn của anh. Mặc dù cách nịt ngực, cô cũng có thể cảm giác được núm vú của mình đã dựng đứng lên và khát vọng được anh âu yếm.

Còn tiểu huyệt của cô đã ào ạt tuôn ra dâm dịch.

Thật tốt... Thực muốn cho người đàn ông này đùa bỡn thân thể dâm dăng của cô.

Dường như anh đang cố tình, biểu cảm của anh từ đầu cho đến giờ phút này vẫn giống như không có việc gì, có người đẹp ngồi trong lòng mà vẫn không loạn.

"Làm tôi đi." Lâm Nhụy ngược mắt khẩn cầu anh, đôi mắt một mảnh mị ý, vũ mị gần như chảy ra nước.

"Lâm tiểu thư."

Người đàn ông cười nhạo một tiếng, trầm thấp mở miệng: "Cô xác định?"

"Tôi muốn." Cô chắc chắn trả lời.

"Làm tôi, dùng cơn thịnh nộ của anh hưng hăng làm tôi."

Tay phải cầm điều thuốc của anh hơi dừng một chút. Anh dùng ánh mắt thâm trầm cẩn thận nhìn cô gái có vẻ ngoài đoan trang trước mặt.

Rõ ràng có một khuôn mặt thanh thuần như vậy nhưng những lời nói ra lại rất dâm dăng.

Quả thực là...

Thật làm anh kích thích!

"Mẹ kiếp."

Người đàn ông khó nhịn mắng lời thô tục. Anh ném điều thuốc lá trong tay xuống đất xong sau đó lấy chân hung hăng dẫm đạp.

Ngay sau đó, vẫn luôn giống như Liễu Hạ Huệ nam nhân có mỹ nhân ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, nháy mắt biến thân thành sói.

Tay lớn túm chặt cầm cô, môi mỏng hung tợn của anh bao trùm ở trên môi cô.

Trần trọc nghiền ngẫm, cắn xé lời kéo, đầu lưỡi linh hoạt xâm nhập vào trong khoang miệng cô giống như một con sói đói tham lam mà làm cản đoạt lấy nước bọt đầm đìa của cô gái ngây thơ.

Đôi tay của người đàn ông cũng không hề nhàn rỗi.

Một cánh tay gắt gao quấn chặt vòng eo mảnh khảnh của cô, một cái tay khác đặt ở trước ngực cô và vuốt ve. Tựa hồ cảm thấy chưa đã ghiền, anh trực tiếp luồn tay vào trong nịt ngực bó sát của cô. Tay to không lưu tình chút nào xoa nắn đôi vú to. Hai luồng nhũ thịt bị véo niết thành các loại hình dạng kỳ quái.

"Ngô." Lâm Nhụy cảm lòng không được kêu ra tiếng.

Đầu lưỡi của cô bị đầu lưỡi của người đàn ông dây dưa, vú cũng bị tay lớn của anh chặt chẽ nắm giữ, loại cảm giác này quá mức thoải mái làm cô say mê muốn rên rỉ.

Nhưng vẫn còn chưa đủ a...

Cô khó nhịn vận vẹo hông và dùng đôi mắt phiếm đầy nước nhìn anh.

"Tiểu tao hóa."

Người đàn ông cười khế, giọng điệu trầm thấp phá lệ mê người.

Vỗ vỗ vào hông nhỏ xao động bất an của Lâm Nhụy, người đàn ông dỗ dành nói: "Yên tâm, tôi sẽ ngay lập tức thỏa mãn cô."

Dứt lời, bàn tay của người đàn ông chụp tới. Anh nhẹ nhàng ôm Lâm Nhụy đi vào buồng vệ sinh nằm ở cuối cùng.

Người đàn ông đặt Lâm Nhụy lên trên nắp bồn cầu rồi xoay người sang chỗ khác khóa trái cửa.

Làm xong hết thấy, anh mới không nhanh không chậm cời bỏ dây lưng của quần tây.

Chờ anh kéo xuống khóa kéo thì chỉ thấy quần lót bao vây lấy một cây côn thịt thật dài, nhìn hình dạng trông có vẻ thập phần khả quan.

Ánh mắt thèm khát của Lâm Nhụy làm người đàn ông cong cong môi. Sau đó, anh như ban ân mà phóng thích côn thịt to lớn ra khỏi tầng tầng lớp lớp trói buộc làm trường côn lộ ra bộ mặt thật của chính nó.

Côn thịt vừa lớn lại vừa thô, hơn nữa còn rất dài, thân gầy bởi vì bị chủ nhân dùng qua vô số lần nên có vẻ ngăm đen, quy đầu to lớn đang chính trực đối mặt với cô, bộ mặt dữ tợn.

Lông tóc đen đặc, hai viên túi tinh to phi thường nổi bật, nó cũng thật no đủ, bên trong đó chứa đựng không ít tinh dịch mà Lâm Nhụy yêu tha thiết.

Trời ơi, nó ngon miệng quá!

Lâm Nhụy tròn mắt to.

Vì đáp ứng nhu cầu của mn nên team lại up chương ms >< Kích thích chưa >< Đủ 500 vote up luôn ngày mai >< Còn ko thì đợi thêm vài ngày vì bận qass hihi ><

Ad chỉnh lại số vote tí vì 300 hơi ít. Mới up có chút xúi là 300 vote r

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Yêu đương vụng trộm trong buồng vệ sinh (2)

Liếm được côn thịt bản thân tha thiết mơ ước đã lâu.

Edit: Va

Beta: Ami

“Thích nó sao?”

Biểu tình của Lâm Nhụy lấy lòng người đàn ông. Anh thấp giọng dò hỏi.

Lâm Nhụy mãnh liệt gật đầu và không chút nào che giấu mà biểu đạt sự yêu thích của bản thân đối với côn thịt lớn: “Thích, thích đến mức không chịu được.”

Người đàn ông thực vừa lòng với câu trả lời của Lâm Nhụy trả lời. Anh vẫy vẫy tay với cô ý bảo cô đến gần hơn một chút.

Lâm Nhụy thuận theo dịch đến phía trước một chút, bởi vì người đàn ông đang đứng nên côn thịt lớn chọc chọc để ở trên mặt cô, chớp mũi quanh quẩn một cổ hơi thở tanh nhiệt.

“Thích thì liền làm thân với nó, như vậy nó mới có thể biết.” Trên đỉnh đầu truyền đến lời nói mang theo giọng điệu dụ dỗ của anh.

Lâm Nhụy tiếp xúc gần gũi với côn thịt, nó giống hệt với hình dáng trong trí tưởng tượng của cô, thậm chí là vượt qua cả dự kiến của cô. Nó đen hơn và lớn hơn cả que xúc xích trong siêu thị. Nó thật uy phong, rung rung dựng đứng, nhìn bằng mắt thì có thể thấy nó đang tiết dịch nhầy ra bên ngoài.

Thật không ngờ rằng nhìn bề ngoài anh tuấn thon gầy nhưng dưới háng lại ẩn dấu một cây côn thịt lớn và lợi hại như vậy.

Mà côn thịt lớn này lát nữa sẽ chân chính cắm vào tiểu huyết đới khát của cô.

Lâm Nhụy nhộn nhạo chờ mong trong lòng.

Cô dùng tay nhỏ nắm lấy thân gậy, xoa nắn lên xuống, côn thịt có vẻ càng thêm phấn chấn tinh thần và hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang chờ được kiểm duyệt.

Lâm Nhụy cúi đầu. Cô chăm chú nhìn rồi hé mở cái miệng nhỏ ra ngậm lấy côn thịt lớn, đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm một ngum, thật tốt, không có mùi lạ gì, côn thịt của anh thực sạch sẽ. Chỗ thấm ra chất lỏng ăn không được ngon lắm nhưng cũng không đến mức làm cô chán ghét.

Tiếp theo, cô ngậm lấy quy đầu và dùng miệng bắt đầu liếm mút, phun ra nuốt vào, đầu lưỡi linh hoạt thỉnh thoảng lướt qua mã mắt mang cho người đàn ông cảm thụ rừng mình. Đáng tiếc là cái miệng nhỏ đã tận lực mở to nhưng vẫn chỉ có thể nuốt một nửa côn thịt lớn mà thôi. Còn thân gậy cường tráng và hai túi dái phía dưới kia vẫn lẻ loi không người yêu thương như cũ.

Lâm Nhụy không để chúng nó tiếp tục cô đơn, cô dùng một bàn tay xoa thân gậy, cái tay khác nhẹ nhàng vuốt ve hai túi trứng nâu thẫm của người đàn ông.

Đồng thời, cái miệng nhỏ cũng không ngừng lại mà phối hợp với động tác ở tay, tốc độ vừa mút vừa phun. Cô thật cẩn thận dùng khoang miệng âm áp ướt át bao vây lấy côn thịt lớn của anh và tránh cho côn thịt lớn bị hàm răng của cô cắn.

Miệng cô không thôi, người đàn ông lúc này hơi hơi híp mắt, dùng tay không vuốt ve tóc đen của cô một chút, hưởng thụ khoái cảm côn thịt lớn được nữ tử trẻ hầu hạ.

Theo tư thế, cô và anh cứ như thế tiếp xúc gần gũi thân mật. Anh cũng rút đi lớp mặt nạ trầm ổn yêu vợ và là một người đàn ông tốt ở trước mặt người khác, biểu hiện càng thêm tùy tiện lên.

Bởi vì được hầu hạ thoải mái dễ chịu nên bắt đầu rảnh rồi nói chuyện phiếm với cô.

“Tư thế thuần thực như vậy, đã liếm qua nhiều côn thịt rồi sao?”

“... 10 ... 10 cái.” Lâm Nhụy dựa vào ký ức rồi đếm đếm, bởi vì côn thịt nhét ở trong miệng nên hơn nửa ngày, cô mới thực nỗ lực đáp hết lời.

“Quả nhiên là tiểu tao hóa.” Người đàn ông cảm thán. Đối với con số này, anh không hề cảm thấy ngoài ý muốn.

“Nói, bắt đầu mơ ước côn thịt của tôi từ khi nào?” Người đàn ông hỏi nhẹ.

“Một... Ngay lúc mới gặp... Liền...” Ở dưới sự ép hỏi của người đàn ông, Lâm Nhụy đỏ mặt nói ra lời nói thật.

Ngay từ khi gặp mặt liền mơ ước?

Người đàn ông nhướng mày. Anh khi đó đang ở chung với vợ và con, còn rất nhiều người xung quanh mà cô gái này lại bắt đầu thèm muốn côn thịt lớn của anh từ lúc đó, thật là tao hoá.

Người đàn ông hồi tưởng lại lúc mới gặp cô gái này, cô ăn mặc nóng bỏng, chân dài vú to. Anh chỉ mới liếc mắt một cái liền nhìn ra ý muốn quyến rũ từ

trong ánh mắt của cô, chỉ là do vợ đang ở bên cạnh và chỗ đó thật sự không thích hợp để đánh dĩa chiến nên cũng chỉ có thể làm như không thấy.

Không ngờ rằng cô gái này sau đó lại chủ động đến gần anh, hành động quyến rũ nối tiếp nhau, anh đã sớm yên lặng thu vào trong mắt.

Anh không phải là chính nhân quân tử gì đó, nếu cô gái này đã khơi mào dục vọng của anh thì anh liền sẽ không từ chối.

Chỉ là nhìn bề ngoài thì trông cô gái này mới chỉ 20 tuổi, bên ngoài thì giả bộ thanh thuần đáng thương, bên trong lại dâm dăng tột cùng, còn dám tới quyến rũ anh và ngậm côn thịt của anh trong miệng, cô gái này trời sinh dâm dăng sao?

Nhưng có điều, cô gái dâm dăng này thật đúng là làm anh hứng thú đủ vị.

Người đàn ông dùng ánh mắt thâm trầm nhìn cô.

“Lại sâu một chút.”

Anh áp đầu cô xuống thấp thêm một chút làm côn thịt càng thêm xâm nhập vào sâu trong khoang miệng của cô.

Lâm Nhụy thuận theo ý anh. Chỉ mới phun ra nuốt vào trong chốc lát, cô liền cảm thấy môi miệng. Bởi vì vẫn luôn há to miệng tiếp thu côn thịt lớn ra ra vào vào nên nước miếng trong suốt tuôn dọc ra ngoài hình thành sợi chỉ bạc thon dài rủ xuống ở khóe miệng cô.

Côn thịt lớn cũng được nước miếng của cô làm cho dễ chịu. Nó bị bọc lấy một tầng chất lỏng trong suốt, thoát nhìn hết sức dâm mãnh.

Lâm Nhụy phun côn thịt lớn ra rồi thở hổn hển, hai má đã tê cứng, cô cần nghỉ ngơi.

Người đàn ông đang sáng khoái, chợt mất đi áp lực bao vây nên tất nhiên là cảm thấy bất mãn. Anh cố ý chợt chợt, côn thịt lớn liền quất vào trên má kiều nộn của cô, toàn bộ nước miếng ướt đầm dề trên thân gây cọt cọt ở trên má cô làm cô dính đầy mặt.

“Tiếp tục.” Mệnh lệnh của người đàn ông chân thật đáng tin. Anh thuận tiện đâm côn thịt lớn vào trong miệng của cô.

“Anh không cho tôi nghỉ ngơi một chút sao?” Lâm Nhụy oán trách liếc anh một cái. Mới vừa bị người đàn ông khinh miệt dùng côn thịt lớn vả vào mặt làm kích thích khiến cô run run một trận, dâm thủy trong cơ thể lại mãnh liệt tràn ra ngoài. . .

Nhưng cô không thể gấp, cứ hầu hạ tốt người đàn ông này trước rồi sau đó cô liền sẽ là sáng khoái đến tận trời cao.

Lâm Nhụy đỡ lấy thân gầy. Lần này, cô không còn lựa chọn dùng cái miệng nhỏ nuốt côn thịt lớn vào mà là dùng đôi môi mềm mại để ở trên côn thịt lớn. Đầu lưỡi di chuyển từng chút một, liếm láp toàn bộ thân gầy giống như là đang ăn một món ăn vô cùng ngon miệng, không chịu buông tha một góc nhỏ nào.

Theo tiếng nước miếng vang lên tí tách, cô liếm một đường tới lông mu của anh. Toàn bộ đầu cô đều chui vào dưới háng anh. Lông tóc đen rậm dưới hạ thân của người đàn ông dán ở trên mặt Lâm Nhụy khiến cô vừa ngứa vừa nhột. Cô ngửi được hơi thở có vài phần tao tếu, trên mặt mang theo mê say, đây là hương vị của một người đàn ông chân chính, thuộc về hương vị hormone của giống đực.

Liếm dọc theo côn thịt xuống dưới, Lâm Nhụy nhẹ mở to cái miệng nhỏ ngậm lấy hai túi trứng kia bởi vì chứa đầy tinh dịch mà nặng trĩu, cô thử ngửi ngửi.

Trên đỉnh đầu, người đàn ông cảm lòng không được mà hít hà một hơi, bàn tay to dùng chút sức vuốt ve mái tóc của Lâm Nhụy.

Hai túi trứng mới vừa bị cô ngậm ở trong miệng liếm mát, mãnh liệt sáng khoái tập hợp mà đến làm anh sung sướng đến tận tâm hồn.

Anh cúi đầu nhìn cô gái đang nửa quỳ. Cô dùng một tư thế cực độ thần phục si mê mà liếm túi trứng của anh, trong lòng anh có loại cảm giác hưng phấn. Loại cảm giác hưng phấn này không chỉ phát ra từ trong thân thể mà còn cả về mặt tinh thần.

Thật giống như cô gái này là sủng vật của anh, anh có thể tùy ý chi phối nhất cử nhất động của cô gái này, tùy ý làm bậy ở trên người cô và phát tiết dục vọng điên cuồng sâu trong nội tâm.

“Liếm cho tốt vào, chờ lát nữa, tôi sẽ cho cô toàn bộ thứ tốt nhất.” Người đàn ông trầm thấp nói.

Cô gái dưới thân nghe xong, đầu lưỡi liền càn ra sức liếm, tay nhỏ cũng không quên xoa nắn côn thịt lớn.

Án ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Chương trc hơn 1k view mà chỉ có 300 vote >< Số còn lại đọc chùa à? Sad qass nhea >< Lần này 500 vote mai up tiếp nhé >< Tui giữ lời hứa lắm à nhen ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Yêu đương vụng trộm trong buồng vệ sinh (3)

Edit: Va

Beta: Su Bà Bà

Theo Lâm Nhụy liếm mút, côn thịt của người đàn ông càng phình to, gân xanh hiện lên dữ tợn giống như có một loại lực lượng hung mãnh đang chực chờ để phun trào.

Lâm Nhụy xem đến say mê nhưng chỉ có điều là người đàn ông không chịu dễ dàng thỏa mãn cô. Anh dùng côn thịt lớn quấy đảo trong khoang miệng cô, thỉnh thoảng còn dùng ngón tay kéo dài núm vú rồi buông ra và cứ lặp đi lại động tác đó nhiều lần, người đàn ông cứ liên tục chơi đùa giống như không biết mệt.

“À... Nga...” Núm vú mẫn cảm không ngừng bị người đàn ông đùa bỡn. Nhũ thịt rất nhanh liền sưng đỏ, cảm giác vừa đau đớn vừa ngứa.

Lâm Nhụy dùng đôi mắt ngập nước nhìn người đàn ông, cô rên rỉ và chờ đợi côn thịt lớn của anh sớm một chút tiến vào tiểu huyết.

Nhưng người đàn ông lại không hề dao động, gương mặt anh tuần mang theo vài phần thích ý, côn thịt lớn không nhanh không chậm ra ra vào vào trong miệng Lâm Nhụy mấy chục lần rồi rút cuộc mới rút ra.

“Đứng dậy đi, cởi quần ra cho tôi nhìn xem tiểu huyết của cô có nộn hay không?” Người đàn ông không chút khách khí nói.

Tiểu tao hóa này nhất định từng bị rất nhiều người làm qua, chỉ sợ là tiểu huyết đã trở nên vừa rộng vừa thâm, vậy thì thật mất hứng.

Hừ, tiểu huyết của cô đã được rất nhiều người khen, người đàn ông này lại dám nghi ngờ cô. Sự nghi ngờ này có chút đả kích tới niềm kiêu hãnh của Lâm Nhụy.

Cô quyết định chờ lát nữa nhất định phải ép khô người đàn ông này mới được, đến lúc đó để xem anh ta lúc trở về còn như thế nào làm vợ mình.

Tầm mắt của người đàn ông cực kỳ nghiêm khắc, Lâm Nhụy rất không cao hứng cởi quần. Cô quay người chữa mộng nhỏ tròn trịa no đủ lên cao đối diện với người đàn ông.

Mông nhỏ của cô giống như miếng đậu hủ thủy nộn mới vừa ra lò, nhìn qua vừa trắng lại vừa mềm, người đàn ông cảm lòng không được nên dùng tay bóp nhẹ vài cái. Anh tinh tế cảm thụ da thịt mềm mại trong lòng bàn tay.

Tay lớn lướt dọc xuống rồi dần dần luồn vào giữa khe nhỏ, anh tùy tay sờ soạng một phen. Nhìn ngón tay ướt đầm dề, người đàn ông bèn trêu đùa: “Tiểu tao hóa, còn chưa làm mà đã chảy nhiều nước như vậy, có phải đã chờ không kịp đến lúc bị tôi thao rồi hay không?”

Giọng của người đàn ông vốn rất êm tai, giọng anh thuộc loại vừa trầm thấp lại giàu có từ tính. Mà lúc này, anh lại dùng giọng điệu đó để nói những lời nói thô tục, quả thực là phạm quy!

Gương mặt của Lâm Nhụy ngay lập tức đỏ bừng bởi vì tình dục và cũng bởi vì người đàn ông trước mặt.

Cô dịu dàng nói: “Ai bảo anh vẫn luôn không chịu làm người ta.”

Đều do người đàn ông này làm hại cô không ngừng chảy dâm thủy ướt cả quần lót.

Bàn tay to không cần tốn nhiều sức tách cánh mộng của cô ra để lộ hoa huyết thần bí mát hờn kia.

Hoa huyết của cô tựa như hai mảnh cánh hoa phấn nộn, môi âm hộ béo phì, ở giữa lại có một cái hoa hạch tinh tế, còn có dâm thủy không ngừng chảy ra bên ngoài.

“Tiểu huyết không tồi.” Người đàn ông thành thật khen.

Ngay sau đó, bàn tay thô ráp đẩy hai mảnh cánh hoa ra rồi vờn một ngón tay cắm vào hoa huyết của cô.

Ấm áp trơn mềm, đây là cảm giác của ngón tay khi bị vách tường thịt bao bọc lấy.

Người đàn ông nhịn không được dùng ngón tay đâm chọc vài cái, đôi lông mày của cô càng thêm vũ mị mà rên rỉ.

Chỉ mới một ngón tay mà đã bị cô cắn chặt như vậy, nếu đổi thành côn thịt của mình thì chỉ sợ sẽ sáng khoáy đến tận trời.

Người đàn ông nghĩ như vậy xong rồi cũng liền làm ra hành động.

“Tôi muốn cắm vào tiểu huyết của cô.” Người đàn ông tuyên bố.

Cô đã sớm chờ không kịp.

Lâm Nhụy kích động mà run rẩy thân mình. Cô nhếch mông nhỏ lên cao để người đàn ông có thể dễ dàng tiến vào.

Côn thịt lớn màu đỏ tươi dưới háng anh thẳng tắp dựng đứng, nó giống như vẫn luôn hung mãnh và kêu gào ngo ngoe rục rịch.

Ngay sau đó, côn thịt lớn liền hùng hổ tiến vào tiểu huyết của cô.

Một đường thế như chẻ tre, côn thịt lớn đâm thẳng tới chỗ sâu nhất trong tiểu huyết, toàn bộ côn thịt hoàn toàn tiến vào bên trong và chỉ để lộ hai túi trứng ở bên ngoài.

“A...”

Tiểu huyết bị côn thịt lớn xâm nhập bất ngờ, loại cảm giác kích thích này làm Lâm Nhụy không chế không được thét chói tai.

Tiếng hít thở của người đàn ông ở phía sau cũng càng thêm thô nặng chút, mái tóc thấm ra rậm rạp mồ hôi.

Người đàn ông cũng từng thân kinh bách chiến qua. Tuy sau khi kết hôn đã thu liễm rất nhiều nhưng trước khi kết hôn, anh cũng từng là một tay ăn chơi phong lưu.

Anh đã làm qua nhiều người phụ nữ nhưng lại không có một người nào mang cho anh cảm thụ mãnh liệt giống như cô gái này.

Cô gái này đúng là cực phẩm, còn vượt xa hơn so với trong tưởng tượng của anh. Từ lúc anh tiến vào trong thì giống như có vô số cái miệng nhỏ cắn chặt côn thịt, nứt vào và bao vây lấy toàn bộ côn thịt giống như hút hết tinh khí của anh. Cô mang đến cho anh một thể nghiệm quá thống khoái và kích thích chưa từng có.

Chỉ cần thêm chút nữa... Chỉ thêm một chút nữa là cô đã khiến cho anh nộ vũ khí đầu hàng.

Người đàn ông thở hổn hển một hơi, côn thịt đứng yên không động đậy.

Anh dùng bàn tay to vỗ vào phần mông trắng nõn mềm mại của cô rồi trầm giọng ra mệnh lệnh: “Thả lỏng chút, chặt quá!”

Tiểu huyết thật sự rất chặt, người đàn ông không muốn nhanh như vậy liền giao ra tinh hoa.

Án ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Vẫn như cũ, 500 vote có chương ms tại nhjư bạn đọc chùa qass >< Và rất cảm ơn vì có nhjư bạn đã ủng hộ team moaz moazz mấy bạn nhé ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Suýt chút nữa bị phát hiện

Edit: Va

Beta: Su

Người đàn ông tạm trì hoãn một chút xong bắt đầu chuyển động dao to búa lớn.

Mỗi một lần, côn thịt đều hoàn toàn tiến vào sâu bên trong. Mỗi một lần thọc vào rút ra đều hận không thể trực tiếp đâm thẳng đến tử cung của cô.

Côn thịt ra ra vào vào trong tiểu huyết giống như chim ưng hùng dũng bay lên không trung và con cá bơi tự do tự tại dưới biển. Vách tường thịt non mềm của cô bị kéo ra ngoài xong lại bị nhét vào, đâm thủy tuôn trào ra bên ngoài làm ướt côn thịt lớn và lông tóc của người đàn ông.

“A... Quá... Quá nhanh... Thật thoải mái.” Lâm Nhụy rên rỉ vừa tựa như thống khổ lại giống như đang vui sướng.

Người đàn ông giống như máy đóng cọc. Anh hung hăng đâm côn thịt lớn vào trong cơ thể cô. Mỗi một lần, côn thịt đều ma sát với vách trong tiểu huyết làm khoái cảm tê dại sung sướng lan tràn ra toàn thân khiến cô vừa cảm thấy khó nhịn rồi lại nhịn không được mà muốn nhiều hơn.

Hướng chi, côn thịt của người đàn ông lớn như vậy, mỗi lần cắm vào còn rất sâu, loại cảm giác này gần như làm cô điên cuồng.

Lâm Nhụy chỉ cảm thấy bản thân như mềm thành một hồ xuân thủy không ngừng nhận nhạo gợn nước. Toàn bộ cảm quan của cô đều tập trung nơi hạ thân đang không ngừng bị côn thịt va chạm. Giờ phút này, ngay cả không khí cũng dường như lắng đọng.

Cô chỉ nghĩ muốn nhiều thêm, càng nhiều càng tốt.

Người đàn ông lúc này cũng hoàn toàn không dễ chịu. Anh thì đây là tiểu huyện non mềm chảy nhiều nước nhất mà anh từng gặp qua. Cô giống như vòi phun nước máy, âm thủy không ngừng chảy ra bên ngoài. Lúc còn thịt cắm vào thì giống như đang đặt mình trong một dòng suối nhỏ, suối nước không ngừng cọ rửa toàn bộ thân gầy, âm áp lại chặt hẹp sáng khoái khiến anh hận không thể vĩnh viễn cắm còn thịt ở trong tiểu huyết của cô gái này.

Cắm và cắm, hình còn thịt của người đàn ông đã đụng chạm phải một khối thịt mềm sâu trong thân thể của cô. Lâm Nhụy ngay lập tức run run, tiểu huyết càng thêm kẹp càng chặt.

Người đàn ông bị kẹp suýt chút nữa là bắn.

Tiểu huyết này thật tốt nhưng cũng quá chặt.

Người đàn ông nhú mày.

Bàn tay cầm vú của cô xong dùng sức véo đầu núm vú hồng điểm tựa như tròng phật.

“Thả lỏng! Tiểu huyết kẹp chặt đến như vậy là muốn bầm gãy tôi sao?”

“Tôi muốn bầm gãy anh khiến còn thịt lớn của anh không thể làm được người phụ nữ khác.” Lâm Nhụy vừa rên rỉ vừa cất giọng mềm mại phản kháng.

Có người đàn ông nào lại không thích tiểu huyết chặt một chút? Nhìn bề ngoài thì người đàn ông này làm bộ như không thích nhưng nói không chừng trong lòng sớm đều sáng khoái muốn chết.

“Khó mà làm vậy được, tôi còn phải giữ gìn để quay về làm vợ của mình.” Người đàn ông đứng đắn trả lời. Lúc nói chuyện, còn thịt lớn lại lần nữa tiến sâu vào trong cơ thể của cô.

Mái tóc đen có vài sợi bị mồ hôi làm ướt đầm rũ ở trên cái trán trắng nõn để lộ ra vẻ gợi cảm nói không nên lời.

Vú của Lâm Nhụy lúc này bị người đàn ông nắm bóp, tiểu huyết cũng bị còn thịt lớn của anh cắm vào.

Cô tựa như một con chó nhỏ đưa lưng quỳ sát về phía trước người đàn ông, tiểu huyết bị còn thịt lớn của anh đâm thọc.

Nghe người đàn ông nói lúc trở về còn sẽ dùng cây còn thịt lớn này làm vợ của mình - chính là cái người phụ nữ thoát nhìn mỹ lệ hiện thực kia xong Lâm Nhụy ngay lập tức không vui.

“Tiểu huyết của vợ anh còn tốt hơn tôi sao?”

Lâm Nhụy lặng lẽ xiết chặt thêm một vòng. Cô muốn cho tiểu huyết càng thêm chặt chút, chặt chẽ khóa còn thịt của người đàn ông.

Hàng to xài tốt như thế này cô còn chưa hưởng thụ đủ.

“Tiểu huyết của cô có tốt hơn một chút.” Người đàn ông trả lời bằng quơ nhẹ nhàng.

Anh nhớ lại cảnh tượng mỗi một lần làm tình với vợ mình. Vợ anh cũng là một người phụ nữ có dáng người không tồi, ở trên giường thập phần dịu ngoan, coi anh như là ông trời, tình cảm giữa hai vợ chồng cũng rất tốt. Chỉ tiếc là từ sau khi sinh con trai thì hình như tiểu huyết của vợ đã giãn rộng ra một chút, môi âm hộ đỏ tươi cũng biến sang đen chút nên tất nhiên là không thể đem ra so sánh với tiểu huyết cực phẩm của cô gái này.

Không còn cách nào khác, ai bảo anh lại gặp phải tiểu huyết thật sự quá đậm đặc như thế này a. Cô gái này thế nhưng lại quyến rũ đàn ông đã có vợ như anh.

Cảm nhận được tiểu huyết lại biến chặt thêm, hạ thân người đàn ông lại dùng sức đâm một cái, hung hăng thọc sâu vào tiểu huyết và không ngừng tiến công tới phần có khối thịt mềm kia.

“A, không được, không được đâm chỗ đó...”

Lâm Nhụy hét lên một tiếng, một cổ cảm giác chua xót đánh úp lại. Cô có cảm giác như cửa tử cung của mình sắp bị người đàn ông đâm thủng.

Người đàn ông lại cố tình không chịu buông tha cô, bàn tay to chặt chẽ giam cầm vòng eo của cô khiến cô không thể động đậy và chỉ có thể ngoan ngoãn thừa nhận sự va chạm mãnh liệt của anh.

“A...”

“Sắp tới... Tới rồi!”

Ngay lập tức, tựa như pháo hoa nổ rộ, trong đầu Lâm Nhụy trống rỗng, sâu trong cơ thể cô có một cổ đâm thủy mãnh liệt phun trào ra ngoài tưới ướt còn thịt lớn của người đàn ông.

Người đàn ông giật mình xong kêu lên một tiếng rồi bắn ra nòng đậm bạch dịch.

Một hồi làm kịch liệt trôi qua, hai người đều đang dùng sức thở hổn hển.

Qua 1 phút đồng hồ, người đàn ông rút côn thịt mềm ra khỏi cơ thể của Lâm Nhụy. Theo côn thịt rời đi, tiểu huyết của Lâm Nhụy chậm rãi khép lại thành một cái khe hở như ban đầu, từ trong khe hở tuôn ra nồng đậm chất lỏng, đậm mĩ mà mờ ám.

Người đàn ông dựa ở trên cửa, bờ ngực phập phồng, mắt đen hơi hơi híp giống như đang còn hồi tưởng lại dư vị vừa rồi.

Lâm Nhụy bò tới gần anh rồi tự giác ngậm côn thịt mềm vào trong miệng và rửa sạch dùm anh.

“Lại muốn?” Người đàn ông nhướng mày, thanh âm sau khi mới vừa làm tình xong nghe ra thập phần gợi cảm.

Lâm Nhụy kiều mị liếc người đàn ông một cái, không cần nói cũng biết.

“Tao hóa.”

Người đàn ông trầm thấp mắng một tiếng, trong mắt mang theo ý cười.

Anh bước đến gần Lâm Nhụy rồi ngồi xổm xuống. Bàn tay to túm lấy đôi vú to trắng nõn của cô, vuốt ve có kỹ xảo, thi thoảng còn lôi kéo tra tấn núm vú. Chỉ chốc lát sau, cô liền rên rĩ ra tiếng.

“Nga... Ân nga...” Lâm Nhụy nhịn không được há mồm ngậm khế, ánh mắt mê loạn.

Vú của cô bị đôi bàn tay to này xoa thật sự là quá thoải mái.

“Có người tới.” Người đàn ông đột nhiên lên tiếng.

Anh nhanh như chớp cầm một ngón tay vào trong khoang miệng mềm mại của cô để ngăn chặn tiếng rên rĩ phát ra.

Quả nhiên, chỉ vài giây sau thì trong buồng vệ sinh truyền đến một trận tiếng bước chân, từ xa tới gần, càng ngày càng rõ ràng.

“Lâm Nhụy, cậu ở đâu?” Người tới hỏi.

Là giọng của Tiểu Mỹ.

Tiểu Mỹ đang tìm cô!

Lâm Nhụy cả kinh, nghĩ thầm nhất định là do thời gian cô ở buồng vệ sinh lâu quá nên Tiểu Mỹ cảm thấy kỳ quái, vậy nên mới tới tìm cô.

Cô đang suy nghĩ có nên trả lời Tiểu Mỹ hay không.

Lúc này, vú của cô còn đang bị tay to của người đàn ông nắm, chính xác là cả người đều nằm trong lòng ngực của anh giống như một con sơn dương trần trụi mặc người xâu xé.

Mà một tay khác của anh còn đang tiếp tục châm ngòi thổi gió giống như không hề lo lắng sẽ bị phát hiện.

Tiểu Mỹ ở ngoài có chút sốt ruột. Cô bạn bước từng bước rồi mở toang từng cánh cửa phòng WC ra. “Kỳ quái, không phải nói là đi toilet sao, sao giờ lại không thấy người đâu?”

Tiếng bước chân của Tiểu Mỹ càng ngày càng tới gần, Lâm Nhụy kinh hồn táng đảm. Cô sợ Tiểu Mỹ sẽ phát hiện ra bản thân đang yêu đương vụng trộm ở trong này.

Cũng may là Tiểu Mỹ chỉ mở 2 - 3 cửa phòng ra, thấy không có ai cũng không tiếp tục mở nữa, cô bạn xoay người đi ra ngoài.

Lâm Nhụy nín thở, sau khi xác định Tiểu Mỹ rời đi, tâm hồn đang treo lơ lửng cuối cùng cũng thả lỏng.

Cô thở sâu rồi thả lỏng.

“Rất sợ?”

Người đàn ông dù bận nhưng vẫn ung dung hỏi, ngón tay còn mờ ám bất chợt động tác giao cấu thọc vào rút ra ở trong khoang miệng của cô.

“Tôi không muốn bị cô ấy thấy.” Lâm Nhụy trả lời. Tình bạn giữa cô và Tiểu Mỹ rất rất tốt, Tiểu Mỹ thuộc loại người trong mắt chấp nhận không được một hạt cát. Còn cô nhìn như thanh thuần nhưng trời sinh lại phóng đảng, không có tiêu chuẩn tam quan gì, bao gồm cả lần yêu đương vụng trộm này, cô biết rõ không nên làm nhưng lại vẫn làm. Nếu Tiểu Mỹ biết thì chỉ sợ sẽ phải chịu đả kích rất lớn.

“Dám yêu đương vụng trộm thì phải chuẩn bị tốt tinh thần khi bị phát hiện.” Người đàn ông thâm trầm trả lời.

Anh cúi đầu cắn vú to của cô xong ngậm núm vú ở trong miệng rồi tận tình liếm mát.

Lâm Nhụy thở dài một tiếng. Cô ôm lấy cổ của người đàn ông rồi cũng dần thân vào trận làm tình nồng nhiệt này.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Vẫn còn nhju ng đọc chùa qass >< Hơn 2000 người còn lại làm gì mà không vote a? Buồn qass xá >< 500 vote up tiếp <|Mà nhju bạn để ý màu côn thịt của anh này gê nhi:3 màu thâm đen nhé ^^

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Đổi thầy giáo mới

Edit: Va

Beta: Ami Cuteo ><

"Tên tôi là Lục Trạch."

Sau một hồi làm tình, có lẽ là tiểu huyết của cô khiến anh thực vừa lòng nên anh đã rút từ trong ví ra một tấm danh thiếp rồi ngả ngón nhét vào giữa khe rãnh ngực của Lâm Nhụy, sau đó liếc nhìn cô một cái thật sâu xong xoay người nghênh ngang rời đi.

Lâm Nhụy lấy danh thiếp từ trước ngực ra, chỉ thấy mặt trên ghi: "Tổng giám đốc Lục Trạch của tập đoàn Thiên Thịnh", ở mặt sau còn ghi cả số điện thoại và e-mail của anh.

Xem ra người đàn ông này cảm thấy cô không tồi, định cùng cô phát triển quan hệ bạn giưòng lâu dài sao?

Chỉ tiếc là cô cũng không tính sẽ làm như vậy.

Ở trong mắt Lục Trạch thì đây là một hồi cơ duyên gặp mặt bất ngờ, nó đã mang đến cho anh cảm giác rất mãnh liệt và kích thích khi làm tình ngoài cuộc sống hôn nhân nhàm chán. Đối với Lâm Nhụy mà nói thì đây cũng chỉ là sự bộc phát khi đói khát và trùng hợp lại tìm được một cây gậy mất xa mà thôi. Cả cô và Lục Trạch chỉ thuận theo như nhu cầu của bản thân, một lần là đã đủ.

Cô cười trào phúng rồi tùy tay ném tấm danh thiếp vào trong sọt rác bên cạnh bồn cầu.

Lâm Nhụy đi đến trước gương trong buồng vệ sinh rồi sửa sang lại tổng thể toàn thân xong chỉnh chế độ phát âm thanh trên điện thoại di động, sau đó đi ra ngoài tìm Tiểu Mỹ.

"Thật ngại quá, vừa nãy tớ có nhận được điện thoại của bạn học cũ nên đã đi ra ngoài một lát." Cô nói lời xin lỗi.

"Bạn nào vậy?" Tiểu Mỹ có chút không cao hứng, cô vừa đi tìm Lâm Nhụy nửa ngày, gọi điện thoại lại không có người nghe.

"Một bạn học hồi cấp hai."

"Được rồi!"

Tiểu Mỹ không hề nghi ngờ Lâm Nhụy bởi vì cả hai lúc vào đại học thì mới quen biết. Tiểu Mỹ đột nhiên nhớ ra một chuyện nên mở miệng bổ sung: "À đúng rồi, cậu nhóc mới nãy cậu nhờ mình chăm sóc đã ra về với mẹ rồi!"

"Nhưng nói thật, ba nó thực đẹp trai, chỉ tiếc là không thể nhìn nhiều thêm một chút, mẹ của nó nói ba nó đã về công ty để xử lý công việc."

Tiểu Mỹ bởi vì không có nhiều cơ hội gặp soái ca đẹp mắt nên cảm thấy đáng tiếc, đây mặt tiếc nuối.

"Tớ biết rồi!"

Lâm Nhụy nghe xong cong môi cười.

Ba của nó không phải là về xử lý "Công việc" sao, tiểu huyết của cô mới nãy thiếu chút nữa đã bị côn thịt lớn của người đàn ông làm sung, bên trong bây giờ vẫn còn tàn lưu tinh dịch của ba nó a ~

Hai cô gái trẻ lại tiếp tục chơi một lát. Nói đúng hơn là Lâm Nhụy ngồi ở một chỗ và nhìn Tiểu Mỹ chơi đùa, giữa hai chân cô đã lấy lại một mảnh, môi âm hộ bị người đàn ông làm đau, khi đi đường thì bị vải dẹt ma xát nên có chút khó chịu, ngồi vẫn thoải mái hơn một chút.

Nhưng tâm tình của cô xác thật là sung sướng.

Dù sao cũng phải nói hôm nay thật là một ngày "Tốt đẹp".

Lâm Nhụy và Tiểu Mỹ đều là sinh viên đại học, năm nay là năm thứ hai theo học, cả hai cô đều không muốn ở trong KTX nên đã ăn ý với nhau thuê một căn hộ có hai phòng ngủ ở bên ngoài.

Qua hết một ngày cuối tuần vui sướng, thứ hai lại phải bắt đầu đi học.

Lâm Nhụy cầm sách vở đi học, vừa đến phòng học thì liền nghe thấy nhóm bạn bên cạnh ríu ra ríu rít đàm luận.

"Aizz, cậu có biết không? Giáo sư lịch sử - thầy Ngô đã nghỉ hưu rồi, hôm nay là một giáo sư trẻ tới."

Thầy Ngô là một ông già đã qua tuổi 50, ngày thường đi dạy rất cũ kỹ câu nệ, nhiều học sinh đều không quá thích ông ta.

Vừa nghe nói muốn đổi giáo sư dạy học, mọi người đều nhin không được sôi trào lên.

"Đã sớm biết."

Nữ sinh lấy đôi tay che mặt làm ra trạng thái si mê. "Nghe nói là rất đẹp trai, giáo sư tuổi trẻ, chỉ số thông minh lại cao, quả thực là nam thần a!"

"Chờ một chút gặp thì liền biết."

"Hy vọng giáo sư này không giống giáo sư Ngô, ông trời phù hộ."

Mọi người cùng thảo luận, khí thế sôi nổi ngất trời, ai cũng tò mò về bộ dáng của vị giáo sư mới tới này.

Xoay qua xoay lại thì thời gian vào học đã đến.

Lâm Nhụy ngồi ở bên cửa sổ, cô đặt sách vở lên trên bàn rồi nhìn về hướng cửa, trong lòng cũng có chút tò mò.

Thực nhanh thì tiếng chuông Rìng rìng vào học đã vang lên.

Chỉ thấy thân ảnh của một người đàn ông tiến vào, bước đi theo từng tiếng chuông. Người đàn ông bước từng bước chân thon dài đi vào phòng học.

Đập vào mắt là một gương mặt xa lạ, khuôn mặt rất tuấn tú.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Về việc vote thì chả qua mình chỉ muốn có động lực để edit tiếp và ra chương nhanh thôi chứ chả qt gì, nếu ko đủ thì cứ cách 2 - 3 days mình vẫn ra chương mà? Nhju bạn góp ý qass / _

Bạn đang đọc truyện *Quyến Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Thầy giáo mới lạnh nhạt

Edit: Va

Beta: Su

"Các bạn học!" Người đàn ông đứng ở trên bục giảng và giương mắt nhìn đám sinh viên ngồi dưới, biểu tình nhàn nhạt.

"Tôi họ Phó và là giáo sư lịch sử mới tới dạy các bạn."

Dáng người của vị giáo sư họ Phó này rất cao lớn, mày rậm thâm mục, góc cạnh ngũ quan giống như được điêu khắc tỉ mỉ, trên thân hiện rõ chí khí dương cương thuộc về đàn ông. Chỉ có điều là đường cong khuôn mặt của anh bằng gắt gao, môi mỏng mím để lộ ra một loại lạnh nhạt khó có thể tiếp cận.

Nếu phải dùng hai chữ để hình dung thì chính là mặt lạnh.

Nhưng cho dù mặt lạnh thì cũng làm người khác nhin không được mà hai mắt sáng ngời.

Các nữ sinh sôi nổi "Oa" một tiếng để lộ ra biểu tình vui sướng trộm nhìn vị giáo sư mới tới này. Còn một số nam sinh khi phát hiện lực chú ý của các bạn

nữ sinh đều bị người đàn ông trên bục giảng hấp dẫn thì đột nhiên cảm phần và âm thầm thóa mạ anh vài câu “Tiểu bạch kiểm”

Mà bên cửa sổ, ánh sáng mặt trời ảm áp từ bên ngoài chiếu vào, Lâm Nhụy vừa lười nhác phoi nắng vừa rất có hứng thú nhìn người đàn ông trên bục giảng

Người đàn ông trên bục giảng yên lặng thu hết tất cả hành động của đám sinh viên vào trong đáy mắt rồi bình tĩnh nói: "Được rồi, tiếp theo, chúng ta bắt đầu học đi..."

“Khoan đã!”

Một cô nữ sinh có lá gan lớn dẫn đầu mở miệng oán giận: “Phó giáo sư, thầy còn chưa giới thiệu kĩ cho chúng em biết nhiều về thầy mà a!”

Màn giới thiệu vừa nảy quá đơn giản, đối với một giáo sư anh tuấn như thế này thì nữ sinh nào không muốn biết nhiều một chút.

Một người vừa lên tiếng thì những người khác liền sôi nổi ồn ào, “Đúng vậy, giáo sư, thầy tự giới thiệu bản thân trước đi!”

“Giáo sư, thầy đã kết hôn chưa?”

Đều đã là người trưởng thành rồi nên lá gan của các nữ sinh cũng rất lớn, muốn biết cái gì liền không chút nào cố kỵ mà hỏi ra.

Trong phòng học liền sôi trào lên, tất cả mọi người đều dùng ánh mắt sáng ngời nhìn về phía người đàn ông trên bục giảng.

Đối mặt với nhiều ánh mắt “nhiệt tình như lửa” kiểu này thì mặt người đàn ông vẫn không cảm xúc như cũ giống như đã tập mãi thành thói quen. Chỉ nghe người đàn ông dùng giọng điệu cứng rắn trả lời: “Phó Duẩn Thừa, nam, 31 tuổi, đã kết hôn, là giáo sư lịch sử của đại học.”

“Hết.” Người đàn ông vẫn giới thiệu ngắn gọn hữu lực như cũ.

Các nữ sinh tập trung tinh thần nghe, khi nghe đến câu “Đã kết hôn” thì tất cả đều để lộ ra biểu tình thất vọng, thật vất vả mới có một thầy giáo đẹp trai tới dạy, ai ngờ lại đã kết hôn, quả thực giống như là có một miếng thịt ở trước mắt mà lại ăn không được.

“Phó giáo sư, vợ của thầy là người như thế nào?”

Thật tò mò là dạng phụ nữ như thế nào mà có thể làm người đàn ông như Phó giáo sư yêu.

Phó Duẩn Thừa lạnh lùng từ chối. “Xin lỗi, đây là việc riêng của tôi.”

Nhìn một đám thiếu nữ thanh xuân dưới bục giảng riu rít đàm luận chuyện đời tư của mình và còn nói cái gì mà “Thật đáng tiếc” vân vân xong trên mặt Phó Duẩn Thừa mơ hồ có vài phần không kiên nhẫn.

Mỗi một lần đi dạy đều giống như thế này.

Những nữ sinh này chưa từng được gặp đàn ông sao?

Anh đã kết hôn rồi mà vẫn còn nhìn chằm chằm si mê, thật sự là không biết liêm sỉ.

Tiết đầu tiên đi dạy sau khi tới cái trường học này khiến Phó Duẩn Thừa đột nhiên muốn phui tay rồi đi. Anh tình nguyện đọc sách một mình ở nhà chứ không hề muốn bị những con khỉ mang hình người vây xem kiểu thế này.

Chỉ là, nếu anh đi khỏi đây thì không tốt bàn giao với vợ mình.

Người đàn ông thở dài trong lòng.

Miền cưỡng ép chế nổi phiền muộn trong lòng xuống, Phó Duẩn Thừa trầm giọng hỏi: “Đại diện của môn lịch sử là ai?”

Mặc dù không thích nhưng ít nhất thì trong khoảng thời gian này, anh vẫn muốn tiếp tục ở tại đây. Hơn nữa, giáo sư Ngô đã về hưu rồi, quan hệ ràng buộc giữa anh và cái lớp này chính là sinh viên đại diện của môn lịch sử.

Phó Duẩn Thừa vừa nói xong, chẳng bao lâu sau thì liền nghe thấy một giọng nói thanh thúy dễ nghe trả lời: “Là em”

Anh vọng theo nơi giọng nói phát ra nhìn xuống.

Người trả lời chính là một cô gái ngồi ở bên cửa sổ, mặt trái xoan nhỏ xinh, hai mắt to ngập nước, bộ dáng thập phần thanh thuần, khí chất làm tất cả đàn ông đều có cảm giác như “Mối tình đầu”.

Cô gái đứng dậy rồi cười ngậm ngậm nhìn anh: “Phó giáo sư, em tên Lâm Nhụy và là đại diện của môn lịch sử.”

Có khá nhiều sinh viên ưu tú đại diện cho mỗi môn học, không ngờ rằng người đại diện của môn học lịch sử lại không phải một sinh viên đeo mắt kính mà là một nữ sinh xinh xắn như vậy, Phó Duẩn Thừa không thể không có chút kinh ngạc.

Chỉ có điều là anh cũng chỉ có chút kinh ngạc mà thôi! Trong hai người thì một người là sinh viên, còn một người là giáo sư, cả hai đều không phải cùng một loại người sinh hoạt trong một vòng luẩn quẩn nên anh cũng không cần tiêu phí quá nhiều tâm tư đi chú ý.

Chỉ là cô gái này thoạt nhìn rất ngoan ngoãn thuận mắt, không khiến anh cảm thấy chướng mắt bức bối giống như những nữ sinh khác.

Phó Duẩn Thừa hơi hơi gật gật đầu, “Ừm, sau này, em hãy tới hỗ trợ công việc cho tôi.”

Lâm Nhụy ngoan ngoãn đồng ý.

Ngay sau đó, Phó Duẩn Thừa bắt đầu dạy học.

Tuy biểu cảm trên mặt anh luôn mãi đóng băng nhưng lượng tri thức và lý luận nên có lại rất nhiều, nói có sách, mách có chứng, đứng nhìn vẻ bề ngoài, tất cả sinh viên vốn chỉ si mê diện mạo của anh cũng bất tri bất giác nghiêm túc nghe giảng xong một tiết học hoàn chỉnh.

Khó trách còn trẻ như vậy mà đã được làm giáo sư.

Sau khi kết thúc khóa học, Phó Duẩn Thừa liền có vẻ có chút bất cận nhân tình. Anh không hề để ý tới những nữ sinh có ý đồ bắt chuyện với mình và không chút do dự xoay người rời khỏi phòng học.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ >< Moaczz nà >< Yew thw các nàng ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Bông hoa lạnh lùng

Edit: Va

Beta: Su Bà Bà

“Giáo sư, đây là bài tập của tất cả mọi người.”

Lâm Nhụy tay ôm một chồng sách bài tập thật dày và gõ cửa văn phòng.

“Đề kia đi.” Giọng nam nhàn nhạt nói.

Chỉ thấy Phó Duẩn Thừa ngồi thẳng tắp trước bàn làm việc, anh không hề quay đầu lại, một đôi mắt đen nhìn chăm chăm vào máy tính giống như đang suy tư gì đó, vẫn là chiếc áo sơ mi đen và quần tây như cũ, cúc áo ở chỗ cổ áo được may không chút cầu thả làm anh có vẻ thêm thành thực và ổn trọng.

Hình như vị Phó giáo sư này là phá lệ thiên vị “Màu đen”. Lâm Nhụy nghĩ thầm.

Màu đen vốn thuộc loại màu sắc nặng nề nhưng khi được diện ở trên người đàn ông này thì lại làm người ta cảm thấy thần bí dụ hoặc tựa như một tòa núi cao nguy nga hùng tráng, tất cả mọi người chỉ có thể khách khí mà nhìn vô bực bội thôi xác định chứ không thể nào nhìn tới tận đáy.

Phó Duẩn Thừa tới đây dạy đã được hai tuần. Máy ngày nay, cho dù Lâm Nhụy thân là sinh viên đại diện của môn lịch sử nhưng cũng rất ít được tiếp xúc với Phó Duẩn Thừa. Không phải là cô không muốn tới gần người đàn ông này mà căn bản là cô không tìm được cách để tiếp cận.

Bởi vì người đàn ông này ngoại trừ dạy học thì vốn không hề tiếp xúc với bất kỳ một nữ sinh nào, cho dù người khác có dây dưa thì anh cũng chỉ lạnh nhạt đáp lại.

Không thể không nói, đây là một người cực kỳ có nguyên tắc, một người đàn ông thuộc loại rất khó lay động.

Nhưng càng khó khăn thì người ta càng muốn đi chinh phục!

Lâm Nhụy để sách bài tập lên trên bàn, thừa dịp Phó Duẩn Thừa không chú ý, cô đứng ở một bên trộm đánh giá anh.

Nhìn nghiêng thì lông mi của anh vừa đen lại vừa rậm, hốc mắt thâm thúy, có cảm giác như con lai, vành tai cũng thật dày, yết hầu thập phần rõ ràng, lúc nói chuyện, yết hầu sẽ hơi hơi rung động, giọng nói trầm thấp hờn hậu được phát ra từ chính nơi này.

Nhìn xuống chút nữa, bàn tay anh dày rộng, khớp xương ngón tay thô to, đường cong lại rất đẹp, đôi tay tùy ý để ở trên bàn phím máy tính, ngón áp út bên phía bàn tay trái còn đeo một chiếc nhẫn bạc, dây hãm là nhẫn cưới của anh.

Lâm Nhụy nghe thanh âm gõ bàn phím hữu lực của Phó Duẩn Thừa, không biết vì sao mà trong đầu cô lại hiện lên những hình ảnh tưởng tượng khi đôi bàn tay lớn đó trải miên ầu yếm ở trên người cô.

Chỉ có điều, cô không thể tiếp tục nhìn thêm nữa!

Bởi vì lúc này, hình như là đã phát hiện ra cô nhìn lên, mắt đen của Phó Duẩn Thừa phóng về phía cô, ánh mắt sắc bén.

“Có việc gì sao?” Người đàn ông nhíu mày.

Khuôn mặt nhỏ của Lâm Nhụy đỏ hồng, cô vội vàng tùy ý tìm cái lấy cớ. “Giáo sư, tiết học hôm nay có vài chỗ em nghe chưa hiểu.”

“Chỗ nào?”

Lông mày vẫn đang nhíu chặt của Phó Duẩn Thừa có chút giãn ra nhưng ánh mắt vẫn nghiêm túc nhìn cô như cũ.

“Chính là chỗ này...” Lâm Nhụy thấy trên bàn làm việc trùng hợp lại có một quyển sách lịch sử nên cô liền lật nó tới một trang rồi chỉ đến chỗ mà mình thắc mắc.

Người chăm chỉ hiểu học cho dù ở nơi nào thì cũng điều khiển người ta yêu thích.

Sau khi Lâm Nhụy nói xong, Phó Duẩn Thừa quét mắt đen về phía cô một cái, chỉ thấy vẻ mặt của Lâm Nhụy biểu hiện sốt ruột cùng ham học hỏi, cặp mắt to sáng lấp lánh tràn ngập chân thành và dục vọng khát cầu đối với tri thức.

Không giống như là những nữ sinh mượn cớ hỏi chuyện kia nhưng trên thực tế lại muốn tiếp cận anh.

Sau khi phán đoán xong, Phó Duẩn Thừa đẩy một chiếc ghế qua phía cô, tuy mặt vẫn lạnh như cũ nhưng đối với vẫn là kiên nhẫn giảng giải cho Lâm Nhụy về những chỗ mà cô không hiểu.

Trong quá trình tiếp xúc, Phó Duẩn Thừa mới phát hiện, cô gái này thực thông minh, hiểu bài rất nhanh, suy một ra ba, trong một chốc liền thấu tỏ, lúc giảng giải cho cô thực nhẹ nhàng.

Đây một sinh viên có ý thức học tập tốt.

Nghĩ vậy, sắc mặt của Phó Duẩn Thừa tốt lên rất nhiều.

(Nhắm quá nhắm a oi:3)

Trong lúc nghe Phó Duẩn Thừa giảng bài, Lâm Nhụy liền kéo ghế dựa nhỏ mà anh đẩy về phía mình khi nãy qua rồi ngồi xuống.

Tuy nhìn bề ngoài thì giống như là cô đang nghiêm túc nghe Phó Duẩn Thừa nói chuyện nhưng trên thực tế thì tầm mắt cô lại sớm đã bị khuôn mặt tuấn tú của anh hấp dẫn.

Quả nhiên là khi người đàn ông nghiêm túc thì cũng là lúc có mị lực nhất. Giờ này khắc này, Lâm Nhụy cảm thấy người đàn ông đang ngồi nghiêm chỉnh ở đó tự bản mị lực ra từ phía khiến cô chỉ nghĩ muốn hung hăng hôn lên đôi môi hơi mọng của anh xong liếm láp hầu kết thô to ấy rồi giật phăng áo somi được cài nút không chút cầu thả kia, sau đó xé nát mặt nạ lạnh nhạt cấm dục của anh và được nhìn thấy bộ dáng anh tận tình chìm đắm trong dục vọng nguyên thủy dâm mãnh nhất.

Tuy đang tưởng tượng nhưng trên mặt Lâm Nhụy vẫn bất động thanh sắc.

Tưởng tượng đến hình ảnh đó, máu cả người cô giống như đều sôi trào lên.

Phó Duẩn Thừa không hề chú ý tới Lâm Nhụy có chút dị thường. Anh trời sinh đã có một loại ý thức trách nhiệm, sau khi kết hôn và làm chồng thì trung trinh như một với vợ. Còn về công việc, tuy không quá thích cái nghề nghiệp này nhưng khi phụ trách công việc thì anh vẫn sẽ tận tâm tận lực.

Giảng giải xong hết vấn đề này thì Lâm Nhụy lại liên tục hỏi thêm mấy vấn đề khác, Phó Duẩn Thừa vẫn kiên nhẫn trả lời, không khí nhẹ nhàng vui sướng trôi qua.

“Được rồi, còn thêm thắc mắc nào nữa không?”

Lúc hỏi chuyện, Phó Duẩn Thừa đột nhiên ngăn ra.

Bây giờ anh mới phát hiện, không biết từ khi nào, bởi vì cùng xem một quyển sách nên khoảng cách giữa anh và cô rất gần. Da thịt trong trắng lộ hồng của cô gần sát trước mắt anh tựa như mặt đào ngày mùa hè đầy đặn nhiều nước, trong xoang mũi hình như cũng có thể ngửi được hơi thở ngọt thanh kia.

Thoạt nhìn làm người ta muốn cắn một ngụm.

Anh chưa bao giờ chú ý đến bất kỳ một người phụ nữ nào ngoại trừ vợ mình. Đối với Lâm Nhụy, anh chỉ cảm thấy cô gái này rất xinh đẹp chứ không có thêm ý gì khác.

Anh chưa từng cách gần với người phụ nữ nào ngoài vợ nhưng lúc này, khoảng cách giữa anh và cô lại gần như vậy, bị cặp mắt to ngập nước của cô nhìn chăm chú thật làm anh cảm thấy nhiều thêm vài phần không được tự nhiên trong lòng.

Rõ ràng không có gì cả nhưng...!

Phó Duẩn Thừa ho khụ khụ, thân mình lui ra sau âm thầm kéo khoảng cách giữa mình và cô ra.

Lâm Nhụy không dễ dàng gì mới kéo gần khoảng cách nhưng giờ lại biến xa, trong lòng tiếc nuối nhưng trên mặt vẫn treo mỉm cười ngọt ngào và nói: “Hết rồi, cảm ơn thầy đã chỉ dạy.”

Thấy tay Phó Duẩn Thừa lại để ở trên bàn phím máy tính, Lâm Nhụy tự mình hiểu lấy.

“Phó giáo sư, em về trước nhé?” Cô ôn nhu hỏi.

Gương mặt cô vốn thanh thuần vô hại, tư thái lại mềm nhu uyển chuyển, điều này làm cho trái tim phòng bị của Phó Duẩn Thừa bất chợt lại nói lòng rất nhiều.

“Ừm.” Xem như đáp lại.

Lâm Nhụy nhanh chóng xoay người rời đi, tươi cười đầm đìa mỹ trên mặt biến mất không thấy.

Quả nhiên, người đàn ông này không phải dễ dàng bị quyến rũ như vậy!

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Ahihi năng suất chưa nà ><

Bạn đang đọc truyện *Quyến Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Thanh danh bị hủy hoại

Edit: Va

Beta: Ami

Sáng sớm hôm nay, Lâm Nhụy cảm giác được xung quanh không thích hợp.

Đầu tiên là trên đường đến trường học, lúc gặp được người quen, Lâm Nhụy mỉm cười chào hỏi nhưng sắc mặt của đối phương lại dị thường, họ làm bộ như không thấy cô và quay đầu rời đi. Sau đó là trong phòng học, vốn dĩ đang ồn ào tiếng người nhưng khi cô bước vào thì liền lập tức yên tĩnh như mặt nước giếng như cô là ôn dịch và mọi người phải tránh xa cô.

Đám bạn học đã từng sớm chiều ở chung nhưng lúc này, trong ánh mắt họ lại mang theo ác ý, trào phúng và khinh thường, thậm chí là không có ý tốt.

Tươi cười trên mặt Lâm Nhụy chậm rãi lạnh xuống, cô trầm mặc đi đến chỗ ngồi của chính mình.

Soạn notebook và bút lên trên bàn xong, cô chậm chậm bắt đầu sao chép bài học ngày hôm qua.

Những thanh âm đó tuy rằng đã áp thấp nhưng lại không có ý cố tình che dấu nên những lời nói ác ý nói liền không dứt truyền vào lỗ tai cô.

“Aizz, cậu nói thử xem, lời Trương Lục nói có là thật không? Lâm Nhụy thật sự dám đăng như vậy sao?”

“Đều miêu tả tất cả đặc điểm trên người cô ta, thậm chí còn nói bên phải núm vú cô ta có một nốt ruồi, chuyện này còn có thể là giả sao?”

“Nhìn không ra thật, Lâm Nhụy lớn lên thanh thuần như vậy nhưng lại thích tư thể làm tình xâm nhập từ sau vào, sớm biết thế thì ngay từ đầu tớ đã lên giường với tiểu tao hóa này.”

“Đừng khoác lác, không nghe nói sao, Lâm Nhụy thích chim to, đặc biệt là thích côn thịt màu đen làm mình, người ta còn churóng mắt côn thịt của mày đó...”

Nói xong, mấy nam sinh nhìn Lâm Nhụy rồi nở nụ cười hạ lưu.

Mà bên phía đám nữ sinh nói chuyện thì cũng đồng dạng không tốt bao nhiêu.

“Đã sớm nhìn cô ta không vừa mắt, ý vào bộ dạng lớn lên thanh thuần đi quyền rũ đàn ông, giờ thì bị lột mặt thật rồi a!”

“Xứng đáng!”

“Ai mà thích cô ta chứ, xem về sau cô ta còn dám ra đường không?”

“Chắc là có chứ!” Có người cười ý vị thâm trường.

“Vú của Lâm Nhụy sờ dĩ lớn như vậy là bởi vì có không ít công lao của đàn ông nhĩ?”

Sắc mặt của Lâm Nhụy càng ngày càng khó coi, cô đã đoán được vài phần tại sao lại có chuyện này. Khoảng thời gian trước, Lâm Nhụy có nhận lời làm bạn gái của Trương Lục. Sau đó, cô lại phát hiện hắn ta chỉ tốt về bề ngoài thôi nên liền đề nghị lời chia tay. Mấy ngày kế tiếp, không biết là hắn đã uống nhầm thuốc gì mà vẫn luôn dây dưa với cô. Lúc cô lạnh nhạt cự tuyệt thì Trương Lục liền nhả ra một câu nói tàn nhẫn. “Em sẽ hối hận.”

Không ngờ rằng, đây là sự trả thù của Trương Lục.

Thật đủ tàn nhẫn, ngay lập tức hủy hoại hết thanh danh của cô.

Tuy rằng cô lang thang dâm dăng trong lén lút nhưng điều này không chứng tỏ rằng cô bằng lòng phơi bày việc riêng của mình ra trước mặt mọi người và bị người ta bàn tán. Lâm Nhụy đang là một nữ sinh viên, cho dù có biện giải như thế nào thì cũng đều có hại cho cô. Mà con người ta là loại động vật thích phá tan cuộc sống của người khác.

Không để ý đến những lời bàn tán khe khẽ nói nhọt trong phòng học, Lâm Nhụy đập mạnh notebook xuống bàn rồi lạnh mặt đứng dậy, cô muốn đi tìm tên hỗn đản Trương Lục kia.

Trương Lục là một kẻ giàu có và học hành không ra gì. Có thể vào được Đại học cũng là do ba hắn bỏ không ít tiền vào đây. Bởi vì hắn sở hữu một gương mặt không tồi nên được rất nhiều nữ sinh ngây thơ ngằm phong làm soái ca trường, thằng nhãi này thích nhất thông đồng với tiểu học muội lớp dưới rồi hện làm tình khắp nơi. Lâm Nhụy vốn tưởng rằng hai người chia tay thì có thể hảo tự hảo tán nhưng hiện tại, cô lại bị tên chó điên này hung hăng cắn một ngụm.

Lúc tới sân vận động, quả nhiên là tìm được Trương Lục ở sân bóng rổ, bên cạnh có vài nữ sinh đang vây xem. Không thể không nói, vóc dáng của hắn khá cao, mặt lại đẹp, từ xa nhìn lại thì cũng coi như xuất sắc kiểu mặt người thân chó.

Lâm Nhụy mới vừa tới sân bóng rổ thì một tên bạn của Trương Lục liền phát hiện. “Ồi ai kia, Trương Lục, mau nhìn xem, đó không phải là cái bô trước kia của mày sao?”

Trương Lục trợn mắt. “Tao đây có nhiều cái bô như vậy, ai biết cái bô mà mày nói là ai.”

Hắn tùy ý nhìn qua và vừa vặn thấy Lâm Nhụy lạnh mặt đang nhìn mình.

Trương Lục cười để lộ ra hàm răng tuyết trắng.

“Khách quý đến thăm a!” Hắn vừa nói vừa chậm rì rì đi về phía Lâm Nhụy.

“Sao hả, tìm anh làm gì, muốn quay lại với anh sao?”

Lâm Nhụy cười lạnh, “Đừng nằm mơ! Đối với những việc anh đã làm, tôi hiện tại khi nhìn thấy anh cũng cảm thấy buồn nôn.”

Sắc mặt của Trương Lục biến đổi. Lúc hắn muốn mở miệng nói chuyện thì chỉ nghe Lâm Nhụy nổi giận dưng dưng mắng: “Được lắm Trương Lục, một tên con trai lớn như vậy rồi mà lại còn dùng thủ đoạn bỉ ổi này, anh có còn là đàn ông không?!”

“Anh có phải đàn ông hay không thì chắc em là người rõ ràng nhất đi!” Trương Lục cũng cười lạnh lên, hắn dùng giọng điệu mờ ám thấp giọng nói: “Lúc trước, là ai dâm kê không ngừng ở dưới thân anh, là ai bị anh làm sướng đến tận trời?”

“Sao rồi, mới vài ngày mà đã liền trở mặt không nhận người?”

Lâm Nhụy tức giận run run, cô thật sự xem nhẹ trình độ vô si của thằng nhãi này, cũng may thanh âm nói chuyện của Trương Lục không lớn nên không có bị người khác nghe thấy được, bằng không thì cô lại thành “Tin tức hot nhất”.

“Đủ rồi!”

Cực độ phẫn nộ qua đi là sự bình tĩnh. Vừa nãy bị sự tức giận khống chế nên tới tìm Trương Lục, đây thật sự là một quyết định phi thường sai lầm, cô chỉ là đang tự rước lấy nhục mà thôi!

Lâm Nhụy bình tĩnh nhìn Trương Lục, thanh âm lạnh băng: “Còn nhớ câu anh nói lúc trước với tôi sao? Anh nói tôi sẽ hối hận. Tôi hiện tại nói cho anh biết, tôi không hối hận vì đã bỏ anh, tôi chỉ hối hận tại sao bản thân lại không bỏ anh có sớm hơn.”

Nói xong, Lâm Nhụy xoay người rời đi.

Đều do cô lúc ấy cũng bị bề ngoài của Trương Lục mê hoặc, không ngờ rằng Trương Lục sẽ làm ra chuyện bỉ ổi như vậy, làm cho cô hiện tại bị bôi toàn thân tanh.

Quần tử báo thù, 10 năm chưa muộn.

Thù này, Lâm Nhụy cô sẽ nhớ kỹ!

Nhìn thân ảnh của Lâm Nhụy dần dần biến mất ở sân vận động, Trương Lục phục hồi tinh thần lại, hấn dùng khuôn mặt tuấn tú âm trầm hỏi người bên cạnh. “Rốt cuộc thì có chuyện gì đã xảy ra?”

Vì sao Lâm Nhụy lại đột nhiên nói những lời này?

Bạn tốt do dự liếc Trương Lục một cái rồi hỏi: “Mày không nhớ rõ sao?”

“Nhớ cái gì?” Trương Lục nhú mày.

“Ách...” Bạn tốt thật cẩn thận miêu tả. “Chính đêm hôm qua, mày và tao cộng thêm đám người Dương Tử đi bar. 20 - 30 người cùng nhau uống rượu, mày uống say, sau đó đột nhiên liền mắng to Lâm Nhụy ở trước mặt bọn tao và kể ra chuyện mày lên giường với Lâm Nhụy.”

“Sau đó thì sao?” Trương Lục hít sâu rồi hỏi.

“Sau đó, sau đó...”

“Mày cũng biết đấy, nhiều người nhiều miệng, sáng sớm hôm nay, chuyện này liền truyền đến tai của tất cả mọi người...”

“...”

Hắn hoàn toàn không nhớ rõ.

Trong ánh mắt của Trương Lục hiện lên một tia ảo não, hấn bực bội nói: “Mày đưa danh sách những người cùng uống rượu hôm qua cho tao đi!”

Án ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Phó ca bị bị ăn >< Mâ hình như thường xuyên up thì bị bơ nhĩ:3 Đọc chùa cứ tăng vòn vọt:3

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Cuộc sống hôn nhân của Phó Duẫn Thừa

Edit: Va

Beta: Ami

Buổi chiều mới có tiết nên Phó Duẫn Thừa ngủ một giấc tới tận 10 giờ sáng, sau đó rời giường.

Bên ngoài, một tia nắng mặt trời chiếu vào, không gian yên lặng làm người hít thở không thông. Phó Duẫn Thừa đứng dậy nhìn hạ thể của bản thân, còn thịt thô to bởi vì “chào cờ” mà cao cao ngẩng đầu, biểu tình đậm đặc giống như đã tập mãi thành thói quen, anh trần truồng bước vào phòng tắm.

Mà phía trên giường đôi có treo hình cưới thật lớn của anh và vợ, trai tài gái sắc ôm nhau cười đến ngọt ngào giống như đang tuyên bố với tất cả mọi người trên thế giới rằng vợ chồng họ đang hạnh phúc đến cỡ nào.

Phó Duẫn Thừa mở vòi sen ra gội đầu, dòng nước trút xuống ào ạt.

Nước ấm cọ rửa từ khuôn mặt qua cổ xuống đến cơ bụng rắn chắc, cuối cùng hợp thành một giọt nước đọng lại trên lông tóc rậm rạp giữa hạ thân và trượt dọc theo hai chân thon dài của anh xuống dưới, sương mù mờ mờ bao phủ quanh toàn bộ phòng tắm và xâm nhiễm làm tầm mắt nhìn mờ hồ không rõ.

Phó Duẫn Thừa đặt toàn bộ thân thể trong dòng nước ấm áp được phun ra từ vòi sen, bàn tay to cầm cây côn thịt cứng rắn như thiết dưới hạ thể rồi thuần thục đưa lên xuống.

Côn thịt to lớn ngăm đen biểu hiện sự thành thực của anh, quy đầu giống như một con dã thú dữ tợn đang kêu gào và chảy ra chất lỏng trong suốt nhưng

lại đáng thương hề hề không người hỏi thăm. Anh chỉ có thể ủy khuất mượn bàn tay để phóng thích ít ỏi dục vọng.

Tốc độ xoa bóp của bàn tay càng lúc càng nhanh, càng lúc càng mạnh...

Theo người đàn ông phát ra một tiếng kêu rên, tinh dịch màu trắng đục đột nhiên phun trào ra bắn lên gạch men sứ màu trắng, sau đó bị dòng nước cọ rửa không còn một mảnh.

Cuối cùng cũng kết thúc.

Phó Duẩn Thừa dựa người ở trên mặt tường, khuôn ngực gợi cảm còn đang phập phồng, mắt đen lại có chút thất thần.

Đã bao lâu...

Anh phải sống theo kiểu thế này...

Ở trong một ngôi nhà lớn được trang hoàng xa hoa và trong căn phòng ngủ lạnh băng trống rỗng khuyết thiếu hơi người này?

Sáng sớm không hề có bữa sáng ngon miệng, sau khi trở về cũng không có ánh đèn ấm áp nghênh đón chứ đừng nói là chăm chút từng mặt khác. Bởi vì anh không thói quen có người ngoài ở trong nhà nên 3 ngày mới thuê người dọn dẹp một lần, thậm chí, cả quần áo và cả vật thay xong cũng còn ném ở trong buồng vệ sinh không có người dọn.

Tuy anh đã kết hôn nhưng có khác gì với người sống một mình?

Nếu so sánh với anh thì nữ chủ nhân của ngôi nhà này giống như là một vị khách ở tạm, bước đi vội vàng.

Nhưng đây là lựa chọn lúc trước của anh a. Vợ anh rất bận, cá tính cứng rắn. Từ lúc anh quyết định cầu hôn vợ thì chẳng phải đã làm tốt chuẩn bị phải ở một mình sao?

Anh và vợ mình yêu nhau sâu sắc, điểm này anh không chút nghi ngờ, chỉ có điều là từ lúc bắt đầu, anh sống độc lập mãi nên đã thành thói quen nhưng đến tận bây giờ, anh thế nhưng sinh ra một tia tâm lý chán ghét?

Có lẽ là bởi vì nhìn thấy những đôi vợ chồng khác mỗi ngày đều ở bên nhau, vợ đảm đang hiền huệ, chồng làm việc vất vả, tuy giản dị nhưng lại tràn ngập tình yêu ấm áp.

Anh rất hâm mộ một cuộc sống như vậy!

Nhưng mà anh biết, anh không thể thay đổi, nếu đã lựa chọn thì anh nên gánh vác tất cả hậu quả.

Phó Duẩn Thừa bước ra khỏi phòng tắm, sau khi thu thập mọi thứ ổn thỏa, anh nhìn đồng hồ, mới 11 giờ rưỡi, tủ lạnh đã hết thực phẩm, anh đành phải vào phòng bếp làm bát mì sợi đơn giản coi như bữa cơm trưa.

Mì sợi bỏ chút hành thái đơn giản, nóng hôi hổi, có chút phồng tay.

Anh ăn một ngụm, hương vị không thể nói là ngon nhưng cũng coi như tạm chấp nhận. Đối với người không biết nấu ăn như Phó Duẩn Thừa mà nói thì có thể làm được như thế này đã là cực hạn.

Nghĩ nghĩ, anh cầm lấy di động gửi tin nhắn qua WeChat cho vợ đang đi công tác ở nước ngoài.

“Lam Lam, khi nào em quay về?”

Tin nhắn sau khi gửi đi như đá chìm đáy biển, không hề có đáp lại.

Phó Duẩn Thừa vẫn với sắc mặt bình tĩnh ăn hết bát mì.

1 giờ 30 phút, Phó Duẩn Thừa đã lái xe tới trường học.

Thời gian vào học là 2 giờ đúng, còn nửa tiếng, trong sân trường lúc này, người đến người đi, sinh viên còn chưa vào phòng học.

Phó Duẩn Thừa rất ít khi ở tại trường học nên ngoại trừ sinh viên anh dạy thì những người còn lại trong trường đều không quen biết anh. Thấy người đàn ông anh tuần đứng một mình nên không ít nữ sinh mạnh dạn muốn xin số điện thoại để add WeChat nhưng khi nhìn thấy ánh mắt lạnh nhạt của anh thì không tự chủ được mà lùi bước.

Vận đào hoa của Phó Duẩn Thừa thực mạnh mẽ, bởi vì anh lớn lên anh tuần lại thập phần có mùi vị đàn ông nên từ nhỏ đến lớn, nữ sinh chạy theo sau lưng anh nhiều không đếm được. Nếu thuộc loại đàn ông phong lưu thì chỉ sợ anh đã sớm hưởng không hết biết bao “Điểm phúc” nhưng Phó Duẩn Thừa lại là người hành sự có nề nếp, ý thức trách nhiệm rất cao nên điều này khiến anh phiền não không thôi.

Lúc trước, anh thích vợ mình - Thẩm Lam chính là bởi vì Thẩm Lam không hề giống những nữ sinh hoa si đó. Thẩm Lam luôn độc lập và tự mình cố gắng cộng thêm có đầu óc tràn ngập trí tuệ.

Nhưng hiện tại, sau khi hai người kết hôn, ưu điểm này lại biến thành trở ngại lớn nhất.

Phòng học ở lầu ba, Phó Duẫn Thừa mặt không cảm xúc đi lên thang lầu, ai ngờ lúc mới vừa bước lên cầu thang liền nghe được trên chỗ ngoặt cầu thang có mấy cậu nam sinh đang khe khẽ nói nhỏ.

“Mày thật sự muốn chơi Lâm Nhụy?” Có người hỏi.

“Vô nghĩa, tao hóa kia lớn lên đẹp, vú lại to, không biết bị Trương Lục làm nhiều hay ít ở trên giường rồi. Hiện tại, cô ta đã chia tay với Trương Lục, không chơi thì uống phí.” Một giọng nam khác không che dấu được sự khinh bỉ trong lời nói.

“Nói thật, nếu không phải là Trương Lục nói thì tao thật đúng là không nghĩ ra Lâm Nhụy thoát nhìn bề ngoài thanh thuần nhưng bên trong lại dâm dăng.”

“Tao theo với.”

“Tao cũng đi, tiểu tao hóa kia không phải thích côn thịt sao, đến lúc đó chúng ta sẽ cùng lúc làm cô ta sung sướng tận trời.”

Mấy nam sinh vây ở một chỗ cười đáng khinh.

“Nhưng mày định làm như thế nào?” Sau khi cười xong, một người trong đó hỏi.

Chỉ nghe thấy giọng nam lúc trước trả lời: “Chả phải Lâm Nhụy thuê phòng trọ ở bên ngoài trường học sao? Nghe nói bạn cùng phòng của cô ta là Lưu Tiểu Mỹ trong khoảng thời gian này xin nghỉ về thăm nhà, tối nay, chúng ta lên cạy khóa cửa phòng của cô ta rồi đi vào...”

“A, đó không phải là cưỡng gian sao?”

“Cái gì mà cưỡng gian, chỉ sợ kỹ nữ kia đến lúc đó sáng khoái đến cha mẹ còn nhận không ra.”

Lỗ tai của Phó Duẫn Thừa lỗ rất thính nên nghe hết toàn bộ rõ ràng.

Anh dừng lại bước chân, ánh mắt lạnh lẽo như hàn băng.

Đúng lúc này, đèn di động lóe lóe báo hiệu, Phó Duẫn Thừa mở di động ra thì thấy là tin nhắn trả lời của vợ mình.

“Tuần sau nữa!”

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy >< Tuột vote qass >< Phó ca ơi phó ca, anh sẽ làm gì a ~

Bạn đang đọc truyện *Quyến Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Đêm nay, em đừng về có được không?

Edit: Va

Beta: Ami

Vẫn giống như trước, khi Phó Duẫn Thừa bước vào phòng học thì cũng là lúc tiếng chuông vào học vang lên, không sai hay lệch 1 giây.

Tất cả sinh viên cung kính đứng dậy, đã học nhiều tiết như vậy nên mọi người tất nhiên sẽ biết giáo sư lịch sử mới tới này không phải người dễ trêu chọc. Toàn bộ sinh viên trong phòng học này đều ngoan ngoãn như chim sẻ, ngay cả nam sinh trong lớp cũng không dám chống đối anh.

Sau khi bảo mọi người ngồi xuống, theo bản năng, Phó Duẫn Thừa chuyển ánh mắt đầu tiên về phía vị trí có người ngồi quen thuộc ở bên cửa sổ kia.

Thoạt nhìn thì Lâm Nhụy đang uể oải ỉu xiu nằm nghiêng trên bàn giống như một con thú nhỏ bị đá kích trầm trọng, cả người có loại cảm giác héo úa. Tóc dài màu đen xòa trên vai che khuất nửa khuôn mặt cô và chỉ để lộ ra phần cằm tinh xảo trắng nõn, nhìn sơ qua dị thường trầm mặc.

Phó Duẫn Thừa hơi nhíu mày không dễ phát hiện.

Bắt đầu dạy học, một tiết trôi qua thực nhanh, ngoại trừ nội dung bài giảng ra thì mọi chuyện không hề có gì khác biệt với những tiết dạy trước.

Nhưng Phó Duẫn Thừa lại cảm thấy hình như tiết học hôm nay có chút gian nan, anh cứ cảm thấy thiếu thiếu thứ gì đó.

Rốt cuộc là cái gì a?

À đúng rồi, lớp học hôm nay đã không còn giọng điệu thanh thúy êm tai kia trả lời câu hỏi, đã không còn khuôn mặt nhỏ với tinh thần sáng láng, đã không còn một cô gái vẫn hay mỉm cười tích cực trả lời câu hỏi của anh.

Hình như không khí lớp học cũng bắt đầu trở nên cứng đờ.

Còn Lâm Nhụy thì cả tiết đều trầm mặc. Cô không hề nói một lời, tầm mắt ngơ ngốc nhìn mặt bàn và chưa từng ngẩng đầu.

Thật vất vả chờ đến khi tan học, Phó Duẩn Thừa thăm thò ra một hơi, anh cầm lấy giáo án chuẩn bị rời đi.

Hai chân thon dài mới vừa bước nửa bước ra khỏi cửa phòng học, đang lúc mọi người đều cho rằng thầy giáo “mặt lạnh” này sẽ nhanh chóng rời đi thì Phó Duẩn Thừa đột nhiên quay trở lại.

Mắt đen giống như tùy ý dừng ở trên người Lâm Nhụy đang ngồi ở bên cửa sổ, chỉ nghe thấy anh dùng âm thanh thanh lãnh nói: “Lâm Nhụy, em mau đến văn phòng tôi một chút!”

Lâm Nhụy sững sờ. Cô ngẩng đầu để lộ ra cặp mắt sưng đỏ.

Phó Duẩn Thừa nhìn cô, ánh mắt đậm đặc nhìn không ra bất luận cảm xúc gì.

“Dạ.” Lâm Nhụy thấp giọng đáp.

Cô là sinh viên đại diện cho môn học lịch sử nên việc Phó Duẩn Thừa tìm cô cũng không làm những sinh viên khác nghĩ nhiều. Hơn nữa, vì đã tan học nên ai nấy cũng đều vội vàng thu thập đồ vật, cũng không ai chú ý hai người này quá nhiều.

Lâm Nhụy đứng dậy khỏi chỗ ngồi. Cô thu thập lại sách giáo khoa của mình rồi ôm vào trong ngực, giáo sư triết học có giao bài tập nên cô phải nhanh về làm.

Văn phòng lớn không có ai, đây cũng coi như là phòng nghỉ của các giáo sư. Văn phòng của Phó Duẩn Thừa ở lầu hai. Lâm Nhụy bước ra khỏi phòng học rồi đi theo phía sau Phó Duẩn Thừa, hai người một trước một sau bước đi ở trên hành lang.

Nhìn từ phía sau thì thấy thân hình của Phó Duẩn Thừa thập phần cao lớn, bả vai dày rộng để lộ ra một loại năng lượng làm người ta an tâm dựa vào.

Mỗi một bước đi của anh hình như đều được nghiêm cẩn tính toán tốt, không dài không ngắn mà trầm ổn hữu lực.

Phó Duẩn Thừa bước đi không nhanh để Lâm Nhụy có thể đuổi kịp theo bước chân của mình.

Tới văn phòng, chỉ thấy Phó Duẩn Thừa thuận tay đặt giáo án lên trên bàn xong liền không coi ai ra gì mà ngồi vào ghế bật máy tính lên và bắt đầu làm việc.

Trên màn hình máy tính đang biểu hiện xu thế cổ phiếu, Lâm Nhụy xem không hiểu nên cảm thấy buồn tẻ nhưng Phó Duẩn Thừa lại nhìn chăm chăm nhập thần.

Điều này khiến Lâm Nhụy cảm thấy có chút xấu hổ.

Trong văn phòng im ắng, chỉ nghe thấy tiếng ngón tay gPhó Duẩn Thừa ở trên bàn phím đánh ra thanh âm, Lâm Nhụy nhẫn nại lại đợi một lát.

Rốt cuộc, cô nhịn không được, mở miệng: “Phó giáo sư, thầy có chuyện gì sao?”

Phó Duẩn Thừa ngơ ngẩn, lúc này mới nhớ ra trong văn phòng còn có Lâm Nhụy.

Hình như là sau khi tan học, anh kêu cô tới đây.

Phó Duẩn Thừa ngẩng đầu lên nhìn Lâm Nhụy, muốn nói lại thôi.

Lâm Nhụy càng cảm thấy không thể hiểu được. Cả ngày hôm nay của cô đều thực xúi quẩy, bị Trương Lục làm hại thanh danh thành như rác, cô còn đang suy nghĩ biện pháp nên trả thù như thế nào. Nếu trước ngày hôm nay mà Phó Duẩn Thừa đơn độc tìm cô thì cô nhất định sẽ thực vui vẻ, nhưng hiện tại thì cô thật sự không có tâm tình.

Bị xem thường và châm chọc mỉa mai suốt một ngày, cô lại không phải thần tiên, sao có thể không dao động chút nào a. Khoảng giữa trưa, cô thậm chí còn trốn ở trong WC và thảm khóc lớn một hồi, vừa khóc vừa mắng kẻ ti tiện Trương Lục kia.

Chỉ khi thật sự hăm sâu vào lốc xoáy dư luận thì mới biết được sau mỗi lời đồn đãi vớ vẩn, mỗi một ánh mắt và lời nói của người khác đều sẽ mang đến cho người ta sự thương tổn vô hình lớn cỡ nào.

“Giáo sư? Nếu không có việc gì muốn nói thì em xin phép về trước.”

Lâm Nhụy bình tĩnh mở miệng.

Cô hiện tại chỉ muốn về nhà rồi ngủ một giấc, ngày mai, sau khi tinh thần tốt hơn thì mới có thể trả thù.

Cô muốn nói cho từng người biết rằng Lâm Nhụy cô không phải là người dễ dàng bị đánh gục như vậy a!

Phó Duẩn Thừa không ngu ngốc, kỳ thật, anh đã đoán được toàn bộ câu chuyện từ vài câu nói của mấy nam sinh kia, chỉ sợ là cô gái trước mặt này cùng với một nam sinh tên Trương Lục từng hẹn hò với nhau và đã từng xảy ra quan hệ nhưng sau khi chia tay thì nam sinh kia lại đem chi tiết chuyện làm tình kể cho mọi người, có thể tưởng tượng ra Lâm Nhụy sắp sửa phải đối mặt với rất nhiều đồn đãi vớ vẩn.

Phó Duẩn Thừa vẫn luôn giữ mình trong sạch, thân mình xử nam của anh cũng mất vào đêm tân hôn với vợ. Anh không hề thích những hành vi đồi bại trước hôn nhân. Đối với mấy chuyện này, anh vốn dĩ sẽ không lo chuyện bao đồng nhưng...

Chỉ là khi nghe thấy mấy cậu nam sinh kia bàn kế hoạch linh tinh đó cộng thêm những lời nói dơ bẩn đáng khinh kia, trong đầu anh đột nhiên liền hiện ra gương mặt thanh thuần diễm mỹ của Lâm Nhụy.

Khuôn mặt kia thật sự không giống như bộ dáng phóng đảng mà đám nam sinh đó nói, huống chi ấn tượng của anh đối với Lâm Nhụy cũng không tệ lắm.

Cô thích học tập và ngoan ngoãn nghiêm túc.

Anh thật sự không thể trơ mắt nhìn cô bị những người đó làm hại a!

Cũng bởi vì vậy nên sau khi tan học, ma xui quỷ khiến, anh kêu Lâm Nhụy đi.

Nhưng khi kêu tới đây rồi, anh lại nên làm gì tiếp theo a?

Anh không thể nói ra kế hoạch đã nghe được từ những nam sinh đó và những ngôn ngữ ô uế mà bọn họ nói, sau đó bảo cô đề phòng.

Chỉ với thân phận của hai người, anh là giáo sư và cô là sinh viên thì nếu nói cho cô rằng anh đã biết chuyện này thì cô gái trước mặt làm sao đối mặt với anh được?

Phó Duẩn Thừa có chút đau đầu.

Mây nhú nửa ngày, anh mới gian nan mở miệng.

“Đêm nay, em đừng về có được không?”

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Muahaha >< Phó ca ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Ở trong nhà của Phó giáo sư (1)

Edit: Va

Beta: Ami

“Không về sao?”

Lâm Nhụy ngẩn người, cô có chút không thể tin tưởng, thậm chí cảm thấy là bản thân đang xuất hiện ảo giác. Cho tới nay, Phó Duẩn Thừa vẫn luôn là bộ dạng lạnh nhạt cấm dục, tại sao lại đột nhiên nói ra những lời như vậy với cô?

Chẳng lẽ là anh xem trọng cô sao?

Không thể trách Lâm Nhụy tự mình đa tình, thật sự là lời nói đó có ý nghĩa quá khác khiến người ta không thể không suy nghĩ bậy bạ.

Mắt đen ngập nước của cô trừng to mang theo nghi vấn nhìn về phía Phó Duẩn Thừa.

Lời vừa ra khỏi miệng thì Phó Duẩn Thừa liền hối hận. Hiển nhiên là anh cũng ý thức được lời bản thân vừa nói không đúng, khuôn mặt tuần tú hiện vẻ xấu hổ mở miệng giải thích: “Không phải ý đó, ý của tôi là dù gì thì em cũng là một cô gái chân yếu tay mềm, trọ ở bên ngoài thì không quá an toàn, tôi nghe nói bạn cùng phòng của em đã về nhà thăm ba mẹ rồi.”

Ngoài vợ mình ra, anh chưa từng nói qua mấy lời này với những người khác giới. Trong lời nói ẩn chứa chút ít sự quan tâm khiến anh không được tự nhiên, ắn nói gập ghềnh.

Nhưng nghĩ đi nghĩ lại thì dù sao Lâm Nhụy cũng là sinh viên do anh dạy, việc giáo sư quan tâm tới sinh viên của mình thì có gì sai?

Lâm Nhụy nghe xong liền vội vàng xóa bỏ những ý nghĩ mơ màng vì điều vừa mới hiện lên trong đầu, quả nhiên là cô suy nghĩ nhiều quá. Tất nhiên là Phó Duẩn Thừa sẽ không có loại ý tứ đó với cô.

Chỉ có điều là khi được Phó Duẩn Thừa đột nhiên quan tâm, tuy không biết là vì nguyên nhân gì nhưng trong lòng cô vẫn cảm thấy ấm áp.

Nhưng... “Không về thì em ở đâu?” Cô không còn chỗ nào để đi ngoài phòng trọ.

Từ nhỏ đã không cha không mẹ, không có người dạy dỗ và nuôi dưỡng nên cô không hề nhận được sự đối đãi và cưng chiều vô tư của cha mẹ dành cho con cái. Lâm Nhụy trở thành bộ dạng như bây giờ ít nhiều cũng nhờ vào hai đấng sinh thành chưa bao giờ gặp mặt kia.

Nhưng đây cũng là cái giá lớn mà Lâm Nhụy phải trả - cô làm thân thể của mình trở nên dơ bẩn. Sau khi lên giường với nhiều người đàn ông, cô phát hiện bản thân trời sinh đã dâm dăng, cô thích làm tình, thậm chí còn hưởng thụ khoái cảm khi làm tình. Nhìn thấy những tên đàn ông đẹp trai thì cô liền nhin không được mà ngứa trong lòng. Dần dần, cô bắt đầu phóng túng bản thân, tùy tâm sở dục làm chuyện mình muốn làm, thích ai thì ngủ với người nấy.

Quan niệm về cuộc sống của cô sớm đã nát đến mức không thể nát thêm.

“Em có thể đến chỗ bạn học của em. Tóm lại là trong mấy ngày này, em đừng trở về phòng trọ.”

Phó Duẩn Thừa nghiêm túc dặn dò.

Không liên quan đến tình dục, cảm giác có người quan tâm thật tốt, đó là một loại sung sướng được phát ra từ tận đáy lòng.

Lâm Nhụy cảm thấy tâm tình của mình hình như cũng không đến nỗi u ám.

Cô nhẹ giọng hỏi: “Giáo sư, có phải là thầy đã biết chuyện giữa em và Trương Lục không?”

Cô không ngờ, thái độ hôm nay của Phó Duẩn Thừa biến hóa lớn như vậy, bộ dáng muốn nói lại thôi kia càng thêm khẳng định đã xảy ra chuyện gì đó.

Chuyện gì mà khiến Phó Duẩn Thừa làm thế này, không cần nghĩ cũng biết.

Hồi này, khó mở miệng là vì sợ cô sẽ khó xử nhưng hiện tại, nếu Lâm Nhụy đã chủ động nói ra thì anh cũng liền gọn gàng dứt khoát nói thẳng.

Anh trầm giọng nói: “Giữa trưa hôm nay, lúc tôi đang lên cầu thang thì nghe thấy vài tên nam sinh nói sẽ nhân lúc bạn cùng phòng của em không có ở đó... Để gây rối với em. Đám người đó định sẽ thừa dịp trời tối rồi cạy cửa vào phòng trọ của em. Vậy cho nên tôi mới đề nghị em tốt nhất là trong mấy ngày này đừng về phòng trọ, hãy tìm người bạn thân cận nào đó để nhờ giúp đỡ, em biết chưa?”

Khi nhắc tới mấy tên nam sinh kia, giọng điệu của anh liền trở nên lạnh lẽo.

“Trốn tránh chỉ là kế hoạch tạm thời, em đừng sợ, mấy tên nam sinh kia không thuộc khoa của chúng ta nên chờ sau khi tôi tìm được tên thì sẽ báo với trường học để Hội đồng nhà trường nghiêm túc xử lý.”

Đối với đám người cận bã như thế thì tuyệt đối không thể dễ dàng buông tha.

Hóa ra là như vậy, Lâm Nhụy ngay lập tức không thờ nổi, cụm từ "gây rối" mà Phó Duẩn Thừa nói là có ý tứ gì thì cô tất nhiên hiểu, cư nhiên lại có người dám đánh chủ ý lên cô ở sau lưng.

Có thể tưởng tượng ra nếu Phó Duẩn Thừa không trùng hợp nghe được cuộc đối thoại kia thì cô liền sẽ hoàn toàn không biết gì cả mà trở về phòng trọ, đêm nay, cô sắp sửa gặp phải chuyện gì thì dùng ngón chân suy nghĩ cũng có thể biết được.

Tuy Lâm Nhụy thích làm tình nhưng cũng không chứng minh rằng cô có thể tiếp thu việc người khác cưỡng ép cô làm tình. Chỉ sợ là bởi vì nghe qua tin đồn nhảm nhí giữa cô và Trương Lục nên đám người đó mới nổi lên ý niệm kia đi.

Ở trong mắt họ, cô đã trở thành một người dễ tiện, một chiếc xe buýt ai tới cũng sẽ không từ chối a.

Lâm Nhụy rũ mắt xuống che khuất suy nghĩ trong lòng.

Bộ dạng này ở trong mắt Phó Duẩn Thừa lại là một tình cảnh khác.

Chỉ thấy Lâm Nhụy ưu thương rũ tầm mắt nhìn xuống mặt đất, môi anh đào quật cường mím chặt, hàng lông mi dài giống như hai cây quạt nhỏ bao phủ ở trên gò má trắng nõn không tì vết kia, thần sắc mơ hồ của cô làm người khác khi nhìn chỉ cảm thấy thương tiếc bất tận.

Phó Duẩn Thừa nỗ lực khiến bản thân xem nhẹ niềm thương tiếc đột nhiên nổi lên trong lòng khi đối diện với cô gái trước mặt này rồi lạnh giọng hỏi: “Em

có sao không?”

Sớm biết thế này thì anh đã không nói chuyện này ra, lỡ như dọa cô sợ thì phải làm sao bây giờ?

Lâm Nhụy không hề trả lời. Cô yên lặng, không biết đang suy nghĩ cái gì. Qua một chốc, cô mới ngẩng đầu lên.

Trong ánh mắt cô là một mảnh sóng nước lỏng lánh, hai tròng mắt quầng rừ ướt át, có cảm giác như miễn cưỡng cười vui.

“Em không sao!” Cô nhẹ giọng trả lời.

“Chuyện hôm nay phải cảm ơn giáo sư rồi, em đi đây!”

Nhìn thân ảnh đơn bạc của Lâm Nhụy sắp rời đi, Phó Duẩn Thừa không nhịn được lại lần nữa xen vào việc của người khác.

“Em định đi đâu?” Dù sao thì cũng phải hỏi để một người làm giáo sư như anh yên tâm mới được.

Thân ảnh nhỏ xinh bất chợt dừng bước, Lâm Nhụy không hề quay đầu lại mà đáp.

“Giáo sư, thầy yên tâm đi. Em không sao đâu!” Nhưng tiếng nức nở trong giọng nói đã bán đứng cô.

Phó Duẩn Thừa nhận ra không thích hợp, trầm giọng hỏi: “Em phải nói cho tôi biết là em muốn đi đâu?”

Lâm Nhụy không đáp.

Lại đợi thêm một chốc, thấy Lâm Nhụy vẫn không hề đáp lại, Phó Duẩn Thừa cũng mất sự kiên nhẫn. Anh chau mày nói ra suy đoán của mình.

“Có phải là em không có chỗ nào để đi không?”

Hơn nửa buổi mới nghe được thân ảnh mềm yếu nho nhỏ phía trước ừ một tiếng, thanh âm nhỏ giống như tiếng mèo kêu.

Phó Duẩn Thừa thở dài ở trong lòng, hơi có chút cảm giác không thể bớt lo.

Anh vốn chỉ định nhắc nhở thôi nhưng hiện tại chắc phải ra tay giúp đỡ rồi.

Cũng may Lâm Nhụy là một cô gái tốt, chỉ tiếc là không biết nhìn người nên bây giờ đã trở thành bị người hại. Là giáo sư dạy học cho cô, anh có thể giúp được bao nhiêu thì giúp bấy nhiêu đi.

Xoa xoa trán xong, anh lạnh mặt phản phó.

“Em về nhà với tôi.”

“A?”

Vì thế, vấn đề chỗ ở của Lâm Nhụy đã được Phó Duẩn Thừa giải quyết dứt khoát theo kiểu này.

Án ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Còn nhjư bạn hỏi vì s lại chưa ra AV thì mình xin trả lời là bởi vì chị edit bộ đó đã tạm nghỉ nên chưa ra chương ms đc, còn tớ thì rảnh khi nào sẽ edit khi đó nhé ^^ Phó giáo sư cứng lắm nhé ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Ở trong nhà của Phó giáo sư (2)

Edit: Va

Beta: Su Bà Bà

Lâm Nhụy theo sát ở phía sau Phó Duẩn Thừa, nhìn anh đậu xe ở gara xong sau đó dừng lại ở trước cửa của một biệt thự và thuận thực mở cửa nhà ra.

Đầu óc cô cho đến bây giờ vẫn còn có chút ngơ ngốc, cả người còn đắm chìm bên trong sự kinh ngạc mà Phó Duẩn Thừa đem lại. Anh lại cho cô ở tạm ở trong nhà mình.

Khi tới nhà của Phó Duẩn Thừa thì mới càng thêm phát hiện, hóa ra vị Phó giáo sư này là người thuộc tầng lớp thượng lưu nhưng lại thích điệu thấp. Vị trí

nhà của anh nằm ngay trong khu phố dành cho người giàu có nổi danh ở thành phố này, hoàn cảnh sống tốt, bảo an nghiêm ngặt, người ở nơi này nếu không giàu có thì cũng phú quý. Giá nhà ở khu này càng làm cho người ta giận sôi, đối với đại đa số người bình thường mà nói thì được sống ở trong khu này là điều xa xỉ không thể với tới.

Ngoài sự giàu có ra thì có thể ở tại nơi này càng là một loại tượng trưng cho thân phận.

Có thể nói là khu này rất nổi tiếng, có biết bao nhiêu người đều mộng tưởng ở trong lòng rằng được sống ở đây, ngay cả chính Lâm Nhụy cũng đã từng hâm mộ và ảo tưởng qua. Mà hiện tại, cô thể nhưng lại có thể tiến vào một ngôi nhà trong khu này, quả thực là có loại cảm giác mộng tưởng sắp trở thành sự thật, tuy rằng chỉ là ở tạm.

Phó Duẩn Thừa đôi dép lê xong liền liếc mắt nhìn Lâm Nhụy đang đứng ngơ ngốc bất động ở cửa, anh theo thói quen nhún mày.

“Sao còn chưa vào?”

Kuôn mặt nhỏ thanh thuần của Lâm Nhụy hiện chút do dự, cô nhỏ giọng hỏi: “Vợ thầy đâu ạ? Phó giáo sư, nếu em ở đây thì vợ thầy có mất hứng hay không ạ?”

“Cô ấy đi công tác rồi, cho dù có cô ấy có ở đây thì sẽ không mất hứng đâu.” Giọng điệu của Phó Duẩn Thừa nhàn nhạt.

Vợ anh là một người phụ nữ mỹ lệ tự tin, chưa bao giờ biết ghen hay ghen ghét với người khác. Anh chắc chắn điểm này ở vợ mình từ việc đi công tác, bị phân cách ở hai nơi nhưng vợ anh lại không hề lo lắng chồng mình có ngoại tình hay không thì liền có thể nhìn ra được. Anh nhớ là đã có lần hỏi vợ, khi đó đang là tuần trăng mật của vợ chồng anh nhưng ngày hôm sau, vợ anh liền phải đi công tác, vợ anh chỉ trả lời đúng một câu và hôn anh một cái. Vợ anh nói rằng: “Em tin tưởng anh.”

Nhưng mà chính do sự tin tưởng này khiến vợ anh yên tâm thoải mái bắt đầu bận rộn cho sự nghiệp của bản thân. Theo sự nghiệp từng bước được thăng chức của vợ thì khoảng thời gian vợ chồng anh không ở cạnh nhau càng ngày càng thường xuyên giống như là một tuần hoàn ác tính.

Mà chính Phó Duẩn Thừa cũng xác thật có thể giữ trung trinh với vợ mình.

Lâm Nhụy nghe xong lời Phó Duẩn Thừa nói thì liền bắt đầu tò mò lên. Là dạng phụ nữ như thế nào mà sẽ không để bụng việc người chồng anh tuần của mình dẫn theo một nữ sinh viên trẻ tuổi về nhà ở lại và một lòng lao vào tạo dựng sự nghiệp a?

Lâm Nhụy còn muốn hỏi tiếp nhưng khi nhìn thấy thái độ rõ ràng không muốn nói của Phó Duẩn Thừa, cô liền thông minh dừng lại đúng lúc.

Vừa vào cửa, cô nhận dép lê từ Phó Duẩn Thừa đưa qua rồi thay. Dép lê là của nữ, bề ngoài mới tinh biểu hiện chưa từng có người xô qua, số 38, lớn hơn một chút so với số chân 36 của cô, xô vào xong có vẻ chân cô thập phần thú vị đáng yêu.

Còn bên kia, Phó Duẩn Thừa đã sớm nhân lúc Lâm Nhụy đôi dép lê bước tới phòng khách uống nước. Anh lấy một ly nước xong liền ừng ực mở miệng to uống.

Hầu kết của anh thực rõ ràng, khi anh ngửa đầu uống nước, động tác tiêu sái tùy ý, hầu kết lẫn lộn lên xuống, gợi cảm đến muốn mạng.

Lâm Nhụy bất chợt liếm liếm đôi môi khô khốc, hình như cô cũng có chút khát, thân thể mơ hồ có cổ dục vọng bộc phát và sắp thức tỉnh.

“Em muốn uống nước sao?” Hóa ra là Phó Duẩn Thừa đã uống nước xong, thấy đôi mắt Lâm Nhụy không chớp mắt nhìn chằm chằm mình, anh liền cho rằng Lâm Nhụy cũng muốn uống nước nên chỉ chỉ tủi lạnh. “Bên trong có chai nước khoáng, em muốn uống thì tự mình lấy.”

(Mặc cười vs a, chị thêm a đok ><)

Lâm Nhụy lắc đầu, cô cũng không phải thật sự muốn uống nước.

Phó Duẩn Thừa không tiếp tục miễn cưỡng cô, anh nhìn di động, đã đúng 7 giờ tối.

Là lúc nên ăn cơm tối.

Chỉ là...

Ngày thường, anh ở một mình nên ăn xong chén mì thì liền no bụng, cuộc sống của của một người đàn ông đơn độc chỉ đơn giản như vậy thôi nhưng hiện tại, trong nhà lại có thêm một cô gái trẻ tuổi, bữa tối ăn mì sợi thì quá đơn sơ.

Phó Duẩn Thừa đột nhiên bắt đầu hối hận vì tại sao mình lại muốn tiếp nhận phiền toái này.

Nhưng hình như bây giờ đã quá muộn.

Suy nghĩ một chốc, anh click mở di động, ngón tay nhấn ở trên màn hình động vài cái rồi đưa cho Lâm Nhụy: “Nhà ăn này cũng không tệ lắm, em nhìn xem thử mình muốn ăn cái gì.”

Lâm Nhụy ngẩn người. Cô theo bản năng tiếp nhận di động, chỉ thấy giao diện di động dừng lại ở một trang web nhà hàng, cô tùy tay lướt lướt, mặt trên

có điểm tâm hoa hòe lơ lửng với sắc thái mới, hình ảnh thực tình xảo, chỉ nhìn thôi cũng khiến người ta chảy nước miếng.

Thấy Lâm Nhụy lướt lui lướt tới nửa ngày mà vẫn chưa lựa chọn được món ăn, Phó Duẩn Thừa cho rằng cô không hài lòng với mấy món đó nên thử dài ở trong lòng. Anh lại lần nữa cảm thán bản thân đem phiền toái về nhà.

“Nếu không thì ăn cơm Tây nhé?”

Lâm Nhụy há miệng rồi lấy hết can đảm nói: “Giáo sư, em có thể tự nấu cơm không?”

Cô cứ cảm thấy đồ ăn ở bên ngoài vẫn không ngon miệng bằng chính tay cô làm. Lúc này, cô đã muốn nói như vậy nhưng là ngượng ngừng mở miệng nói ra vì sợ mình vượt quá giới hạn, đảo khách thành chủ, dù sao thì cô cũng chỉ là đang ở nhờ.

Trong ánh mắt của Phó Duẩn Thừa lộ ra kinh ngạc. “Em biết nấu?”

Thời đại này đã khác trước rất nhiều, trẻ con được nuông chiều từ bé nên rất ít người biết nấu cơm. Ngay cả vợ anh khi ở nhà thì cũng không hay xuống bếp mà chỉ tìm giúp việc để nấu cơm.

Lâm Nhụy ngượng ngừng cười cười: “Em thường hay tự mình nấu ăn.”

Nhưng cô vẫn bỏ thêm một câu. “Tuy không so được với mấy đầu bếp ở nhà hàng cao cấp nhưng vẫn miễn cưỡng có thể ăn được.”

Đôi mắt cô giống như ngôi sao long lanh nhất trên bầu trời - sáng lấp lánh. Cô đầy hi vọng nhìn Phó Duẩn Thừa làm người khác không đành lòng cự tuyệt.

“Vậy được rồi!”

Hơi suy tư trong chốc lát, Phó Duẩn Thừa liền đồng ý, nhưng ngay sau đó, anh liền nhớ ra một vấn đề. “Trong tủ lạnh không có đồ ăn, em viết nguyên liệu cần ra giấy cho tôi, tôi sẽ đi mua đồ.”

“Cùng nhau đi nhé Phó giáo sư.” Giọng điệu của cô bùng bùng tinh thần phấn chấn, hoàn toàn khác với bộ dạng uể oải lúc này.

“Phó giáo sư, em vừa nhìn sơ qua thì liền biết thầy không phải người thường hay nấu ăn, nếu lỡ như mua nhầm đồ thì không tốt.”

Sợ Phó Duẩn Thừa cảm thấy bất mãn với hành động ăn ngay nói thật của mình, Lâm Nhụy nghịch ngợm le le cái lưỡi màu hồng phấn, thoát nhìn thập phần đáng yêu.

Bộ dáng này xem ở trong mắt Phó Duẩn Thừa khiến anh bật cười, quả nhiên vẫn còn là trẻ con.

Anh nhớ là gần đây có một cái siêu thị, lái xe 10 phút là đến nơi.

“Vậy thì đi thôi.”

Ấn ngôi sao và vote đy nà >< Xin báo là truyện này có 3 nam chủ, khỏi phải bàn cãi, chắc như đinh đóng cột. Còn về thầy Phó thì 2 - 3 chương nữa mới bị ăn ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16-1: Té ngã trong phòng tắm (1)

Edit: Va

Beta: Su Bà Bà

Tối siêu thị, Phó Duẩn Thừa bị Lâm Nhụy mạnh mẽ nhét tay cầm cửa xe đẩy vào trong tay. Anh đẩy, còn Lâm Nhụy đạo xem có cần cái gì thì liền trực tiếp cầm bỏ vào xe đẩy.

Lâm Nhụy đi đằng trước bước chân vui sướng, cả người đều tràn đầy hơi thở thanh xuân nhiệt tình.

Phó Duẩn Thừa trầm mặc theo sát phía sau giống như cu li (*tay sai vặt*).

Tuần nam mỹ nữ, cô gái tươi cười xinh đẹp, người đàn ông trầm ổn anh tuấn, đây là một sự tồn tại làm cảnh đẹp ý vui.

Lâm Nhụy thỉnh thoảng cầm lấy một món đồ thân mật hỏi: "Phó giáo sư, thầy xem thứ này thế nào?"

"Phó giáo sư, thầy mau nhanh lên a!"

Thanh âm của cô kiều giòn trong trẻo tạo cảm giác mềm mại tựa như kẹo bông gòn và khơi dậy đáy lòng vốn bình tĩnh như nước lặng của Phó Duẩn Thừa thành một tầng gợn sóng.

Anh đột nhiên có chút hoảng hốt. Anh mơ hồ cảm thấy anh và cô mới đúng chuẩn là một cặp vợ chồng.

Hai người cùng nhau dạo siêu thị mua đồ, khung cảnh ấm áp và hạnh phúc như thế này là thứ anh mong muốn từ trước đến giờ nhưng điều này lại không phải do vợ anh mang đến.

Thật buồn cười!

Phó Duẩn Thừa tự giấu cười một cái.

Anh đang suy nghĩ gì vậy, chẳng phải là đã quen với cảnh sống cô độc rồi sao? Nếu đã lựa chọn thì cần gì phải oán giận.

.....

Sau khi trở lại biệt thự, Phó Duẩn Thừa hỗ trợ rửa rau, Lâm Nhụy phụ trách nấu ăn, hai người phân công nhau làm việc.

Phó Duẩn Thừa đưa đồ đã rửa sạch cho Lâm Nhụy. Lúc này, Lâm Nhụy đang vui đùa cắt rau nên liền thuận miệng nói: "Đặt ở bên cạnh đi."

Hôm nay, cô mặc một chiếc váy màu trắng mỏng với áo lông, vạt áo bỏ vào váy ngắn để lộ ra một đôi đùi thon dài trắng nõn.

Váy màu trắng dễ dơ, bởi vậy nên cô phải đeo tạp dề ở phía ngoài và buộc tóc lại có vẻ luộm thuộm đứt khoát rất nhiều, tạo loại cảm giác vợ hiền lương mẫu.

Phó Duẩn Thừa để đồ xuống xong. Anh không biết tại sao mình lại không rời khỏi phòng bếp mà lại nghiêng thân dựa vào tủ bát, mắt đen yên lặng nhìn chăm chú vào động tác của Lâm Nhụy và suy nghĩ thứ gì đó mà không ai có thể biết được.

Cảm giác được Phó Duẩn Thừa nhìn chăm chú, sắc mặt Lâm Nhụy ửng đỏ, động tác cũng có chút không được tự nhiên.

"Thầy đói bụng rồi sao? Em sẽ tận lực làm nhanh một chút."

Phó Duẩn Thừa dùng thanh tuyến trầm thấp nói: "Không sao, tôi không vội."

"Dạ."

Thấy Phó Duẩn Thừa không có ý định đi chỗ khác, Lâm Nhụy đành phải nỗ lực quên đi sự tồn tại của anh và coi như bản thân đang nấu ăn một mình giống như trong ngày thường là được.

Dần dần, động tác trên tay cô cũng nhanh nhẹn rất nhiều.

Cô nấu xong rồi nhắc nồi xuống, nắp nồi còn phun trào rung động.

Phó Duẩn Thừa còn đứng nhìn ở bên cạnh.

Mới vừa bắc chảo xào rau thì cô cảm thấy phía bên má trái có sợi tóc rũ xuống trước mặt, nó cứ lung lay che tầm mắt cô.

Lâm Nhụy muốn lấy tóc ra nhưng tay trái thì dính dầu mỡ, tay phải lại cầm chảo xào rau, thật sự là không còn rảnh tay nào.

Lâm Nhụy đành phải tìm kiếm sự trợ giúp từ người bên cạnh.

"Phó giáo sư, thầy có thể giúp em vén sợi tóc rũ trước mặt lên được không?" Cô tươi cười bắt đầu đi hỏi.

Phó Duẩn Thừa giật giật mắt đen rồi gạt đầu.

Thân hình cao lớn có mùi của nước hoa Cologne từ từ tới gần Lâm Nhụy, đây là lần đầu tiên cô cách anh gần đến như thế.

Tầm mắt của anh dừng ở bên má trái của cô. Anh vươn bàn tay to dễ dàng vén sợi tóc rối của Lâm Nhụy lên sau tai cô.

Ngón tay trong lúc lơ đãng lướt qua da thịt non mịn trên gương mặt, da cùng da tiếp xúc, là nhiệt độ nóng bỏng khiến linh hồn của cả 2 đều rung mình.

Đôi con ngươi của Lâm Nhụy càng ôn nhuận thêm chút, ngập nước nhộn nhạo như một hồ nước trong.

"Cảm ơn Phó giáo sư." Cô mỉm cười ngọt ngào.

Phó Duẩn Thừa hơi dừng động tác. Giống như bị thứ gì đó đâm phải, anh nhanh chóng lùi ra xa Lâm Nhụy.

Khoảng cách giữa hai người ngay lập tức bị kéo ra.

Mắt đen quay cuồng, bên trong bao hàm muôn vàn cảm xúc phức tạp.

Anh gian nan mở miệng: "Tôi về phòng khách đây."

Không đợi Lâm Nhụy gật đầu, anh rời đi nhanh giống như đang chạy trốn.

Biểu tình của Lâm Nhụy tựa như đang suy tư gì đó rồi tiếp tục xào rau.

Thực nhanh, các món ăn đã được làm xong.

Thịt kho tàu cà tím, khoai tây thiêu gà khối cộng thêm một phần táo tía trứng hoa canh, đều là đồ ăn nhà làm, hương vị Lâm Nhụy làm đúng là không tồi.

Bữa cơm này, Phó Duẩn Thừa ăn thực no.

Từ trong tâm đến thân thể, cả người đều được thỏa mãn...

Làm cho trên mặt Phó Duẩn Thừa xuất hiện kỳ tích, anh nhàn nhạt tươi cười.

Càng up thì càng bị bơ, đang suy nghĩ có nên cách 1-2 ngày lại up 1 chương không nhỉ? Nhju bạn đọc chùa quá thì sao chịu nổi ==

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16-2: Té ngã trong phòng tắm (2)

Edit: Va

Beta: Ami

Khoảng thời gian ăn tối kết thúc trong niềm vui sướng, Phó Duẩn Thừa dẫn Lâm Nhụy tới căn phòng mà cô sẽ ở tạm trong mấy ngày sắp tới.

Là một phòng dành cho khách, nhỏ gọn sạch sẽ, nó nằm ở bên phải phòng ngủ chính.

“Trong khoảng thời gian này, em cứ tạm ở đây đi, nếu có vấn đề gì thì tùy thời đều có thể tìm tôi.”

Phân phó xong, Phó Duẩn Thừa xoay người bước ra ngoài và tới phòng sách.

Lâm Nhụy xuống tầng trệt tắm rửa. Trong biệt thự có 2 phòng tắm, một cái ở tầng trệt, cái còn lại ở trong phòng ngủ chính.

Mở vòi sen ra tắm, toàn bộ thân thể đắm chìm trong dòng nước, cô thoải mái than một tiếng.

Dòng nước ấm áp nhưng trái tim cô lại là lửa nóng.

Hiện tại, trong ngôi biệt thự này chỉ có cô và anh.

Một người đàn ông và một cô gái.

Trai đơn gái chiếc, ai biết có thể xảy ra chuyện gì hay không?

Đôi mắt của Lâm Nhụy lóe lóe.

Cô vốn có ý tứ kia với Phó Duẩn Thừa từ trước nhưng anh lại thuộc loại người dầu muối không ăn. Còn bây giờ, nếu Phó Duẩn Thừa đã “dẫn sói vào nhà” thì không nên trách cô ăn luôn anh a!

Giây tiếp theo, cô đã đưa ra quyết định.

Còn về phần Phó Duẩn Thừa, anh đang ngồi ở trong phòng đọc sách và mở máy tính theo dõi thị trường cổ phiếu.

Nhưng khi nhìn những cái đường đi ngoằn ngoèo thể hiện trên biểu đồ đó, không biết tại sao mà trái tim anh lại có chút không bình tĩnh.

Anh giống như đang chờ mong thứ gì đó, lại vừa giống như đang sợ hãi điều gì đó.

Anh đã ngơ ngẩn nhìn màn hình trong chốc lát.

“A!”

Đột nhiên, một tiếng thét chói tai đánh vỡ suy nghĩ của anh.

Là giọng của Lâm Nhụy. Nghe thanh âm thì hẳn là từ dưới lầu truyền đến.

Phó Duẩn Thừa vội vàng đứng dậy, anh nhanh chóng chạy vội xuống cầu thang.

“Có chuyện gì vậy?” Phó Duẩn Thừa đứng ở bên ngoài phòng tắm trầm giọng hỏi.

Giọng của Lâm Nhụy giống như đang phải áp lực sự đau đớn: “Giáo sư, em không cẩn thận nên té ngã.”

Té ngã?

Phó Duẩn Thừa nặng nề nhũn mảy: “Có nghiêm trọng không? Em tự đứng lên được không?”

Cô đang ở trong phòng tắm nên cho dù anh có nghĩ muốn vào xem miệng vết thương thì cũng không tiện cho lắm.

“... Để em thử xem”

Phó Duẩn Thừa kiên nhẫn chờ đợi, mắt đen thoạt nhìn có chút khản trương.

Sau một chốc, thanh âm nhỏ nhỏ của Lâm Nhụy mới lại lần nữa truyền ra ngoài, lần này mang theo tiếng khóc nức nở: “Phải làm sao bây giờ, giáo sư, em vừa động dậy thì liền đau...”

Phó Duẩn Thừa do dự. Anh trầm giọng phân phó: “Em mặc quần áo xong trước đã rồi tôi vào trong nhìn xem.”

“Dạ.”

Sau khi tiếng xột xoạt mặc quần áo bên trong kết thúc, Phó Duẩn Thừa mới tiến lên một bước và mở cửa phòng tắm ra.

Chỉ thấy Lâm Nhụy đang ngồi ở dưới đất, tóc đen ướt đầm dề xỏa ở sau đầu, cảnh tượng thoạt nhìn thanh uyển động lòng người.

Trên người cô chỉ bọc một cái khăn tắm màu hồng nhạt hỗn độn để lộ ra hai đầu vai mượt mà cùng với phần đùi thon dài trắng nõn, nhũ thịt căng phồng trước ngực bị khăn tắm bao vây lấy để lộ ra một cái khe rãnh thật sâu làm người ta thêm nhỏ dãi.

Mặt Phó Duẩn Thừa đơ lại, anh vội vàng cúi người xuống xem xét vết thương của cô.

“Bị thương ở chỗ nào?”

Lâm Nhụy chỉ chỉ mắt cá chân. “Ở chỗ này và...”

Cô cắn chặt hàm răng giống như có nỗi niềm khó nói.

Phó Duẩn Thừa không hiểu, anh sợ vết thương nặng nên liền trực tiếp hỏi: “Còn chỗ nào nữa?”

“... Phần hông ạ!”

Lâm Nhụy nói xong liền ngượng ngùng cúi đầu, thanh âm nhỏ như muỗi kêu, nếu không phải khoảng cách giữa hai người khá gần thì chỉ sợ là Phó Duẩn Thừa sẽ không nghe được gì.

Nhưng mà khi nghe thấy chỗ riêng tư như “Phần hông” thì cũng khiến người ta thực xấu hổ.

Mất theo bản năng nhìn hông nhỏ bị khăn tắm bao bọc lấy của cô, anh mất tự nhiên dời đi tầm mắt.

“Để tôi xem chỗ mắt cá chân của em trước đi.”

Anh ngồi xổm người xuống xong bắt đầu kiểm tra mắt cá chân của Lâm Nhụy.

Không thể không nói bàn chân của cô tuyệt đẹp, trời sinh thập phần nhỏ xinh, móng chân mượt mà đáng yêu, khi cuộn tròn lại thì rất giống đũa trẻ con bất lực, chọc người trêu mến.

Mà ở chỗ mắt cá chân là một miếng da nhỏ bị trầy nặng, lớp da bên ngoài đã rách để lộ ra một ít máu hồng hồng bên trong, cũng may là không hề đổ

máu. Vì sợ cô sẽ bị thương tới tận xương cốt nên anh vờn bàn tay to ra rồi nhẹ nhàng nhấn trên mắt cá chân của cô một cái khiến Lâm Nhụy đau điếng hít khí lạnh.

“Đau...” Cô nhu nhược rên rỉ, đôi mắt phỉm lệ.

Phó Duẩn Thừa chỉ cảm thấy trái tim mình giống như bị âm thanh này làm hòa tan và trở nên mềm mại.

“Cũng may là vết thương không nặng, để tôi ôm em về phòng.”

Nói xong, anh khom người và vờn tay xong dễ dàng ôm cô vào trong lòng ngực của mình.

Thân thể của cô còn tản ra mùi hương sữa tắm, cho dù là bọc khăn tắm nhưng khăn tắm mỏng như vậy nên khó tránh khỏi tay anh sẽ tiếp xúc đến thân thể của cô. Anh phát hiện ra rằng, làn da của cô kiều nộn giống như tơ lụa về mềm mịn như sữa bò, xúc cảm tốt cực kỳ.

Một bàn tay ôm lấy đầu vai cô, còn tay kia ôm chặt nửa người dưới của cô. Có thể nói là thân thể của cả anh và cô găt gao dán vào nhau. Điều này khiến Phó Duẩn Thừa nhận không được mà có chút tâm viên ý mẫn.

Hạ bụng nóng lên, ần ần có cổ xúc động.

Cường chế cảm giác dị dạng kia, mặt anh không hề đổi sắc ôm cô bước lên cầu thang.

Hình như là cô bị làm cho sợ hãi nên vội vàng vờn cánh tay như ngọc trắng tinh ôm sát cổ anh.

Thân mình của Phó Duẩn Thừa cứng đờ, sau cùng, anh cũng không nỡ nhấn tâm ngăn cản.

Đi được vài bước, anh đột nhiên cảm thấy có chút không thích hợp.

Xúc cảm trong lòng bàn tay khi ôm lấy thân thể cô tại sao lại thay đổi rồi a? Không còn là vài dẹt khăn tắm mà biến thành da thịt mềm mại tinh tế.

Khi cúi xuống nhìn thì cả người anh đều ngơ ngẩn.

Hóa ra, không biết từ khi nào mà khăn tắm của Lâm Nhụy đã tản ra, hơn phân nửa khăn tắm rũ xuống dưới và chỉ còn lại một ít, khó khăn lắm mới có thể che lấp thân thể trắng nõn như ngọc của cô.

Hai vú to tròn đầy đặn kia, nửa che nửa lộ run rẩy cọ xát với ngực anh, vòng eo mảnh khảnh, mắt rón nhô xinh, hạ thể thừa thốt lông tóc mềm mại, giữa hai chân chảy giọt mật dịch.

Đứng trước cảnh tượng đẹp đẽ này, nếu là đàn ông thì đều sẽ phát cuồng.

Hầu kết lẫn lộn, ánh mắt của Phó Duẩn Thừa trở nên thâm trầm.

Thỏa mãn mấy nàng chưa >> Tại nhjư ng đọc chùa nên hơi bìn nhưng h đỡ hơn vì có nhjư bạn quan tâm hihi ^^ Các nàng nghĩ Phó ca sẽ làm j bh a?

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Bị ngón tay của Phó giáo sư cầm cao trào

Edit: Va

Beta: Su

Đôi tay đung chạm đến da thịt mang theo độ ấm bức người giống như muốn bóng cháy đến tận sâu trong lòng anh.

Ma xui quỷ khiến, anh dùng tay phải nhẹ nhàng vuốt ve ở chỗ cái mông mềm mại tràn ngập co dãn kia.

Từng chút từng chút, lặng yên không một tiếng động.

Tựa như một con rắn linh hoạt, lặng lẽ vuốt ve vào bên trong thẳng đến khi chạm đến vùng đất thần bí giữa hai chân cô.

“Ách nga...”

Lâm Nhụy khó nhin tràn ra một tiếng rên rỉ, hạ thân giống như có con kiến bò trên người, tê tê đại đại khiến cô tự động kẹp chặt hai chân. Cử động này càng làm cho bàn tay to của người đàn ông bị khóa chặt chẽ ở giữa hai chân cô, không cách nào rút ra được.

Bàn tay to gài trong gang tấc, chỉ cần Phó Duẫn Thừa hơi động một chút là có thể dễ như trở bàn tay chạm đến chỗ mát hờn kia, sau đó cảm luôn ngón tay vào...

Phó Duẫn Thừa dừng bước chân. Anh cúi đầu chăm chú nhìn cô gái trong lòng ngực.

Khóe mắt và đuôi lông mày của cô mang theo ý xuân, cặp sóng mắt liềm diễm kia vũ mị giống như sắp chảy ra nước đang tràn trệ câu dẫn anh.

“Giáo sư...” Trong giọng điệu của cô còn mang theo mị ý. Tay nhỏ mềm mại lôi kéo bàn tay của Phó Duẫn Thừa đến gần vùng đất ở giữa hai chân mình rồi mò vào bên trong làm bàn tay của anh trực tiếp dán ở trên tiểu huyết.

Không có bất kì một miếng vải dệt nào che đây, u huyết tràn ra hơi thở nóng hầm hập, xúc cảm ướt át dính nhớp trực tiếp trên bàn tay.

Ngón tay đặt ở trên âm đế béo mập, anh theo bản năng giật giật ngón tay và muốn rút ra.

Nhưng khi nghĩ đến tiểu huyết của cô sớm đã ướt đầm, trong lúc lơ đãng, đầu ngón tay lại hăm sâu vào bên trong và bị tầng tầng lớp lớp thịt mềm gất gao bao vây lấy khiến anh không thể rút ra được, hoặc là chính bản thân anh cũng luyện tiếu rút ra.

Tiểu huyết ướt đầm dề, ẩm áp chặt hẹp đến mức làm anh thờ dài. Chỉ vào gần nửa ngón tay mà đã có thể mang đến cái cảm thụ mát hờn này, nếu cả còn thịt lớn của anh nhét vào trong thì chẳng phải là sẽ sướng đến tận trời cao sao?

Ngay giờ khắc này, giống như Pandora mở ra ma hộp, ngay cả không khí cũng đều thấm đẫm mê hoặc tội ác.

Đối với một người đàn ông cảm dục đã lâu thì chỉ sợ là với chút kích thích như vậy cũng có thể mang đến cho anh ngọn lửa ngập trời.

Ngón tay thô lại duỗi sâu vào bên trong một chút, sau đó lại rút ra và rồi dùng sức cắm vào tiểu huyết ngập nước của cô. Cùng với tiếng rên rỉ đứt quãng của Lâm Nhụy thì Phó Duẫn Thừa lại bỏ thêm một cây ngón tay, hai ngón tay khép lại và bắt chước động tác làm tình ân ái. Anh tàn nhẫn thọc vào rút ra, ảo tưởng ngón tay thay thế cây côn thịt lớn lửa nóng dưới thân anh rong ruổi dương oai và ra ra vào vào trong tiểu huyết ướt nóng của cô.

Anh nhẹ nhàng híp mắt khiến bản thân tạm thời quên đi hiện thực, quên những cái trách nhiệm mà anh phải gánh vác đó.

Phản đầu hơi hơi lơ lên, hầu kết kịch liệt lẫn lộn mang theo một chút thờ dốt, lều trại ở dưới hạ thân cũng càng lúc càng lớn, nhất trụ kinh thiên.

Động tác của ngón tay càng lúc càng nhanh, bên trong huyết thịt ẩm áp ẩm ướt giống như có vô số cái miệng nhỏ đang đói khát và không ngừng hút lấy ngón tay anh khiến anh nhin không được mà tăng thêm động tác.

Nếu tình cảnh này dừng ở trong mắt người ngoài thì sẽ là thế này.

Người đàn ông cao lớn anh tuần đứng ở trên cầu thang và đang ôm ấp một cô gái toàn thân trần trụi, thân thể của hai người họ gất gao tương dán.

Khuôn mặt tuần tú của người đàn ông kiên định vững vàng, hai mắt nhắm nghiền biểu thị hơi thở lạnh nhạt. Nhưng ngón tay của anh lại không ngừng ra ra vào vào trong tiểu huyết hồng diễm của cô. Mỗi một lần anh rút ra, ngón tay đều sẽ mang theo huyết thịt nộn hồng ra bên ngoài, đâm thủng trong suốt dính ở trên ngón tay anh làm nổi lên ánh sáng lấp lánh, mờ ám mà dụ hoặc.

Còn Lâm Nhụy thì đang tận tình hưởng thụ khoái cảm được truyền đến từ dưới hạ thân. Cô giống như xà yêu mà vận vẹo thân thể quyến rũ, cô dùng sức dán sát người đàn ông. Tiếng rên rỉ nhỏ vụn được phát ra từ trong miệng cô ở trong ngôi biệt thự trống rỗng lại có thể rõ ràng đến như vậy.

“A...”

“A, a... Tôi rồi!”

Cô thét chói tai một tiếng, cơ bắp căng chặt, hạ thể đột nhiên phun ra một dòng chất lỏng trong suốt.

Thủy dịch xối ướt tay anh, ngay sau đó nhỏ giọt ở trên bậc thang được lót từ đá cẩm thạch và đọng lại thành một vũng nước giống như nước tiểu của trẻ con.

Cô cao trào.

Cô bị giáo sư của mình dùng ngón tay làm cao trào.

Lâm Nhụy thất thần, thân thể lúc này sung sướng thỏa mãn nhưng từ tận sâu trong nội tâm thì cô vẫn còn cảm thấy đói khát. Không đủ, điều này không đủ!

Cô càng muốn để còn thịt lớn của Phó Duẫn Thừa cắm vào, sau đó làm cô đến dục tiên dục tử. Giống như chỉ cần làm được như vậy thì cô mới có thể chân chính thỏa mãn.

Nhưng Phó Duẩn Thừa lại cố tình tỉnh táo lại, chẳng sợ tiểu huyết có liếm mót quán quýt si mê đến như thế nào thì anh vẫn không lưu tình chút nào rút ngón tay ra.

“Thực xin lỗi!” Đối diện với ánh mắt đục cầu bất mãn của Lâm Nhụy, anh mở miệng nói câu xin lỗi.

Mắt đen đã khôi phục bình tĩnh, có hồ thẹn và có cả hối hận.

Nói xong, anh nhặt khăn tắm trên mặt đất lên rồi lạnh mặt bao Lâm Nhụy kín mít lại và không hề nhìn tiếp thân thể trong lòng ngực một cái xong sau đó đi nhanh ôm cô vào phòng dành cho khách.

Đặt Lâm Nhụy lên trên giường xong, anh liền đi ra ngoài.

Ngay khi Lâm Nhụy âm thầm thất sắc nhìn bóng dáng anh rời đi và cho rằng anh sẽ không tiến vào nữa thì không bao lâu sau đó, Phó Duẩn Thừa lại tiến vào.

Đôi con ngươi của Lâm Nhụy sáng ngời.

Chỉ thấy Phó Duẩn Thừa cầm một túi thuốc trong tay và đưa cho cô.

“Cái này dùng để trị vết thương khi bị ngã rất có hiệu quả, em xoa lên xong chờ qua mấy ngày là tốt rồi.”

Anh mặt vô biểu tình nói xong liền rời đi.

Phó Duẩn Thừa lại trở về như trước, giống như thời điểm mới gặp mặt Lâm Nhụy, bộ dạng lạnh nhạt và cao không thể với tới.

Giống như người vừa mới nẩy áp lực dục vọng của bản thân - một Phó Duẩn Thừa dùng ngón tay ra ra vào vào trong tiểu huyết cô và được đến một chốc giải khát chỉ là ảo giác của cô.

Nhưng đó không phải là ảo giác của cô, hai người đúng thật đã chặt chẽ thân cận qua như thế.

Lâm Nhụy đột nhiên có một loại dự cảm, nếu bỏ lỡ lần này thì chỉ sợ rằng cô và Phó Duẩn Thừa sẽ lại không hề có một bước tiến nào nữa.

Lâm Nhụy làm sao có thể trơ mắt nhìn anh lại lần nữa rời đi.

Cô vội vàng kêu lên: “Phó giáo sư...”

Phó Duẩn Thừa nhũn mày, rõ ràng là không kiên nhẫn: “Còn có chuyện gì sao?”

Chuyện vừa rồi là do anh mất khống chế nhưng bây giờ thì anh đã thanh tỉnh. Anh là một người đàn ông đã kết hôn, với tư cách là một giáo sư dạy học thì sao anh có thể làm ra chuyện như vậy với sinh viên của mình?

Đã phản bội vợ thì thôi, giờ chẳng lẽ lại vi phạm đạo đức của giáo viên nữa sao?

Hy vọng là lúc này, dừng lại trước bờ vực vẫn còn kịp.

Anh hạ quyết tâm ở trong lòng, ngày mai liền tiễn cô gái này đi và thoát khỏi mớ phiền toái này.

Lâm Nhụy điềm đạm đáng yêu thỉnh cầu: “Giáo sư, tay của em không có sức lực, thầy có thể giúp em xoa thuốc được không?”

Cô nhu nhu nhược nhược ngồi ở trên giường, mắt to ngập nước chờ mong nhìn anh, biểu cảm đáng thương.

Thiếu chút nữa thì Phó Duẩn Thừa liền mềm lòng.

Chỉ là khi nhớ đến tình cảnh ý loạn tình mê vừa rồi, anh lại buộc bản thân thu sự mềm lòng về.

“Tôi đi trước.” Anh cứng rắn từ chối.

Không thèm nghĩ đến phản ứng của Lâm Nhụy ở phía sau, anh nhanh chóng xoay người rời đi.

Môi mông của anh gắt gao mím, ánh mắt kiên nghị.

Cứ như vậy đi, thực tốt!

Khiến cho chuyện không nên xảy ra vừa nãy trở thành quá khứ.

Ai ngờ Phó Duẩn Thừa chân trước mới vừa bước ra cửa phòng thì từ phía sau đột nhiên truyền đến một tiếng "ầm", tiếng động rất lớn, giống như là có thứ gì đó ngã ở trên mặt đất.

Anh vội vàng quay đầu lại xong liền sững sốt.

Chỉ thấy cả người Lâm Nhụy từ trên giường ngã xuống mặt đất, hai chân vô lực nằm liệt, một bàn tay duỗi về phía trước biểu hiện động tác giữ lại.

Trong mắt cô mang theo lệ quang, trên mặt tú khí treo đầy nước mắt, hai mắt mờ hồ đắm lệ.

“Phó giáo sư.....” Cô thống khổ kêu gọi.

Án ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Cừu non có thoát được cáo già không ahuihiu ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Cắm chết cô!

Edit: Va

Beta: Ami

Phó Dẫn Thừa bước nhanh tiến lên rồi cau mày: “Em định làm gì vậy?”

Thật sự là không đành lòng nhìn bộ dáng đáng thương nằm liệt trên mặt đất này của Lâm Nhụy, anh dùng tay bế cô lên, sau đó ôm cô tới gần giường nằm.

Lâm Nhụy mở to hai mắt đã mệnh mông nước nhìn anh rồi nhỏ giọng khẩn cầu: “Phó giáo sư, thầy có thể ở lại xoa thuốc giúp em được không?”

Phó Dẫn Thừa đặt Lâm Nhụy nằm lên trên giường xong liền đứng dậy, mắt đen từ trên cao nhìn xuống cô: “Lâm Nhụy, tôi là thầy của em.”

Anh không phải tên ngốc nên tất nhiên là đã nhìn ra cô gái này có chút ít tâm tư bí mật với anh mà không thể cho ai biết.

Ý niệm này của cô cần thiết phải bị đánh gãy.

“Tôi và em tuyệt đối không thể, tôi rất yêu vợ của mình. Hơn nữa, điều làm tôi chán ghét nhất chính là sự phản bội trong cuộc sống hôn nhân.”

“Tôi vốn cho rằng em là một cô gái tốt nhưng hiện tại thì tôi thực thất vọng về em.”

Biểu cảm trên khuôn mặt tuấn tú của người đàn ông thực khó coi.

Lời nói được phát ra từ trong miệng anh đặc biệt tuyệt tình và lạnh khốc.

Điều này khiến Lâm Nhụy cảm thấy tổn thương, đặc biệt là câu “Tôi thực thất vọng về em” đã làm cho cô ngay lập tức kinh hoàng thất thố.

Cô chưa từng được hưởng thụ qua tình yêu thương từ người khác, không một ai là không mang theo bất kỳ mục đích và lợi ích gì mà đối xử ấm áp với cô. Phó Dẫn Thừa là người đầu tiên và cũng là duy nhất.

Ngay từ đầu, sự xuất hiện của anh đã khơi dậy hứng thú chinh phục của cô nhưng sau khi ý thức được anh không bị quyến rũ thì tâm tư của cô dần dần bình ổn lại. Ai ngờ rằng sẽ có một ngày cô và anh lại có thể thân mật như vừa rồi.

Trái tim cô mỗi khi tới gần Phó Dẫn Thừa thì liền không thể an phận được, mỗi một dây thần kinh đều đang quyến rũ cô và làm cô gấp không chờ nổi mà muốn “ăn luôn” cả người đàn ông, cô muốn chân chính hòa lẫn linh hồn và triền miên da thịt với anh, hao người hợp thành một thể.

Đây là một loại dục niệm chiếm hữu đặc biệt mới lạ.

Cô điên cuồng muốn chiếm hữu người đàn ông này và muốn nhìn bộ dáng vì cô mà say mê của anh.

Vậy nên cô nỗ lực biểu hiện ra bộ dáng tốt đẹp trước mặt anh, mỗi một nụ cười hay mỗi một biểu cảm đều tận lực được duy trì tốt đẹp. Lâm Nhụy muốn người đàn ông này động tâm với cô.

Nhưng mà hiện tại thì sao?

Anh cư nhiên lại nói với cô rằng: “Tôi thực thất vọng về em”...

Ngay lúc này, anh dùng ánh mắt lạnh băng nhìn cô giống như một người xa lạ khiến trái tim cô thực đau.

Sao lại có thể như vậy? Ước mơ tha thiết ẩm áp cũng sắp dễ như trở bàn tay rồi cô mà đi.

Lâm Nhụy theo bản năng kéo ống quần của anh lại. Ngay lúc Phó Duẩn Thừa chưa kịp phản ứng thì tay nhỏ của cô đã thuần thục kéo khóa kéo quần tây ra và lột quần lót xuống, thả dĩa thú đang ẩn núp ở bên trong ra.

Quần áo của anh chinh tề, chỉ có phần dưới hạ thân là bị Lâm Nhụy mân mê. Bộ vị thần bí yếu ớt nhất của đàn ông liền trần trụi bại lộ ở trong không khí theo một cách như vậy.

Chỉ thấy côn thịt mềm mại gục xuống ở giữa háng của Phó Duẩn Thừa, màu sắc không thể nói là đen nhưng cũng không phải phấn nộn, xem ra là số lần sử dụng cũng không phải nhiều. Cho dù lúc này không hề cương cứng nhưng kích cỡ vẫn rất khả quan, tuy mềm nhũn nhưng làm người ta cảm thấy có vài phần đáng yêu.

Phó Duẩn Thừa chỉ cảm thấy hạ thể chột lạnh, loạt động tác liên tiếp của cô gái này làm anh khiếp sợ.

“Em...” Anh không thể tin được mà nhìn cô, trong giọng nói mang theo ngập trời tức giận quá lớn.

Nhưng Lâm Nhụy lại không hề cho anh cơ hội nói xong câu.

Bởi vì ngay tại giây phút này, côn thịt mềm nhũn của anh đã tiến vào một nơi ẩm áp, bị thịt mềm ướt át mềm mại bao bọc lấy, thấp phần thoải mái.

Là Lâm Nhụy... Lâm Nhụy tự khẩu giao cho anh!

Cô quỳ ở trên giường, khuôn mặt nhỏ dán sát hạ thân anh và đang ra sức phun ra nuốt vào côn thịt, cái lưỡi thi thoảng lướt qua mả mắt, đầu lưỡi khẽ chạm rồi vừa liếm vừa hút.

Gần như đồng thời, côn thịt của anh đã cao cao dựng thẳng cờ xí lên, từ mềm đến cứng chỉ trong giây lát.

Côn thịt hiện gân xanh, quy đầu vừa tròn vừa to, còn nóng hằm hập tựa như một con dĩa thú dữ tợn đang chuẩn bị phun lửa. Mỗi một khi bị nó đụng vào, cô liền sẽ cảm thấy khoang miệng bị thiêu đốt và sắp hóa thành tro tàn.

Mà lúc này, cây côn thịt kia của anh cứ như vậy cắm ở trong cái miệng nhỏ của Lâm Nhụy và bị Lâm Nhụy liếm mút như trân bảo. Trong miệng cô phát ra tiếng nước miếng chặc chặc. Lâm Nhụy ăn rất ngon miệng, thoát nhìn thì cảnh tượng thật đậm mĩ.

Phó Duẩn Thừa ngây người, đầu óc anh trống rỗng.

Anh chưa bao giờ nghĩ tới sẽ có một ngày bản thân lại bị sinh viên của mình khẩu giao.

Ngay cả với vợ mình, hai người cũng chỉ có thời điểm ngẫu nhiên tình nùng và lúc anh cưỡng cầu, vợ anh mới sẽ không tình nguyện liếm mút mấy cái nhưng thực nhanh sẽ liền phun ra.

Còn biểu tình của Lâm Nhụy khi ăn côn thịt lại là si mê giống như không phải đang ăn một cây côn thịt mà là đang làm một việc thực thần thánh.

Cái nhận thức này làm anh cảm thấy mới lạ, đồng thời sâu trong nội tâm còn có một cổ cảm giác sáng khoái bí ẩn.

Côn thịt bị cái miệng nhỏ ngậm lấy, tư vị khi ngốc ở bên trong thật sự là quá sung sướng. Bị cái miệng nhỏ tí mĩ hầu hạ đến như thế này thì người đàn ông nào còn có thể ức chế và kiềm nén dục vọng trong lòng?

Chứ hướng chỉ là “Hỏa khí” của Phó Duẩn Thừa lúc trước còn chưa tiêu hẳn xuống. Lúc ở cầu thang, anh đã dùng ngón tay cầm Lâm Nhụy đến cao trào nhưng anh lại vẫn nghẹn như cũ và chưa hề bắn qua.

Hiện tại, ngọn lửa sâu bên trong kia lại bùng lên.

Lý trí hoàn toàn băng hàn.

Anh hồng mắt và đóng đưa eo xong đâm côn thịt vào sâu trong miệng cô, gần như là thẳng tới chỗ sâu trong yết hầu.

“Ngô ngô...” Người đàn ông thỉnh linh tiến lên làm khuôn mặt nhỏ của Lâm Nhụy nhấn thành một đoàn, cô cảm thấy thấp phần không khoẻ.

Chỗ yết hầu truyền đến cảm giác muốn nôn khan, đầu cô vội vàng ngưỡng ra phía sau, Lâm Nhụy theo bản năng muốn thoát khỏi cây côn thịt đáng sợ này.

Phó Duẩn Thừa lại chỉ hừ lạnh một tiếng: “Tao hóa, chẳng phải là thích ăn côn thịt của đàn ông sao? Tội cho em là được.”

Nói xong, anh vươn một bàn tay to đặt ở sau đầu Lâm Nhụy và giữ đầu cô cố định rồi đỉnh động phần hông nhanh chóng ra ra vào vào trong cái miệng nhỏ của cô.

Lâm Nhụy trốn không thể trốn nên bị động thừa nhận côn thịt thô to công kích. Vì sợ làm anh bị thương nên cô chỉ có thể nỗ lực há to miệng và khiến

bản thân thích ứng tần suất ra ra vào vào của anh.

Thực nhanh, cô đã bị cơn thịnh lớn đâm chọc đến sắc mặt ửng hồng, khóe mắt thấm ra nước mắt, nước miếng cũng không khống chế được mà chảy xuống dưới dọc theo khóe miệng.

“Phó... Phó giáo sư.....” Cô rên rỉ và để lộ ra vẻ mặt thống khổ nhưng người đàn ông không màng tất cả mà thọc vào rút ra làm thanh âm của cô cũng bị va chạm phá thành mảnh nhỏ.

Khẩu giao chỉ có đàn ông sướng chứ phụ nữ thì rất khó thoải mái.

Phó Duẩn Thừa càng thêm tăng nhanh động tác.

Biểu cảm của cô gái dưới thân gần như chịu ngược làm trong lòng anh sinh ra khoái cảm khó có thể ức chế cùng với dục vọng bạo ngược.

Bàn tay to túm lấy đầu tóc của Lâm Nhụy rồi kéo gần cái miệng nhỏ của cô lại với hạ thân anh, cơn thịnh lớn tràn đầy sức sống mạnh mẽ cắm vào, mỗi một lần đều để ở chỗ sâu trong yết hầu của cô.

Vừa cảm, anh vừa hung tợn nói: “Sao hả, cơn thịnh ăn ngon không, cho em ăn một lần có đủ không?”

Hạ thể ngâm ở trong cái miệng nhỏ của cô làm anh thoải mái đến dục tiên dục tử nhưng từ sâu tận trái tim lại vẫn phần nộ.

Đều là do cô, tại cô quyến rũ anh.

Một bước sai lại nói tiếp thêm nhiều bước sai.

Từ lúc bắt đầu chỉ dùng ngón tay cầm tiểu huyết của cô cho đến bây giờ dùng cơn thịnh cắm vào miệng cô đều không phải là do ý của anh.

Là cô khiến anh làm ra hành vi phản bội vợ này và làm anh không thể tưởng tượng ra những ngày sau nên đối mặt với vợ mình như thế nào.

Trái tim anh bị ngọn lửa phần nộ thiêu đốt. Giờ phút này, trong lòng anh chỉ có một ý nghĩ..

Đó chính là, cắm chết cô!

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Cứ đọc chùa đi rồi đừng hỏi vì sao sau này team mình lười ra chương hiuhiu >< Thầy Phó hóa thân thành dã thú rồi ahuhu / _

Giờ tổ chức 1 mini game nho nhỏ tại nhiều bạn đọc chùa qass nè >< Nếu chương này đủ 800 vote thì mai up 2 chương liên tiếp nhé ahihhi ><

Bạn đang đọc truyện *Quyến Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Bị giáo sư xoa nắn núm vú

Edit: Va

Beta: Su + Sakura

10 phút sau, Phó Duẩn Thừa tiết tinh dịch trong cái miệng nhỏ của cô.

Không thể không thừa nhận, anh có thiên phú dị bẩm, khoang miệng của Lâm Nhụy sớm đã tê mỏi không chịu nổi, còn môi anh đào thì sưng đỏ bắt kham.

“Ăn hết đi.” Anh cứng rắn ra lệnh.

Lâm Nhụy ngoan ngoãn đồng ý, cô giống như mèo nhỏ nghe lời và nỗ lực nuốt hết chất lỏng tanh tanh trong miệng vào trong bụng.

Bởi vì đã lâu không phát tiết nên nùng tinh tiết ra quá nhiều, cái miệng nhỏ của Lâm Nhụy không nuốt kịp. Cho dù cô đã cố nuốt rất nhiều nhưng vẫn như cũ có chút ít tràn ra.

Chất lỏng trắng đục chảy dọc theo khóe miệng xuống phía dưới và phả lên mê người.

Phó Duẩn Thừa cho lòng bàn tay quẹt chút tinh dịch rồi dùng chính ngón tay bị lây dính kia xong thuận thế thô bạo cắm vào cái miệng nhỏ của Lâm

Nhụy.

“Liếm sạch sẽ, một giọt cũng không được dư thừa.”

Chờ đến khi cô dùng đầu lưỡi nhỏ mềm mại cuốn lấy ngón tay của anh và liếm láp sạch sẽ từng giọt từng giọt giống như con mèo nhỏ xong, côn thịt của Phó Duẫn Thừa đã khôi phục lại trạng thái bình thường.

Côn thịt cao cao dựng thẳng lên, vừa thô vừa lớn, nó có màu hồng giống như que cời lửa cực nóng và đang biểu thị mị lực nam tính cường kiện của anh.

“Giáo sư...” Lâm Nhụy si ngốc nhìn côn thịt lớn và liếm liếm môi.

Phó Duẫn Thừa cười nhạo một tiếng. Anh không chút nào che dấu ý châm chọc.

“Thế nào hả, lại phát tao sao?”

Khi đối đãi với cô sinh viên nữ trước mặt này thì sự giáo dưỡng tốt đẹp đã bị anh vứt ra sau đầu. Anh luôn nhìn không được mà dùng ngôn ngữ thô bỉ nhất để vũ nhục cô và làm cô trở nên hèn hạ.

Ai biểu cô lại dám quyến rũ giáo sư dạy mình?

Biết rõ là anh đã có vợ mà còn muốn côn thịt lớn của anh, cô thật là đê tiện.

Phó Duẫn Thừa nói lời trào phúng nhưng Lâm Nhụy cũng không thêm để ý.

Trong mắt cô hiện tại tràn đầy vui sướng. Việc Phó Duẫn Thừa để mặc cô muốn làm gì thì làm và không hề cự tuyệt như mới nãy đã khiến cô vui mừng ngoài dự tính.

Côn thịt tùy tiện để ở trước mặt cô và tỏa ra mùi tanh, cô thực muốn côn thịt của anh nhanh cắm vào tiểu huyết của cô.

Lâm Nhụy dùng ánh mắt khát cầu nhìn Phó Duẫn Thừa và chờ đợi.

Phó Duẫn Thừa quơ quơ phần hông, côn thịt lớn nặng trĩu cũng đong đưa sang trái phải nhưng lại vẫn không chịu cắm vào trong tiểu huyết của Lâm Nhụy.

Phó Duẫn Thừa chính là như vậy, anh luôn ác ý trêu đùa cô.

Lâm Nhụy lỏa lồ thân mình. Cô chỉ cảm thấy thân thể hư không lợi hại. Cô gian nan vận vẹo thân thể rồi dựa vào trên đùi Phó Duẫn Thừa và bắt đầu ma sát lên.

Không biết từ khi nào mà quần của anh đã bị cởi ra toàn bộ, nửa người dưới trần trụi để lộ ra đầy lông chân, lông chân xù xù dán ở trên da thịt kiêu nộ của cô. Bởi vì hai người ma sát nên rất ngứa, có loại cảm giác khác thường nói không nên lời.

Phó Duẫn Thừa chỉ đơn giản cất một bước lớn rồi khóa gối ở trên giường, đôi tay để ở sau đầu, tư thái nhàn nhã dựa vào đầu giường.

Anh mắt lạnh nhìn Lâm Nhụy bởi vì khó nhịn dục vọng mà gấp đến độ mồ hôi đầy đầu nhưng lại không hề có chút ý tứ muốn giúp đỡ cô giải khát.

Mỗi một lần Lâm Nhụy đem sắp nhắm tiểu huyết xuống ngay cây côn thịt lớn kia thì đều bị Phó Duẫn Thừa linh hoạt tránh thoát.

Anh cười lạnh, trên mặt không lưu tình chút nào mà nói: "Không biết là tiểu huyết của em đã bị bao nhiêu người làm qua rồi nhỉ? Quá bẩn.”

Sắc mặt Lâm Nhụy trắng bệch, nước mắt ủy khuất chảy xuống rồi lại thừa dạ không dám phản kháng bởi vì lời anh nói đều là sự thật.

Nhưng biểu tình ghét bỏ của Phó Duẫn Thừa vẫn khiến trái tim cô khó chịu.

“Giáo sư, vậy thầy có thể sờ vú em Không? Em mới vừa tắm xong, không dơ đâu!”

Cô muốn nhận được sự an ủi từ trên người anh nhưng anh lại không muốn làm cô. Nghĩ tới nghĩ lui, cô đành phải dùng tay nâng một bên vú đầy đặn rồi lấy lòng dăng lên trước mặt anh.

Phó Duẫn Thừa tùy ý nhìn lướt qua.

Cô có được một đôi vú rất đẹp. Vú cô giống hệt như cái bánh bao, vừa trắng vừa to, hơn nữa lại không hề có dấu hiệu xệ xuống mà còn cao cao chót vót, đỉnh hai đoá hồng anh run rẩy đang chờ người ngất lầy.

Anh không chút nào để ý mà vươn tay bóp chặt lấy núm vú hồng điểm rồi dùng sức nhấn một cái.

“Đau...” Lâm Nhụy hít khí lạnh, đau đến mức cô sắp chảy cả nước mắt ra.

Phó Dẫn Thừa làm như nhìn không thấy mà ngược lại vươn một cánh tay khác ra, hai tay anh giống như hai cây bút cùng vẽ, anh thô bạo lôi kéo núm vú, vừa véo vừa bóp.

Móng tay nhéo ở trên núm vú tạo thành các loại dấu vết có hình dạng trắng non, núm vú cũng bị kéo dài ra.

Núm vú thực nhanh đã bị chơi đến cứng lên và phồng to rất nhiều. Vú sưng, cho dù chỉ nhẹ nhàng đụng vào nhưng cũng có loại cảm giác đau đớn truyền đến đại não của cô.

Chỉ là mơ hồ, trong đau đớn, cô còn có chút mặc danh khuấy khoả.

Đau và sướng, chắc là nói kiểu như vậy.

Thấy biểu tình của Lâm Nhụy không hề thông khổ, thậm chí còn mang theo chút hưởng thụ thì sắc mặt Phó Dẫn Thừa lạnh lên.

Đối với vú to vừa trắng vừa mềm, anh không chút nào thương hương tiếc ngọc mà hung hăng vỗ một cái tát lên đó.

Vú to ngay lập tức trở nên đỏ bừng, nóng rất đau, mặt trên còn in hằn một dấu tay.

“Tao hóa, chơi vú em kiểu này mà em còn có thể cảm thấy sung sướng sao?!”

Anh lạnh lùng cười.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Muốn diệt dân đọc chùa qass ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Hết hy vọng

Edit: Va

Beta: Su + Sakura

Suốt một đêm? Lâm Nhụy bởi vì dục vọng không chiếm được thỏa mãn nên luôn miệng khóc thút thít và cầu xin cùng khát vọng.

Bàn tay to kia vuốt ve qua mỗi một chỗ da thịt của Lâm Nhụy và để lại nhiều dấu vết tím tím xanh xanh, tiểu huyết và núm vú cũng bị người đàn ông ác ý tra tấn thành bộ dáng sưng đỏ bất kham. Nhưng mặc cho cô có động tình đến như thế nào thì Phó Dẫn Thừa vẫn không chịu thỏa mãn cô. Chẳng sợ cơn thịnh nộ dưới háng cũng đã phình sưng đau nhưng anh vẫn cứ giữ khư khư và cố chấp không thể lay chuyển.

Hai người cứ như vậy tra tấn nhau suốt một đêm.

Ngày hôm sau trùng hợp lại là thứ Bảy, bởi vì không có tiết học nên khi Lâm Nhụy từ trên giường tỉnh lại thì đã không còn thấy thân ảnh của người đàn ông ở bên cạnh, căn phòng trống rỗng. Nếu không phải ứ thanh còn ở trên người thì Lâm Nhụy sẽ cho rằng đêm qua chỉ là một giấc mộng.

Trong mộng, cô không biết liêm sỉ quyến rũ Phó Dẫn Thừa và phải nhận lại “Trùng phạt”.

Thở dài, cô thật cẩn thận mặc xong quần áo và chuẩn bị xuống buồng vệ sinh dưới lầu để rửa mặt.

Mới bước đi một chút thì nơi riêng tư bí ẩn ở giữa hai chân liền truyền đến cảm giác đau đớn, môi âm hộ mảnh mai sau khi bị ngón tay của người đàn ông thô bạo đối đãi thì đã có chút trầy da và nhòe ra ở bên ngoài, hiện tại còn chưa khô phục lại.

Lâm Nhụy chỉ có thể tận lực rộng mở chân, tư thế bước đi quái dị.

Lúc đi ngang qua phòng sách thì chỉ thấy cửa hơi khép hờ, bên trong truyền đến tiếng gõ bàn phím cùng với bóng dáng cao lớn trầm mặc của người đàn ông.

Cô suy nghĩ thầm muốn vào trong thăm hỏi một tiếng nhưng khi nhớ đến hành vi đối xử với cô giống như dã thú hôm qua của Phó Dẫn Thừa cùng cặp mắt lạnh băng thấu xương kia và nhìn không thấy chút ý thương tiếc đó, Lâm Nhụy liền run lập cập.

Cô tập tễnh bước xuống cầu thang.

Trong buồng vệ sinh sắp xếp chỉnh tề mấy thứ đồ dùng nam tính đơn giản như xà phòng, sữa tắm và dầu gội. Tất cả đều đã dùng hết một nửa, bên cạnh còn để một cái dao cạo râu và không hề có một thứ đồ dùng nào thuộc về nữ chủ nhân của căn nhà này.

Bởi vậy nên có thể thấy được trình độ thô sơ của ngôi biệt thự.

Tâm tình vốn uể oải của Lâm Nhụy nguyên giờ đã có chút tốt lên

Đánh răng xong, cô lại tắm rửa sạch sẽ bằng nước ấm. Sau khi chỉnh chu cho bản thân xong, nhìn khuôn mặt xinh đẹp tái nhợt trong gương của mình, cô nỗ lực kéo kéo khóe miệng để lộ ra một cái mỉm cười làm bản thân thoát nhìn đã khôi phục chút ít thần thái.

Ngay sau đó, cô lại đi vào phòng bếp, buổi sáng ăn đồ thanh đạm tốt hơn nên cô tính nấu cháo trứng muối thịt nạc.

Rửa sạch nguyên liệu nấu ăn xong rồi làm và bỏ vào nồi, lúc cô nấu cháo thì ứng dụng WeChat lóe sáng.

Vừa mở ra thì thấy là tin nhắn từ một người bạn gửi tới.

“Tra được rồi, nick name của tên đó là Lão Tử Vô Địch Thiên Hạ, mấy việc còn lại không biết, tớ chỉ có thể giúp cậu đến đây thôi!”

“Cảm ơn.”

Lâm Nhụy hơi hơi mỉm cười. Cô mở di động ra rồi ấn game Vương Giả Vinh Quang, tiến vào giao diện đăng nhập xong và add với người bạn tốt kia rồi tìm tòi cái nick name “Lão Tử Vô Địch Thiên Hạ” này.

Cũng may là Vương Giả Vinh Quang không cho phép được đặt tên nick trùng nhau nên cô rất nhanh đã tìm ra.

Cô click xem danh tính của người kia, avt là một nam sinh anh tuấn, mũi cao thẳng, mày rậm mắt to, khóe miệng xấu xa hơi nhếch, cười đường hoàng tà tử, bên tai phải còn đeo một chiếc khuyên tai kim cương lấp lánh sáng lên.

Đúng là người cô muốn tìm.

Đại giáo thảo Hàn Vũ kiêm công tử nhà thị trường, là con nhà quan giàu có danh xứng với thực.

Lâm Nhụy gửi lời mời kết bạn xong sau đó lẳng lặng chờ đợi hồi âm.

Cô đặt avt là ảnh chụp một bên sườn mặt đón ánh sáng của mình, tuy không thấy rõ mặt nhưng lại có thể cảm giác được cô gái trong ảnh chụp thanh thuần động lòng người.

Vừa cầm di động chờ đợi vừa trông nồi cháo, qua gần 20 phút, cháo đã nấu xong, lời mời mới vừa gửi đi lúc này lại giống như đá chìm đáy biển, không hề có một chút hồi âm.

Lâm Nhụy đành tắt game rồi hết sức chuyên chú coi chừng nồi cháo.

Cháo nấu xong, cô liền múc vào hai cái bát rồi lại hâm nóng bánh bao chay mà hôm qua mới mua ở siêu thị, sau đó làm tiếp một đĩa dưa muối nhỏ, bữa sáng xem như đã hoàn thành.

Cô lại nhìn di động một lần nữa, đã 11 giờ rưỡi.

Còn Phó Duẫn Thừa vẫn đang ở trên lầu và không hề xuống dưới.

Lâm Nhụy tìm cái khay rồi bưng phần ăn của Phó Duẫn Thừa lên lầu hai.

Đứng ở trước cửa phòng sách, cô thử tính gõ gõ cửa phòng khép hờ. “Phó giáo sư, bữa sáng đã làm xong.”

Bên trong không có ai đáp lại.

Lần này, cô trực tiếp đi vào.

Chỉ thấy bức màn trong phòng gất gao trùm chặt, ánh sáng u ám, chỉ có ánh sáng sâu kín của màn hình máy tính và thân ảnh ngồi trước bàn máy tính của Phó Duẫn Thừa.

Cô bước về phía bên phải của Phó Duẫn Thừa rồi nhẹ nhàng đặt khay ở cạnh bàn.

Từ góc độ này nhìn qua thì sườn mặt của Phó Duẫn Thừa kiên nghị, môi mỏng lạnh băng mỉm, mặt vô biểu tình tựa như một tác phẩm được điêu khắc tinh mỹ.

Nhưng anh lại không thèm nhìn Lâm Nhụy lấy một cái. Anh vẫn làm việc như không có gì.

Đủ để cho thấy thái độ của anh.

Trong lòng Lâm Nhụy lên men, cô không được ưa thích đến như vậy sao?

Đêm qua, thân thể của Phó Duẩn Thừa đã phản ứng rõ ràng là rất muốn cô, cô đối với anh cũng không phải là không hề có lực hấp dẫn.

Cô cố nén sự chua xót sâu trong nội tâm rồi ôn nhu nói: “Giáo sư, em biết chuyện ngày hôm qua là do em sai, sau này em sẽ không làm như vậy nữa. Thầy ăn com trước đi.”

Ngón tay gõ bàn phím của Phó Duẩn Thừa dừng lại nhưng anh vẫn không chịu nhìn cô như cũ.

Lâm Nhụy lại nói thêm vài câu nhưng đến nửa ngày vẫn không được anh đáp lại.

Cô đã tan nát cõi lòng: “Nếu giáo sư không muốn thấy em thì em lập tức sẽ đi và không tiếp tục làm chương mất thầy nữa!”

Dứt lời, Lâm Nhụy quật cường lau nước mắt bất tri bất giác chảy ra rồi xoay người rời đi.

Sau khi cô rời đi, trong phòng lại khôi phục an tĩnh lạnh như nước.

Ánh sáng màn hình phản chiếu gương mặt anh tuấn của Phó Duẩn Thừa.

Trong cặp mắt kia tràn ngập tự trách, thống khổ và giằng giụa.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Kịch tính chưa >< Giữ lời rồi nhé >< Vẫn chưa thịt chân chính ahiho >< Chuyện gì sẽ xảy ra >< Cứ 800 vote lại được tặng chương nhé ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Gặp được Lục Trạch

Edit: Va

Beta: Su

Lâm Nhụy khóc lóc rời khỏi nhà của Phó Duẩn Thừa.

Sự thật đã chứng minh rằng khi cả người cô cảm thấy không vui thì tiếp theo còn sẽ xảy ra càng nhiều rắc rối. Sau khi ra khỏi nhà của anh, cô mới phát hiện nơi đây đều là khu biệt thự và nó nằm ở bên ngoài nội thành. Những người ở đây khi đi ra ngoài đều là đi xe riêng nên chỗ này không có xe buýt và xe taxi đi ngang qua.

Cầm đi động tra xét xung quanh một chút, trạm giao thông công cộng gần đây nhất cũng cách nơi cô đứng khoảng 2 km.

Cô chỉ có thể đeo balo và cầm đi động bước đi trên con đường cái vắng tanh.

Mặt trời hôm nay rất chói, ánh sáng nóng hừng hực chiếu lên trên người làm cô thật sự vừa mệt vừa bức bối. Cô đột nhiên cảm thấy giống như toàn bộ thế giới đều đang đối nghịch với mình. Hai chân còn có chút đau, khi đi đường thì giống như bị tra tấn, cô vừa đi vừa rơi nước mắt và thương tâm bởi vì sự lạnh nhạt của Phó Duẩn Thừa.

Cho dù là như vậy nhưng khi người ở bên ngoài nhìn vào thì sẽ thấy là cảnh tượng mỹ nữ đang rơi lệ, đặc biệt là dáng người của cô gái đẹp này thực không tồi và rất hấp dẫn trông mắt người khác.

Có 1 - 2 người đàn ông trung niên mở siêu xe mời Lâm Nhụy lên ngồi chung nhưng cô đều từ chối hết. Cũng không nhìn xem lại bộ dáng của bản thân đi, vừa bụng phệ lại còn béo phì và lớn tuổi, chỉ sợ là khi cởi quần ra thì còn thịt còn không đủ để nhét kẻ răng.

Đương nhiên, điều quan trọng hơn là họ vừa già vừa xấu, quả thực là kém xa ngàn dặm so với Phó Duẩn Thừa.

Chỉ có điều là Phó Duẩn Thừa lại đối xử nghiêm khắc tàn khốc với cô...

Hơn nữa, cô còn bị tên dê tiện Trương Lục kia làm hại mấy ngày nay cũng rất khó tới trường học...

Lâm Nhụy rầu rĩ đi bộ. Cô cảm thấy rất sốt ruột với mấy chuyện phiền phức này.

Đột nhiên thấy khó thở, cô oán hận dùng chân đá một viên đá trên mặt đất.

"Ai u."

Chân của Lâm Nhụy đau đến phát điên, cô hô lên một tiếng.

Thật là tự làm bậy không thể sống mà, rõ ràng là đi đá cái hòn đá nhỏ kia, kết quả lại dùng sức quá lớn mà thu chân không được nên trực tiếp đá lên đầu của khối đá to bên cạnh.

Cô cúi người xuống rồi còi giầy ra xem xét nên không hề phát hiện ra có một chiếc Porsche không biết từ khi nào đã ngừng lại bên cạnh mình lặng yên không một tiếng động, một đôi chân dài bước xuống xe tiến đến gần Lâm Nhụy.

"Cô không sao chứ?" Giọng nói trầm thấp làm người mê muội.

Lâm Nhụy ngẩng đầu lên thì liền thấy, cư nhiên là người đàn ông mà mình gặp ở công viên trò chơi lần trước.

Lâm Nhụy nhớ lại lúc ấy, bởi vì thấy người đàn ông này lớn lên quá anh tuấn mà liền nhìn không được xuống tay, hai người thiên lời câu địa hóa, người đàn ông làm cô dục tiên dục tử ở trong buồng vệ sinh. Cô còn mơ hồ nhớ rõ hình như người đàn ông này tên là Lục Trạch, trên danh thiếp bị cô xé kia có viết như vậy.

Anh hôm nay ăn mặc tương đối nghiêm chỉnh, một thân tây trang màu đen, dáng người cao thẳng, tóc vuốt ra phía sau để lộ gương mặt trắng nõn trơn bóng, ngũ quan vốn thâm thúy càng thêm anh tuấn bức người.

Giờ phút này, mắt đen từ trên cao nhìn xuống Lâm Nhụy, ánh mắt anh sáng quắc.

Thực ra chỉ là tùy tiện làm một lần nên người đàn ông này cũng không được tính là bạn. Lúc này, anh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt cô. Tình huống này khiến Lâm Nhụy không khỏi có chút xấu hổ.

Đặc biệt là khi cô đang chật vật mất mặt thế này, cũng không biết là Lục Trạch đã thấy được nhiều hay ít.

"Không sao!"

Cô ngồi xổm ở dưới đất, ngón cái bên chân phải đã bị trầy, mắt cá chân còn lưu lại vết trầy da đêm qua do té ngã ở trong phòng tắm. Thật xui xẻo, hai vết thương đều ở cùng trên một chân, cô đây là đang gặp phải cái vận đen gì nhỉ?

Lâm Nhụy ngẩng đầu hỏi Lục Trạch: "Mà tại sao anh lại ở đây?"

Lục Trạch cười cười: "Nhà tôi ở phía trước, đang trên đường về nhà lấy văn kiện thì liền nhìn thấy cô."

Kỳ thật thì anh đã quan sát Lâm Nhụy từ xa một hồi lâu.

Trên đường sắp về đến nhà, vốn chỉ tùy ý quét tầm mắt ra ngoài cửa sổ nhưng không ngờ rằng lại thấy được một thân ảnh quen mắt làm Lục Trạch có chút không thể tin tưởng.

Vốn tưởng rằng là nhìn lầm nên anh cố ý lái xe với tốc độ chậm nhất, hai mắt lại nhìn xuyên thấu qua cửa sổ nhiều thêm một chút, cuối cùng thì cũng xác định được.

Đây là cô "Lâm tiểu thư" đã cùng anh làm tình mãnh liệt ở buồng vệ sinh trong công viên trò chơi cách đây mấy ngày.

Cô "Lâm tiểu thư" này thật sự là quá hợp khẩu vị. Anh còn nhớ rõ như in tình cảnh đắm đuối khi cô bị cây côn thịt dưới háng mình làm đến cao trào, cái miệng nhỏ đỏ búng phun ra tiếng rên rĩ mê người cộng với tiểu huyết chặt hẹp vừa liếm mát vừa có thể chảy ra nước, mọi thứ trên người cô đều làm anh còn mãi hồi tưởng lại dư vị cho đến tận bây giờ.

Nhưng ngay cả tên cô mà anh cũng không biết. Lục Trạch đã cố ý tự mình đưa cho cô một tấm danh thiếp, bên trên có viết cách thức liên hệ trực tiếp với anh. Anh còn tính toán ngẫu nhiên "Liên hệ" với cô một chút cũng không tồi.

Ai ngờ, qua đã lâu như vậy mà không hề có cuộc điện thoại nào của cô gọi tới.

Trong lòng Lục Trạch có chút tiếc nuối nhưng anh cũng không thêm để ý. Dù sao cũng chỉ là một lần gặp gỡ tình cờ và chơi đùa với nhau mà thôi.

Ai mà ngờ rằng, hai người họ lại còn có cơ hội gặp nhau lần thứ hai. Hơn nữa, lần này, tình cảnh của "Lâm tiểu" hình như có chút chật vật.

Lục Trạch ngồi ở ghế cầm lái nghiền ngẫm nhìn Lâm Nhụy một mình đáng thương đi ở trên đường lớn, nhìn cô rầu rĩ không vui đá cục đá, sau đó bị cục đá làm cho bị thương...

Lúc này, anh mới bước từ trên xe xuống, cũng bởi vậy nên mới xảy ra một màn này.

Lâm Nhụy nhìn theo phương hướng mà Lục Trạch chỉ, đúng là khu biệt thự cô vừa rời khỏi. Hóa ra là Lục Trạch và Phó Duẩn Thừa ở trong cùng một khu nhà, khó trách vì sao mà cô gặp được Lục Trạch ở đây.

Lâm Nhụy bừng tỉnh ngộ.

Lâm Nhụy vừa định chuẩn bị mở miệng nói chuyện thì lại thấy Lục Trạch nhìn mất cả chân cùng với ngón chân bị thương của mình. Anh săn sóc nói: "Lâm tiểu thư, cô cứ lên xe của tôi trước đi đã, tôi đưa cô tới tiệm thuốc."

Lục Trạch tới thật là đúng lúc.

"Cảm ơn anh Lục."

Lâm Nhụy gật đầu đồng ý, cô vốn đang phát sầu không biết nên trở về nhà như thế nào, hiện tại thì Lục Trạch lại chủ động đề nghị trước, tuy quan hệ của hai người tương đối xấu hổ nhưng cũng được coi là giải quyết được khó khăn của cô bây giờ.

Tiếp theo, Lục Trạch đỡ Lâm Nhụy lên xe, an trí cho cô ngồi ở trên ghế phụ xong, sau đó anh cũng liền ngồi lên xe.

"Thất đại an toàn cho tốt đi." Giọng điệu của Lục Trạch ôn hòa.

Lâm Nhụy thiếu chút nữa đã quên, nghe Lục Trạch nhắc nhở, cô liền vội vàng cúi đầu thất đại an toàn.

Lục Trạch ngồi ở bên cạnh cong cong môi. Anh nghiêng thân thể qua bên phải rồi vươn tay qua. "Để tôi đeo giúp cô."

Dứt lời, anh duỗi tay qua bên phải Lâm Nhụy rồi kéo đai an toàn qua, cánh tay cường kiện giống như vô tình cọ qua trước ngực Lâm Nhụy như 1 ngón gió phát qua và thất đại an toàn cho cô xong. Toàn bộ động tác của anh rất đẹp mắt, liền mạch và lưu loát.

Lúc thất đại an toàn, ánh mắt anh thực chuyên chú, động tác của ngón tay cũng thực ôn nhu, có hô hấp tinh mị phun vào trên cần cổ trần trụi của Lâm Nhụy, cảm giác tê tê đại đại.

Lâm Nhụy rung động tâm thần.

Nhưng chờ đến khi cô nhìn lại Lục Trạch thì anh đã ngồi thẳng. Trên mặt anh treo tươi cười nhàn nhạt, thoạt nhìn ôn tồn lễ độ.

Mặc cho ai nhìn cũng đều đến tán thưởng một tiếng anh là tuýp đàn ông ga lăng.

Ấn ngôi sao và vote đy nà >< Vì không đủ 800 vote nên hnay 1 chương thoy nhé muahaha >< Thời hạn tặng 2 chương chỉ có hiệu lực đến 10h đêm hôm sau thôi ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Xoa thuốc

Edit: Va

Beta: Su

Xe vững vàng chạy.

Lục Trạch đặt tay ở trên tay lái rồi tùy ý hỏi: "Lâm tiểu thư, sao cô lại một mình ở nơi này?"

Lâm Nhụy thần sắc buồn bã. Cô không quá muốn trả lời vấn đề này.

"Bạn của tôi ở đây." Cô nhẹ nhàng băng quơ nói.

Bạn?

Là dạng bạn gì mà đã biết rõ cô không dễ gọi xe ở đây, buổi chiều lại để cô đi bộ một mình đi ở bên ngoài?

Lục Trạch nghiêng đầu nhìn thoáng qua Lâm Nhụy, thấy đôi mắt cô hơi hơi sưng đỏ, hình như là mới vừa nãy có khóc.

Anh suy tư nhưng không hề truy vấn.

Không khí lập tức lặng im, hai người đều không hề nói chuyện.

Có lẽ là quá mức an tĩnh nên Lâm Nhụy thậm chí có chút xấu hổ.

Cũng may là xe thực nhanh đã ngừng lại ở một ven đường.

Sắc mặt của Lục Trạch như thường đặn dò: “Chờ tôi.” Nói xong, anh liền vội vàng xuống xe.

Xuyên thấu qua cửa sổ xe, Lâm Nhụy thấy Lục Trạch lách mình vào tiệm thuốc bên cạnh đường cái, thế mới biết hóa ra là anh đi mua thuốc cho cô.

Cô nao nao.

Không quá vài phút, Lục Trạch ra tới. Anh mở cửa xe ra, ngồi vào ghế điều khiển xong rồi đặt bao nilon nhỏ trong tay mình ở trước mặt Lâm Nhụy.

“Đây là thuốc mỡ chuyên trị vết trầy da.” Vừa nói, Lục Trạch vừa lấy từ trong bao nilon ra một cái lọ thuốc màu nâu nhỏ rồi mở hộp ra ý bảo Lâm Nhụy nâng chân lên.

Lâm Nhụy chần chờ. Cô không thể tin tưởng hỏi: “Anh muốn giúp tôi xoa thuốc sao?”

“Có cái gì mà không thể sao?”

Lục Trạch nhướng mày, bàn tay to thuận thế với qua đùi phải của cô, đem chân bị thương để lên giữa chỗ ngồi để anh có thể bôi thuốc.

Việc đã đến nước này, Lâm Nhụy chỉ có thể theo ý anh.

Gót chân nhỏ với hình dạng duyên dáng cứ như vậy tùy ý bại lộ ở dưới mí mắt của Lục Trạch, năm ngón chân trắng nõn, tinh oánh dịch thấu, mà vết trầy da màu đỏ ở chỗ ngón chân cái hiện lên nổi bật.

Anh quan sát chỗ bị thương của cô thì phát hiện vết trầy chỗ ngón chân tuy không lớn nhưng lại có chút thâm, hiện tại lại đang mùa nóng, sợ nhất là bị cảm nhiễm.

Phải tiêu độc trước mới được.

Lục Trạch buông hộp thuốc xuống rồi lấy từ túi trong túi ra khăn giấy tiêu độc xong bắt đầu nhẹ nhàng chà lau miệng vết thương cho cô.

“Tê...”

Khoảnh khắc khăn giấy dán lên miệng vết thương kia thì đau đớn như kim đâm truyền đến, Lâm Nhụy nhịn không được mà hít hà một hơi.

“Đau là bình thường, ráng chịu một chút thì tốt rồi.” Lục Trạch mở miệng ôn nhu an ủi, động tác trên tay vẫn tiếp tục như cũ nhưng hình như có mềm nhẹ hơn chút.

Lâm Nhụy gật gật đầu.

Lâm Nhụy muốn nói rằng mình không phải em bé và đau là bởi vì phản ứng sinh lý bình thường tại cô từ nhỏ đến lớn không hề bị thương nhiều. Người nghèo bị trầy da thì có sao? Cô không có yếu ớt như vậy.

Nhưng khi nhìn về mặt nghiêm túc của Lục Trạch, cô lại đột nhiên không nói ra được.

Tuy biết rõ người đàn ông này là điển hình lá cờ hồng kỳ ở nhà không ngã nhưng bên ngoài cờ màu phiêu phiêu, nói không chừng tất cả những việc anh làm hiện tại đều là vì để chơi cô thôi. Nhưng lúc này, Lâm Nhụy vẫn như cũ mà không tự chủ được bản thân và sinh ra một ít cảm động.

Đặc biệt là tâm tình hôm nay của cô phá lệ uể oải.

Một người đàn ông dịu dàng trầm thiết như thế này đúng là hợp với yêu cầu hiện tại của cô.

Trầm ngâm một chốc xong, Lâm Nhụy đột nhiên nói: “Chúng ta làm một hồi đi.”

Thanh âm của cô rõ ràng truyền vào lỗ tai Lục Trạch.

Trong mắt Lục Trạch hiện lên vẻ hơi kinh ngạc, thực nhanh lại khôi phục bình tĩnh, anh thông dong tươi cười.

Anh cười khê: “Không vội.”

Hai chữ ngắn ngủn lại được anh diễn tả thân mật và mang theo ý trêu chọc.

Lâm Nhụy mặt đỏ, cô sốt ruột khi nào a?

Cô mới không vội.

Muốn mở miệng nhưng hình như ở trong ánh mắt mỉm cười của anh, tất cả suy tư của cô đều bị nhìn thấu. Lâm Nhụy bị nghẹn trở về.

Cô đơn giản quay mặt sang bên sườn khác làm bộ như đang xem phong cảnh ngoài cửa sổ và tùy ý để Lục Trạch xử lý miệng vết thương cho mình.

Tĩnh tế và cẩn thận thoa nước thuốc rồi dán băng keo cá nhân cho cô xong, cuối cùng cũng xem như xong việc.

Lục Trạch giờ tay vỗ vỗ đôi chân thon dài trắng nõn trước mặt: “Xong rồi!”

Xúc cảm da thịt trong tay cực tốt làm anh nhịn không được lại tùy tay nhéo nhéo vài cái.

Không thể không nói, thân thể của cô đúng là hoàn mỹ, không chỉ có một cái tiểu huyết chắt hẹp vô cùng mà cô còn có một đôi chân thon dài mê người. Đôi chân này nếu mô tả theo trên mạng mà nói thì chính là "chân chơi năm" trong truyền thuyết."

Điều này làm Lục Trạch không cảm có chút tâm viên ý mãn, chỗ nào đó dưới hạ thân cũng phình to lên, có loại cảm giác phi thường muốn phát tiết.

Chỉ là trước mắt ở đường cái lớn, lại có chút không thích hợp.

Anh lại khởi động xe xong dùng giọng nói trầm thấp tràn ngập từ tính hỏi: “Tới nhà cô hay là khách sạn?”

Lâm Nhụy mới đem chân thu hồi xong.

Nghe lời Lục Trạch nói, cô ngay lập tức hiểu rõ thâm ý trong đó. Suy nghĩ qua một chút, cô đáp: “Hay là cứ tới nhà tôi đi.”

Tiểu Mỹ còn chưa trở về.

Nhà cô cũng không có ai.

Đêm qua quá mức tra tấn, cô lúc này cần gấp một hồi làm tình kịch liệt để phóng túng bản thân.

“Được.”

Hai người liếc qua nhau và đều sôi nổi thấy được lửa nóng từ trong đáy mắt của đối phương.

Xe chạy nhanh như bay...

Án ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Lục tổng qass óach >< Team vẫn đọc cmt của mấy bẹn thường xuyên nhé >< Nghe báo đã tìm được convert của bộ này rồi, nhjư bạn đọc rồi thì thôi mấy bạn đừng đọc của bên team nữa ~ Chứ cứ bàn tán với bất mĩ hết vậy thì cần gì team edit nữa chứ? Huhu ~

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Ngoài tầm đạo đức

Edit: Va

Beta: Minh + Su

Không thể không nói, Lục Trạch là một con người rất cẩn thận.

Xe dừng trước cửa khu nhà Lâm Nhụy, anh cũng không cùng cô xuống xe, mà là Lâm Nhụy đi trước, còn anh thì ở phía sau không nhanh không chậm đi theo.

Khoảng cách xa như vậy, người khác cũng sẽ không đoán được quan hệ giữa hai người, thậm chí còn sẽ cho rằng bọn họ vốn không hề quen biết.

Lâm Nhụy đối với việc này cũng không có gì dị nghị, dù sao thì Lục Trạch cũng là đàn ông đã có vợ, cẩn thận cũng là chuyện nên làm. Hơn nữa, cô và anh cũng sắp làm một ít chuyện ngoài tầm đạo đức nên cô không muốn chuốc thêm phiền toái cho mình.

Đến nhà, sau khi mở cửa, bên trong quả nhiên không có người. Tiểu Mỹ chưa trở về nhưng khoá cửa lại có dấu vết như bị người cạy mở. Cũng may là bởi vì lúc trước khi thuê nơi này, cô cùng Tiểu Mỹ đã suy xét qua bản thân đều là con gái, lại còn đang độc thân, ở đây thì không quá an toàn nên cô ý tìm thợ làm thêm khoá, nếu không mà chỉ dựa vào khoá cửa cũ thì đã sớm bị cạy ra.

Ai mà đến nỗi đi cạy cả cửa, không cần nói cũng biết.

Lời Phó Duẫn Thừa nói chính là sự thật.

Có người muốn cưỡng gian cô.

Lâm Nhụy thở dài, cô buông túi xách trong tay, sau đó đi thẳng vào phòng ngủ.

Lục Trạch bước đi nhẹ nhàng lên cầu thang, nơi ở của Lâm Nhụy có cấu trúc như một tiểu khu cũ, nên cầu thang thoát nhìn có chút cổ xưa, âm thanh giày da vang lên ở hàng hiên đơn sơ, phá lệ rõ ràng.

Lúc trước hai người ở trên xe đã thêm WeChat của nhau, dựa theo địa chỉ của WeChat, anh có thể tìm được số nhà của Lâm Nhụy.

Nhìn đến cửa nâu đỏ khép hờ, anh không chút do dự, đẩy cửa bước vào.

Lọt vào tầm mắt là phòng khách chính tề đơn giản, nhà tuy nhỏ nhưng là chỗ ở của con gái nên cách trang trí thập phần ấm áp.

Lục Trạch tùy ý nhìn quanh, không thấy thân ảnh người con gái kia đâu.

Bắt quá cửa phòng ngủ cũng mở ra, Lục Trạch dừng một chút rồi cất bước đi vào.

Trên mặt anh tuần điểm nụ cười mỉm bình tĩnh mà thông dong, giống như một thân sĩ ưu nhã, như là nơi hấn bước vào không phải là phòng ngủ của một ai đó mà là tham gia một tiệc rượu long trọng.

Khi thấy thân ảnh người con gái đang nằm trên giường bông, mắt đen đột nhiên cứng lại.

Phong cảnh quyến rũ nhất, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi đúng không?

Cô gái đang dựa đầu vào cạnh giường, thân mình nằm hơi nghiêng nghiêng, váy lụa mỏng manh màu đen bao trùm trên da thịt ónh nhuận, áo ngủ này cực kỳ gợi cảm, ngực áo xẻ hình chữ V rất sâu, bởi vì tư thế của cô, vốn là đôi gò bông trời sinh rất lớn thoát nhìn càng thêm sóng gió mãnh liệt, ở giữa khe rãnh thật sâu kia, đủ để bất luận nam nhân nào cũng hạnh phúc chết chìm ở trong đó.

Váy lụa rất ngắn, chỉ che khuất được chỗ căn đùi, trắng nõn thon dài tùy ý gác chéo, phong cảnh phần bên trong đùi như ẩn như hiện, càng tăng thêm vài phần thần bí.

Mà Lâm Nhụy giờ phút này lại đang mờ to con người ngập nước, mị nhãn như tơ nhìn anh.

Còn đâu nửa phần bộ dạng thanh thuần của lúc trước.

Đây rõ ràng chính là một tiểu yêu chuyên hút tinh huyết của đàn ông.

Lục Trạch hí mắt, thanh âm trầm thấp vang lên mang theo vẻ trêu đùa: “Như thế nào, chuyên môn của cô là nằm trên giường quyến rũ và chờ tôi làm cô sao?”

Về mặt của anh thả lỏng, cười phong lưu tà tử. Anh không hề ngại trang ra bộ dạng thân sĩ văn nhã ở trước mặt Lâm Nhụy như vừa nãy, đây mới chính là con người thật của anh.

Một nam một nữ, ở trong phòng, xé rách vỏ áo ngoài đạo đức, không chút nào để ý bại lộ dục vọng nguyên thủy nhất của loài người.

Giao phối!

Không gì có thể so với việc làm tình còn làm cho tâm tình của người ta cảm thấy sung sướng.

Lâm Nhụy khẽ cắn môi đỏ, sóng mắt nhìn anh một cái: “Biết vậy mà còn không mau tới?!”

Thanh âm cô vừa ngọt vừa mị, phối hợp với thân thể, biểu tình, nhất cử nhất động đều đang dụ hoặc thần kinh của người đàn ông.

Lục Trạch cong môi, bàn tay vung lên cởi áo khoác bên ngoài tây trang rồi tùy ý ném nó lên trên giường xong chậm rãi đi đến trước mặt Lâm Nhụy.

Anh cúi người, dễ như trở bàn tay ngậm lấy môi đỏ của cô.

Tay phải giữ ở sau đầu cô, cánh môi hai người găt gao tương dán, hung hăng cắn xé, lôi kéo.

Hơi thở đàn ông mang tính xâm lược làm Lâm Nhụy không khỏi thất thần. Cô theo bản năng phối hợp theo động tác của Lục Trạch, làm đầu lưỡi linh hoạt của anh hoạt tiến vào khoang miệng chính mình, ở trong công thành đoạt đất, tùy ý cọ rửa mỗi một góc trong miệng cô, cùng cái lưỡi của cô dây dưa vừa thân mật lại vừa tình sắc.

Hai người vừa thân vừa liếm một lúc lâu sau Lục Trạch mới buông Lâm Nhụy ra.

Lục Trạch nhìn khuôn mặt nhỏ hồng nhuận của cô cùng bộ dáng thờ hờn hờn, con người màu đen lại có phần sôi trào quay cuồng.

Anh chỉ vào trong quần tây căng phồng của mình, dùng vài tiếng gọi cảm mang theo hơi thở dốc: “Bảo bối, tiểu đệ của tôi cứng rồi.”

“Giúp tôi ăn nó một chút.”

Á

n ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >> Cùng chào đón beta mới của team nhé >< Minh Minh cute ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Nguyên cây vào động

Edit: Va

Beta: Minh + Su

Không chỉ mình Lục Trạch khó chịu, Lâm Nhụy lúc này cũng chẳng kém gì anh, thân thể của cô phá lệ mất cảm, hạ thể đã trào dâng ham muốn và cực độ hưng không, tiểu huyết khát vọng cơn thịnh lớn cảm trong cơ thể mình.

Tay nhỏ của Lâm Nhụy kéo khóa quần tây của Lục Trạch xuống rồi lôi khẩu AK được giấu ở bên trong quần lót ra.

Cơn thịnh lớn cùng nổi gân xanh lên bốn phía, còn phun ra chút dịch nhầy ở bên ngoài, thoát nhìn khiến con người ta thập phần phần chấn.

Đã lâu không thấy ~

Nó vẫn oai hùng soái khí như vậy.

Lâm Nhụy búng nhẹ quy đầu của cơn thịnh và thân thiết cùng với nó. Lâm Nhụy có chút mong chờ màn tiếp đón khiến cô dục tiền dục tử, tay nhỏ của cô cảm thấy gầy rồi hoạt động lên xuống thập phần thuần thực.

Cơn thịnh ngày càng hưng phấn nên tiết ra nhiều dịch nhầy, Lâm Nhụy kẻ sát môi đỏ vào cơn thịnh rồi ngâm vật nóng ấm kia vào.

Mùi hương quen thuộc cùng vị tanh nồng tràn vào khoang miệng, không chỉ không làm người khác cảm thấy phản cảm mà ngược lại làm Lâm Nhụy càng thêm say mê, cái lưỡi thơm tho không ngừng quét quanh cơn thịnh, vừa mút vừa liếm, quả thực như đang tắm rửa một lần nữa cho nó, bọt nước trơn trượt bóng loáng.

Hơi thở của Lục Trạch càng thêm nặng nề. Từ lúc Lâm Nhụy liếm cơn thịnh cho anh thì hai tay của anh cũng không hề nhả rời. Anh luồn tay vào trong váy lụa mỏng rồi vuốt ve và véo véo hai mảnh cánh hoa một chút xong lại dùng tay lớn bao phủ trên nhũ thịt khiến cô gái tuổi trẻ có thể hưởng thụ khoái cảm, da thịt co giãn cùng với hạ thể như bị kích thích mãnh liệt.

Cảm giác màn dạo đầu đã đủ, anh buông lỏng Lâm Nhụy ra rồi cởi bỏ quần áo trên người, toàn thân trần trụi lộ ra vai rộng mỏng hẹp và dáng người săn chắc.

Mặc quần áo thì nhìn gầy nhưng khi cởi ra lại rất có thịt, cơ bắp không khoa trương giống như kiểu cổ tinh tập thể hình nhưng mỗi một đường cong đều cực kỳ tuyệt đẹp và luscious, bên trong đó ẩn chứa thật lớn lực bạo phát.

Nếu xét riêng về phần năng lực của người đàn ông này thì Lâm Nhụy đã sớm nếm thử qua. Chỉ cần anh muốn thì tuyệt đối có thể làm bất luận một cô gái nào đến xuống giường cũng không được.

Nhớ lại cảnh lần trước khi hai người làm tình ở trong buồng vệ sinh kia, Lâm Nhụy nhịn không được mà liếm môi, trong mắt như có một hồ xuân thủy đang nhộn nhạo.

Lục Trạch vươn một ngón tay vào trong tiểu huyết của cô để dò xét, bên trong đã sớm ướt át, thậm chí còn ướt hơn so với trong tưởng tượng của anh.

Anh nhướn lông mày: “Xem ra là cô đã chuẩn bị tốt.”

Lâm Nhụy nằm ở trên giường. Cô tách hai đùi ra thành hình chữ M rồi dùng miệng thanh quyến rũ anh: “Mau tới đây đi.”

Chỉ thấy chỗ đùi trắng nõn, trong khu rừng rậm màu đen kiều nộn kia, mỹ huyết như cánh hoa sau cơn mưa, môi âm hộ còn đang thấm giọt sương, ướt đầm dề chờ đợi khách vào cửa.

Lục Trạch nhìn bộ dáng khó dần nổi của cô thì ngược lại không hề nóng nảy, anh lại thích thú trêu đùa cô.

“Cô cầu tôi thì tôi liền lập tức làm cô.”

Lâm Nhụy không cao hứng chu miệng. Cô nghĩ thầm, việc làm tình rõ ràng chính là đang thỏa mãn nhu cầu sinh lí của cả hai bên, vậy thì vì lẽ gì mà cô lại phải cầu xin anh.

Nhưng tên đã lấp trên cung thì không thể không bắn, cô đã sớm nhịn không được, còn nhìn sơ qua thì anh lại thông dong bình tĩnh, phỏng chừng nếu cô không mở miệng thì người đàn ông này thật đúng là sẽ trêu đùa cô thêm chốc lát.

Chẳng lẽ là tiểu huyết của cô không đủ mị lực sao?

“Cầu anh...” Cô cuối cùng vẫn phải khuất phục dưới dâm uy của người đàn ông.

Hình như là Lục Trạch cảm thấy còn chưa đủ. Anh dù bận vẫn ung dung nhìn cô.

“Cầu tôi cái gì? Nói rõ ràng đi.”

Tên đàn ông thôi!

Lâm Nhụy giận dữ trừng mắt nhìn anh một cái, chỉ tiếc là hiện tại, đôi mắt của cô một mảnh trơn bóng, mị ý lan tràn, cái trừng mắt này không chỉ không có chút sát thương nào mà ngược lại càng giống như là đang nũng nịu quyến rũ anh, chọc đến hạ thân của anh nóng lên, bàn tay to nhịn không được mà捏o phần gò hồng hồng diễm của cô như đang trừng phạt.

“Mau nói. Cô không nói thì làm sao tôi biết được.” Lục Trạch áp lực tiếng thở dốc rồi thúc giục.

Được thôi! Nói thì nói.

“Tiểu huyết ngứa quá, cầu anh dùng côn thịt lớn thao tiểu huyết của tôi... Còn nữa... Nhũ thịt cũng rất ngứa...”

Lâm Nhụy rên rỉ, tiểu huyết còn đang cuộn cuộn không ngừng chảy nước, mà hiện tại, nhũ thịt kia cũng sưng to đến phát đau, cô vội vàng hy vọng được được sự âu yếm từ anh.

Lục Trạch dùng ánh mắt sâu thẳm nhìn cô gái quyến rũ vận vẹo ở trên giường như rắn nước kia, khuôn mặt nhỏ thanh thuần bởi vì dục vọng mà trở nên vũ mị động lòng người, ánh mắt cơ khát nhìn chăm chăm hạ thân anh như là một tiểu dâm oa chờ người đến làm.

Khuôn mặt anh tuần cười như không cười, anh rụt rè nói: “Nhìn Lâm tiểu thư khó chịu như vậy, tôi đây liền giúp Lâm tiểu thư vậy!”

Nếu không phải côn thịt lớn ở hạ thân anh đã sớm vận sức chờ phát động và không ngừng tiết ra chất nhầy tanh tươi bán đứng anh thì Lục Trạch lúc này thoát nhìn thật giống như một thân sĩ nhiệt tình giúp đỡ người khác.

Anh kéo Lâm Nhụy về phía mình một chút rồi tách hai chân trắng nõn kia ra, sau đó nhắm ngay giữa u kính ngập nước xong đâm thẳng vào trong một cái.

Nguyên cây vào động!

Thật sướng!

Hai người đồng thời phát ra một tiếng than thở thỏa mãn.

Á

n ngôi sao và cmt ủng hộ đy nã >< Có ai nhớ team hog ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Bị cây gậy lớn thọc hồng rồi!

Edit: Va

Beta: Minh + Su

Quả nhiên là ướt, mềm và ẩm giống trong trí nhớ của anh.

Côn thịt đâm thật sâu vào trong tầng tầng lớp lớp thịt mềm, nó giống như bị vô số cái miệng nhỏ hút, tiểu huyết gắt gao bao bọc lấy thân gầy, sướng đến mức sống lưng anh có loại cảm giác tê dại rùng mình.

Cảm giác mất hồn đã lâu mới được hưởng lại.

Đã cảm qua nhiều tiểu huyết, sao cái trước mắt này lại không giống với những người khác?

Rõ ràng là chỉ mới cảm vào mà cũng đã làm anh sướng đến suýt chút nữa bất tỉnh.

Thân thể của Lục Trạch cương cứng, hai bên thái dương đã thấm ra một chút mồ hôi, anh không thể không hít sâu một hơi, muốn trì hoãn côn thịt trong chốc lát rồi động để tránh bị tiểu đâm oa dưới thân chê cười.

Lâm Nhụy lại không hài lòng.

Trống trải đã lâu, thế mà cây gậy của người đàn ông mới vào trong liền bất động, tiểu huyết bị côn thịt căng đến tràn đầy. Cô tạm thỏa mãn. Cùng lúc đó lại vừa nhột vừa ngứa giống như có một vạn con kiến đang bò ở mặt trên, tiểu huyết xuất hiện cảm giác hư không khó nhịn. Loại cảm giác này chỉ khi người đàn ông dùng sức làm cô thì cô mới có thể được đến giải khát.

Lâm Nhụy vặn vẹo vòng eo mảnh khảnh rồi mở to con ngươi ngập nước dục cầu bất mãn nhìn người đàn ông.

Là ánh mắt cầu anh làm mình.

Đôi mắt của Lục Trạch tối sầm. Anh vươn tay che đôi mắt cô lại.

“Đừng nhìn tôi như vậy!” Giọng điệu trầm thấp khàn khàn.

Thật vất vả mới kìm chế được, vậy mà vì một cái liếc mắt này của cô mà suýt chút nữa khiến nhiều nỗ lực của anh uổng phí.

Lâm Nhụy chỉ có thể ừm khuất để cho anh che mắt.

Cô có thể cảm nhận được, hình dạng của côn thịt lớn trong cơ thể đang phình lên, ngo nguậy ngo nguậy, tiên sướng mà cực nóng.

Qua nửa phút, cô mới cảm giác được Lục Trạch chậm rãi động.

Một cái, hai cái, ba cái...

Nhẹ nhàng, đâm thọc nhột nhột.

Cảm giác tê tê dại dại nhỏ bé chậm rãi truyền ra toàn thân mang theo hơi thở sung sướng.

Nhưng vẫn còn chưa đủ a...

Động tác thọc vào rút ra không nhanh không chậm này không chỉ không thể ngăn ngừa ở phía trong tiểu huyết mà ngược lại còn làm cô cảm thấy càng ngứa hơn.

Gương mặt của Lâm Nhụy phiem màu đỏ. Cô nhỏ vụn rên rỉ: “Nhanh lên, nhanh nữa lên...”

Lục Trạch lúc này cũng đang rơi vào cảnh đẹp. Anh từ từ tìm về cảm giác bản thân tự mình khống chế.

Anh không nhanh không chậm dùng lực độ làm côn thịt thọc vào rút ra nhanh hơn một chút, bắt đầu chín cạn một sâu. Mỗi khi nhột nhột cắm vào trong thì quả thực như đang tra tấn chết người. Đột nhiên, nhân lúc tiểu huyết không kịp dự phòng, anh gắt gao đâm côn thịt vào trong, để thẳng tới miệng tử cung của Lâm Nhụy, thiếu chút nữa đã xông phá tử cung.

Đổi lấy là tiếng hét thảm của Lâm Nhụy, vừa đau vừa khó chịu. Hiện tại, cô chỉ cảm thấy cả linh hồn đều sắp bị cây côn thịt lớn kia xuyên phá.

“Quá sâu...” Cô ai thần, khóe mắt chảy ra nước mắt sinh lý.

Lục Trạch cúi đầu, đầu lưỡi triển miên liếm đi giọt lệ châu kia rồi cười khê.

“Tôi cho rằng cô thích sâu như vậy!”

Vừa nói, côn thịt dưới háng còn đang không ngừng kích thích va chạm nộ huyết màu mỡ kia, đâm tiểu huyết đến đỏ bưng.

Dưới thân anh, Lâm Nhụy một thân váy lụa màu đen kia đã bị Lục Trạch nhấc lên tới chỗ mất rốn, phần đùi tuyết trắng mở rộng ra hai bên, tiểu huyết gắt gao bị cảm bởi một cây côn thịt đen, côn thịt sông cuộn biển gầm ra ra vào vào ở bên trong, tình cảnh này thật sự là quá mức dâm mĩ.

Cái miệng nhỏ của Lâm Nhụy nuốt nước miếng. Cô nỗ lực tập trung tinh thần rồi yên lặng đếm số lần Lục Trạch thọc vào rút ra ở trong lòng.

Sắp đến lần thứ mười thì trái tim cô lại treo lên cao, rất sợ Lục Trạch lại tập kích lần nữa giống như vừa rồi. Mới vừa nãy, cô thật sự cảm thấy bản thân xém chút nữa đã bị đâm chết.

Nhìn khuôn mặt nhỏ của Lâm Nhụy xuất hiện biểu tình như vậy, khoé miệng Lục Trạch hơi hơi nhếch lên: “Sao hả, còn muốn sâu thêm một chút a?”

“Không được, không được... Như vậy đã khá tốt.”

Lâm Nhụy co rúm lại, rõ ràng là sợ.

Tuoi cười nơi khoé miệng của Lục Trạch càng lớn hơn nữa, giọng nói trầm thấp dụ hoặc: “Nhưng tôi cảm thấy vẫn nên sâu thêm một chút mới tốt.”

Nhọt nhạt thọc vào rút ra đúng thật là không gãi đúng chỗ ngứa, côn thịt lớn còn ở bên ngoài một nửa, so với thể này, anh kỳ thật càng thích cảm giác chôn toàn bộ côn thịt vào bên trong tiểu huyết hơn để được vách thịt non ẩm áp bên trong bao vây lấy.

Không được, không được.

Lâm Nhụy mở to hai mắt nhìn. Cô rất sợ Lục Trạch lại đột nhiên làm cô không kịp đề phòng mà đâm sâu thêm một chút.

Cũng may là lần này Lục Trạch chú ý không chế lực đạo, côn thịt tuy cũng tiến vào sâu nhưng cô lại không hề có cái loại cảm giác bị thọc hồng như vừa nãy.

Tốc độ của Lục Trạch bắt đầu nhanh hơn, kiện eo đong đưa, tần suất thọc vào rút ra càng nhanh hơn. Mỗi một lần, nguyên cây đều hoàn toàn đâm vào bên trong và chỉ để lại hai túi trứng dài đen nhánh lạch cạch ở âm đế của Lâm Nhụy.

Thân thể của 2 người dính chặt tựa như là nhất thể.

“Ồm ộp ồm ộp.” Thanh âm va chạm vang lên rõ ràng ở bên tai hai người, dâm thủy tràn lan, rất nhanh liền thấm ướt cả cây gậy đang ra ra vào vào trong tiểu huyết. Dâm dịch uồn lượn chảy ra bên ngoài, chất lỏng trong suốt sáng lấp lánh lay dính lông tóc đen nhánh dưới hạ thể của Lục Trạch làm chúng dính lại vào nhau thành từng sợi.

“A, ách nga...”

Trong phòng, mặc cho người đàn ông đầu đá lung tung, Lâm Nhụy tận tình rên rỉ ở dưới háng Lục Trạch. Nhìn khuôn mặt tuần tú kia đắm chìm ở trong tình dục giống cô, Lâm Nhụy không khỏi có chút mê say.

Soái như vậy, lại còn biết nhiều cách làm tình, cô thật hận không thể dùng cây gậy lớn kia của Lục Trạch làm chết chính mình.

Tinh lực của Lục Trạch thật vô hạn, cả người anh giống như là mô-tơ chạy bằng điện. Anh điên cuồng rong đuổi ở trên người Lâm Nhụy, Lâm Nhụy sướng đến mất luôn linh hồn nhỏ bé.

Hai người đang làm tình hăng hái.

Nhưng vào đúng lúc này, trong túi tiền ở một bên quần tây của Lục Trạch, tiếng chuông di động lại bỗng nhiên vang lên.

Tiếng chuông du dương vang lên trong căn phòng kiều diễm

Lục Trạch vừa hồng mắt tiếp tục đâm thọc vừa chậm rì rì vuốt tay móc điện thoại di động từ trong túi quần ra.

Hơi nhìn thoáng qua màn hình, anh nhíu mày.

Chỉ thấy cái tên trên màn hình ghi chính là: “Vợ.”

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Muahahaha ><

Quảng cáo:

Vì muốn đẩy mạnh nhân lực bên phía mảng design cho Thiếu Máu Team, nên Pun (một trụ cột nước nhà) xin tuyển một vài bạn để hướng dẫn design cũng như làm thực tập sinh cho LMSN. Nếu bạn chịu khó học và luyện tập nhất định sẽ đạt được những thành quả tốt. Và hoàn toàn miễn phí.

Lưu ý:

Chỉ nhận người đang trong quá trình làm Design, không nhận bạn hoàn toàn không biết gì về mảng này (vì Pun cũng đang gần tới kỳ thi)

Để biết thêm chi tiết vui lòng liên hệ với Pun8999 để đăng ký.

Chương 26: Nữ trên nam dưới càng sướng!

Edit: Va

Beta: Minh + Su

Lâm Nhụy cũng nghe được tiếng chuông điện thoại, thấy sắc mặt khi nhìn màn hình của Lục Trạch có chút quái dị, trong lòng cô cũng mơ hồ đoán được.

“Là vợ anh gọi sao?”

Cô mỉm cười, trong giọng nói còn mang theo dư vị tình dục mãnh liệt.

Lục Trạch không chút để ý mà ừ một tiếng. Anh cũng không hề có ý muốn nghe điện thoại mà là tùy tiện ném điện thoại sang một bên xong tiếp tục động tác còn đang dở dang. Côn thịt mãnh liệt tiến vào trong âm huyết của Lâm Nhụy và chọc thẳng sâu tới tận đỉnh làm cô không tự chủ được mà rên rỉ.

“Ách a... Không... Không nghe sao?” Lâm Nhụy bị cây gậy dưới thân của Lục Trạch hung mãnh đâm thọc nên giọng nói đứt quãng.

Ánh mắt cô mê ly nhìn đi động vẫn còn đang rung rung ở bên cạnh. Vừa mới dứt trong chớp lát thì thanh âm chói tai tựa như búa đòi mạng ấy lại tiếp tục ngoan cố vang lên mãi không dứt.

Vợ của Lục Trạch thoát nhìn là một người ôn nhu, vậy sao lúc gọi điện thoại cho chồng lại cố chấp như vậy a?

Không phải là đã phát hiện ra chồng mình yêu đương vụng trộm chứ?

Lâm Nhụy nghĩ lung tung rối loạn, thân thể đang cảm thụ những khoái cảm đạt được mà Lục Trạch mang lại. Tuy hiện tại, cô đang dùng cây côn thịt lớn chỉ thuộc về vợ của Lục Trạch nhưng cô cũng không hề cảm thấy áy náy.

Quả nhiên, cô là gái hư sao?

Chỉ là, trên đời này, mỗi khi đàn ông ngoại tình thì hầu như tất cả mọi người đều sẽ đẩy phần trách nhiệm và tội lỗi ấy lên trên người của cô bồ nhí nhưng lại quên mất câu tục ngữ "một cây làm chẳng nên non". Nếu người đàn ông kia trung trinh, trước sau như một thì ai có thể buộc anh ta cày cấy ở trên người của cô bồ nhí?

Tiếng chuông vẫn vang lên gián đoạn, Lục Trạch thì lại tiếp tục hưng hăng rong ruổi ở trên người Lâm Nhụy. Đâm thọc thêm 2 cái xong, anh mới chịu dừng động tác và rút côn thịt cứng rắn ra khỏi tiểu huyết ướm dâm dề của cô. Trong ánh mắt lưu luyến của Lâm Nhụy, cánh tay cường kiện vòng lấy eo thon nhỏ mảnh khảnh trước mặt rồi dễ như trở bàn tay ôm cô trở mình ở trên giường lớn. Cứ như vậy, tư thế nam trên nữ dưới ngay lập tức xoay chuyển thành nữ trên nam dưới.

Lục Trạch điều chỉnh tư thế xong lười biếng dựa vào đầu giường, tay lớn vỗ vỗ mông nhỏ của Lâm Nhụy để cô tựa vào ngực anh, mông nhỏ căng tròn của cô rơi vào tay anh lại co dãn mười phần, xúc cảm thực tốt.

Điều này làm cho côn thịt vốn đã dựng đứng lại ngày càng phình lên ngor ngác như sắp chọc đến tận trời cao.

Mắt đen nặng nề, bên trong tràn ngập hơi thở nhuộm màu tình dục, bởi vì vừa vận động kịch liệt mà giọng nói của anh trở nên khàn khàn, nghe qua gọi cảm muôn phần.

“Nghe lời, tự mình động.” Anh nói với Lâm Nhụy.

Lâm Nhụy nâng thân mình lên, mắt cô đưa mắt nhìn về phía dưới hạ thể của anh, côn thịt màu đen vừa thô vừa to giống như một trái cà tím, hai bên lại còn treo hai túi trứng nặng trĩu, nếu cô ngồi xuống, cũng không biết tiểu huyết có thừa nhận được không nữa?!

Xen kẽ với lo lắng, trong lòng cô cũng có chút chờ mong. Lâm Nhụy chưa từng thử qua tư thế này với Lục Trạch, tư thế nữ trên nam dưới có thể để cho côn thịt cắm vào càng sâu, nguyên cây vào huyết. Nếu cô tự mình "huốt" cả cây côn thịt này, cũng không biết là sẽ có bao nhiêu sướng.

Mới chỉ nghĩ như vậy mà tiểu huyết cũng đã bắt đầu chảy ra càng nhiều dâm thủy.

Àn, cô quả nhiên là thực dâm đảng.

Lâm Nhụy tự giễu.

Cô trầm hạ thân dùng tư thế đi WC, nửa ngồi xổm, từng chút một thử nuốt côn thịt lớn vào trong. Bởi vì có dâm thủy bôi trơn nên quy đầu cùng với phần lớn thân gây đều thuận lợi tiến vào bên trong. Cô cảm giác bụng nhỏ trướng phình lên, đã không thể nuốt vô tiếp.

Cô nhìn người đàn ông dưới thân, chỉ thấy còn một phần ba thân gây lộ ra ở trong không khí, thân gây thô trắng gắt gao tương liên với thân thể cô khiến Lâm Nhụy nhận được một loại khoái cảm thỏa mãn không nói nên lời.

Không dám ngồi xuống nữa, Lâm Nhụy cẩn thận khống chế thân thể rồi phập phồng lên xuống. Cô dùng vách từng thịt non mịn bao bọc lấy côn thịt lớn, “cái miệng nhỏ” phía dưới cứ mãi mấp máy, lúc đóng lúc mở, nhìn giống như là đang “nuốt” thức ăn vậy.

Khi bản thân tự mình động, lực đạo sâu cạn đều do mình khống chế, Lâm Nhụy sáng khoái và không còn bị ức chế tinh thần. Cô ngẩng mặt nhìn lên trần nhà, khuôn mặt ý loạn thần mê đắm chìm trong nhục dục, cặp gò bồng lớn trắng nõn trước ngực lắc lư qua lại, thập phần cuốn hút người nhìn.

Lục Trạch hơi hơi nheo lại mắt đen, khuôn mặt tuần tú mang theo thỏa mãn. Anh hưởng thụ dùng đôi tay bóp chặt vòng eo tinh tế của Lâm Nhụy để trợ giúp động tác của cô nhanh hơn một chút.

Côn thịt lớn vừa đi vào xong lại rút ra, không biết mệt mỏi. Với tư thế này, côn thịt bị tiểu huyết ma sát càng chặt, hơn nữa còn không cần xuất lực mà cũng có thể hưởng thụ, bởi vậy mà Lục Trạch thập phần nhân nhả.

Di động lẳng lẳng nằm ở bên cạnh, tiếng chuông phiên lòng lúc trước đã dừng lại, đều do làm tiểu huyết này quá mức thoải mái và khoái cảm bộc phát nhiều nên khiến anh nhất thời không có cách nào để dừng lại. Vậy nên anh mới không nghe điện thoại của vợ.

Hiện tại thì tạm rảnh rồi.

Rút bàn tay về từ vòng eo của cô xong anh cầm lấy di động, click mở màn hình, chỉ thấy mặt trên nhắc nhở có 3 cuộc gọi nhỡ, cả hết đều là của vợ anh.

Vợ anh rất hiền huệ hiểu chuyện, gọi liên tục 3 lần chắc là vì sợ anh xảy ra chuyện gì đó.

Anh nhìn thoáng qua cô gái còn đang phập phồng vuốt ve côn thịt lớn trên người anh, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng cùng với vẻ mê loạn, đã không còn nhìn ra được nửa điểm bộ dáng thanh thuần mà một học sinh nên có lúc trước.

Anh liền thích cô dâm đảng như vậy.

Thu hồi tầm mắt, anh tùy ý ấn điện thoại gọi lại cho vợ.

Thực mau, đã có người nghe điện thoại.

“Chồng a...”

Ở đầu bên kia điện thoại, giọng nói ôn nhu của vợ Lục Trạch vang lên.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Cười tẹt quần với những bạn bảo team mình ảo tưởng =))

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Kích thích khi yêu đương vụng trộm

Edit: Va

Beta: Minh + Su

“Anh xin lỗi, anh vừa họp hội nghị xong!”

Lục Trạch dùng giọng ôn nhu giải thích với vợ ở đầu bên kia điện thoại, ngữ khí bình tĩnh nghe không ra nửa điểm khác thường: “Có việc gì sao vợ?”

Vừa nói chuyện, anh cũng không quên dùng tay bóp chặt eo nhỏ của Lâm Nhụy rồi dùng sức ấn xuống làm côn thịt nhập sâu vào huyết hơn, hưởng thụ thịt mềm trong tiểu huyết ấy liếm mát côn thịt nóng hổi của mình.

Lâm Nhụy đình chỉ động tác. Cô đang chuẩn bị nhả côn thịt thô dài trong cơ thể ra để tránh quấy rầy đến Lục Trạch, ai ngờ đột nhiên lại bị Lục Trạch làm như vậy, côn thịt cứng rắn hung hăng đâm vào trong tiểu huyết làm dâm thủy tràn lan, loại cảm giác này vừa kinh vừa sướng, cô nhìn không được um một tiếng.

“Ách a...”

Lục Trạch nhanh chóng cầm ngón tay vào trong miệng nhỏ của Lâm Nhụy để cản lại tiếng rên rỉ mê người kia.

Biểu tình của cô có chút ngây thơ, môi đỏ hàm chứa ngón tay anh, đôi mắt tràn ngập hơi ẩm sưng mù mênh mông.

Mắt Lục Trạch nóng lên, hạ thân nhanh chóng đóng đưa.

Ngón tay anh như cùi gấu nhét trong miệng nhỏ của Lâm Nhụy để tránh cho tiếng rên rỉ sung sướng của cô bị vợ mình ở đầu bên kia điện thoại nghe thấy được.

Mà lúc này, ở đầu máy bên kia, cô vợ Thẩm Nguyệt của anh không hề phát hiện ra có điều gì khác thường.

Nghe Lục Trạch nói lúc này mở hộp, Thẩm Nguyệt mới lo lắng hỏi: “Có phải là em đã quá rầy đến anh hay không? Nếu không thì lát nữa em gọi lại cho anh.”

Lục Trạch hoãn chậm tần suất hoạt động của côn thịt rồi ôn nhu trả lời: “Công việc làm sao mà quan trọng bằng vợ được, có chuyện gì thì em mau nói đi.”

Lời nói của chồng làm Thẩm Nguyệt cảm thấy ngọt ngào ở trong lòng. Gia đình của cô vẫn luôn rất hạnh phúc, cô có một người chồng anh tuấn yêu thương mình và thêm một đứa con trai thông minh đáng yêu khiến bao nhiêu người hâm mộ, ngay cả chính cô cũng cảm thấy tự hào.

“Chồng yêu, là như thế này, anh cũng biết đấy, bác em vẫn luôn thúc giục chị em ở nhà sinh con nên muốn nhờ em đến khuyên nhủ chị ấy. Ngày mai là chị ấy sẽ đi công tác về, bác em kêu chúng ta dẫn theo Hạo Hạo tới nhà bác ăn cơm cùng vào tối mai...”

Lúc này, cả hai người đều đang rất áp lực bản thân, vậy nên trong phòng rất an tĩnh, yên tĩnh đến nỗi Lâm Nhụy có thể nghe rõ được giọng của vợ Lục Trạch qua điện thoại - người mà cô từng gặp qua một lần. Người phụ nữ kia thoạt nhìn thật hạnh phúc, ngay cả giọng cũng đều thật là tinh tế và dịu dàng, đến cô cũng có cảm giác bình yên của năm tháng.

Nhưng người phụ nữ này lại không hề hay biết người chồng thâm tình chân thành của mình giờ đây đang chôn côn thịt ở trong tiểu huyết của một cô gái trẻ tuổi khác, côn thịt thực cứng, giống như khối thiếc, lại thêm một chút lửa nóng, nó tùy ý sóng cuộn biển gầm trong tiểu huyết trơn ướt, muốn làm gì thì làm.

Không thể không nói, Lục Trạch là một người đàn ông rất lợi hại. Anh vừa có thể nói chuyện với vợ mình vừa cùng người khác yêu đương vụng trộm làm tình. Thế mà mặt không hề đổi sắc nói lời ngon tiếng ngọt với vợ. Loại bản lĩnh này, không phải người bình thường nào cũng có được.

Hơn nữa, Lâm Nhụy có chú ý tới, lúc Lục Trạch trò chuyện với vợ mình, khoe miệng cũng hơi hàm chứa ý cười.

Anh chưa bao giờ dùng giọng điệu thân mật và nhu tình như vậy đối với cô.

Tình huống này làm cho cô nhớ tới lần đầu tiên gặp Lục Trạch ở công viên trò chơi. Lục Trạch khi đó chính là hình tượng tiêu chuẩn của người chồng 3 tốt: yêu vợ, yêu con, yêu gia đình.

Nhưng cũng cùng là Lục Trạch, mà Lục Trạch này lại có thể điên cuồng ở trên người cô phát tiết dục vọng, nói những lời hạ lưu, đem tinh dịch màu trắng đục của mình vùi sâu vào trong tử cung của cô, cùng cô thân mật giao hợp thành nhất thể.

Hôn nhân đối với phụ nữ mà nói là điểm kết thúc, là giúp chồng dạy con, là an bề gia thất.

Nhưng đối với đàn ông mà nói thì nó là cái gì đây?

Lâm Nhụy không biết.

Cô đột nhiên cảm thấy giọng của vợ Lục Trạch thực chói tai, cô ấy sao lại có thể hạnh phúc như vậy, rõ ràng là chồng của cô ta đang phản bội cô ta.

A, đúng là người phụ nữ ngu ngốc...

Nhưng mà cô vừa hâm mộ lại vừa ghen tị với cô ta.

Cô chưa từng có được hạnh phúc ấy, cho dù là hạnh phúc hư ảo chỉ có trong mộng đẹp.

Suy nghĩ này làm tâm tình của cô trở nên vi diệu.

Kết quả chính là ——

Thân thể căng chặt, sống lưng tuyết trắng dựng thẳng, bụng nhỏ buộc chặt, Lâm Nhụy không chế tiểu huyết của mình rồi cắn côn thịt của anh thật mạnh.

“Ngô.”

Lục Trạch hô nhỏ một tiếng. Anh không kịp phản ứng, thân thể cứng đờ.

Côn thịt đang ở trong tiểu huyết thích ý ra vào thì đột nhiên bị tiểu huyết kẹp chặt đến co rút, không kịp dự phòng, vách tường thịt non ấy mang theo lực áp bách bao vây chặt lấy anh, bên trong hõn có vô số miệng nhỏ liếm mát côn thịt khiến toàn bộ linh hồn của anh đều như bị hút lấy.

Loại kích thích này sung sướng đến mức làm anh gần như hít thở không thông.

Cơ hồ ngay lúc đó, anh có chút run, tinh thể màu trắng đục róc rách bắn vào trong tiểu huyết.

“... Vậy cho nên ngày mai anh có thời gian rảnh không?” Lời của Thẩm Nguyệt còn chưa dứt, đột nhiên, cô nghe thấy tiếng hô của chồng mình ở đầu dãy bên kia, giọng điệu thâm trầm lộ ra tiếng khàn khàn nặng nề.

Cô cảm thấy có chút kỳ quái nên vội vàng hỏi: “Trạch! Anh làm sao vậy?”

Lúc đàn ông bắn tinh thì cũng là lúc sáng khoái nhất, mắt đen của Lục Trạch hoảng hốt.

Còn cô gái đối diện thì mi mắt cười cong cong, đắc ý dào dạt.

Là cô ý.

Ánh mắt của Lục Trạch chậm rãi trở nên thâm trầm.

Mắt anh nghiền ngẫm nhìn chằm chằm Lâm Nhụy, lúc này mới chậm rì đối với lời nói của vợ ở đầu kia điện thoại: “Vừa rồi là bị bí thư không cẩn thận làm đổ cả phê lên người, không sao đâu.”

“Nếu bác đã mời thì anh sẽ hủy lịch trình làm việc của buổi chiều ngày mai, đến lúc đó anh cùng em và Hạo Hạo qua nhà bác.”

Chồng cô giống như lúc trước, vẫn là thanh âm trầm ổn làm Thẩm Nguyệt động tâm, cô âm thầm mắng mình suy nghĩ nhiều, sao lại cảm thấy âm thanh kinh hô của chồng lúc này không thích hợp, chồng sẽ không làm tan nát nhà họ Cố và làm đau con mình, anh tuyệt đối sẽ không ngoại tình.

Nghĩ đến mình mới nảy nổi lên ý niệm hoài nghi ngay trong nháy mắt. (*giác quan thứ sáu sau đây, ghê lắm #Va*) Vì thế Thẩm Nguyệt thiện giải nhân ý nói “Dạ, em không quấy rầy anh làm việc nữa, em chờ anh trở về.”

“Àn, được.”

Chờ đến sau khi vợ ở đầu kia ngắt điện thoại, Lục Trạch lúc này không nhanh không chậm buông di động xuống. Anh hướng ánh mắt nhìn cô gái đang vui vẻ tươi cười bởi vì trò đùa dai thành công của bản thân vừa rồi.

Khóe miệng tà tứ nhếch, anh cười ôn tồn lễ độ.

“Đối với một cô gái đã làm chuyện xấu thì cần phải nhận lấy sự ‘trừng phạt’.”

Sao?

Lâm Nhụy chớp chớp đôi mắt thanh thuần, cô vẫn không rõ nguyên do.

Ngay sau đó, Lục Trạch xoay người hung hăng bao trùm lên thân hình nhỏ của cô...

Án ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Bắn lên mặt, rửa sạch thân thể, lần sau gặp lại!

Edit: Va

Beta: Minh + Su

Hai giờ sau, cô cuối cùng cũng đã hiểu.

Nhưng lúc đó cô đã mệt đến thở hồng hộc, toàn thân xụi lơ đến sức lực động đậy ngón tay cũng đều không có, cả người nhìn sơ qua giống như bởi vì bị một người khác sử dụng tính ái quá độ mà phá thành mảnh nhỏ.

Đây là sự “Trùng phật” mà Lục Trạch cho cô.

Lâm Nhụy rên đến khàn cả giọng, Lục Trạch tựa như ăn thuốc đại bổ, tinh thần sáng láng, tính trí bùng bùng, anh lặn qua lặn lại thân mình cô. Nào là tư thế giống phật bà Quan Âm ngồi trên đài sen cùng với vài tư thế mà cô chưa từng nghĩ đến. Lục Trạch cường chế cùng áp bách cô làm hết mọi tư thế có thể.

Tiểu huyết ở phía dưới còn đang không ngừng chảy xuôi thủy làm ướt phân nửa tấm khăn trải giường. Cô có chút rùng mình, Lục Trạch bắt tinh dịch trắng đục nóng hôi ra. Thân thể cô bị côn thịt cắn đến kích thích lắc lư nhỏ giọt, lướt qua bụng nhỏ bằng phẳng trơn bóng và cả phiến rùng rậm sâu thẳm kia, cuối cùng dừng ở chỗ môi âm hộ bị người đàn ông đâm thọc mà kéo ra ngoài cùng đám dịch của tiểu huyết hỗn hợp dính với nhau.

Lục Trạch đặt chân nhỏ của Lâm Nhụy lên trên vai, phần hông anh giống như máy đóng cọc, chỉ nhìn thấy côn thịt màu đen điên cuồng ra vào ở trong tiểu huyết phản nộn, bên trong phát ra tiếng nước “tí tách”, chỗ hai người giao hợp không ngừng sinh ra bọt biển màu trắng.

“Từ bỏ... Tôi từ bỏ...”

Lâm Nhụy khấn cầu, khoái cảm dưới thân càng ngày càng mãnh liệt, cô biết mình sẽ phải nghênh đón thêm một đợt cao trào nữa, nhưng vừa rồi, cô đã cao trào quá ba lần, thân thể có loại cảm giác mỗi một không tên khiến cô kiệt lực, thế nhưng kỹ thuật của Lục Trạch quá cao siêu khiến cô thực nhanh lại hưng phấn.

“Sắp rồi!”

Lục Trạch trầm giọng nói.

Tóc đen của anh có chút hỗn độn, giữa trán thấm ra rất nhiều mồ hôi, môi mỏng gât gao nhấp, da thịt trắng nõn, thoát nhìn anh tuấn lại gợi cảm.

Mắt đen gât gao nhìn chằm chằm biểu tình của cô gái mê loạn đâm dăng dưới tân, động tác lại càng thêm dùng sức.

Loại chuyện làm tình này, chẳng sợ có một thêm nữa thì cũng làm con người ta cam tâm tình nguyện.

Đến khi Lâm Nhụy cao trào, tiểu huyết đột nhiên phun ra một cổ thủy dịch xối lên quy đầu của Lục Trạch, vừa ẩm vừa sướng. Mãi mãi vì vậy mà kích thích mãnh liệt, run lên.

Lục Trạch biết mình muốn bắn.

Anh nhanh chóng rút côn thịt ra khỏi tiểu huyết ẩm áp ẩm ướt. Lúc côn thịt rời khỏi, tiểu huyết phát ra một tiếng vang nhỏ giống như âm thanh khi mở nắp chai bia, vừa đâm nỡ vừa kích thích, đủ để chứng minh trình độ tính ái kịch liệt của hai người.

Anh đóng đưa hông đem côn thịt ngạnh đỏ để sát vào mặt Lâm Nhụy, bàn tay to tùy ý ma sát vài cái, sau đó thân thể Lục Trạch đứng im bất động. Côn thịt to lớn run lên rồi phun ra một cổ bạch dịch vào khuôn mặt nhỏ của người đối diện.

Thẳng đến khi gương mặt thanh thuần của Lâm Nhụy bị bạch trọc bắn đầy mặt, trên lông mi, trên trán và cả trên khuôn mặt ửng đỏ đều tràn đầy tinh dịch thuộc về anh.

Cổ tinh dịch còn lại trực tiếp phun vào cái miệng nhỏ chưa kịp ngậm của Lâm Nhụy, cô theo bản năng nuốt xuống.

Chóp mũi tràn đầy mùi vị tinh dịch của người đàn ông, tuy tanh tanh, nồng nồng nhưng Lâm Nhụy lại rất thích, nó làm cho cô có được cảm giác an toàn từ anh.

Lâm Nhụy vơn cái lưỡi linh hoạt màu đỏ rồi chậm chậm liếm môi và liếm sạch vài giọt tinh dịch bên miệng, không còn một chút dư thừa.

Không có gì bất ngờ xảy ra, cô nhìn thấy ánh mắt của Lục Trạch ngay lập tức thay đổi.

“Sao hả, tiểu tao hóa, chưa thỏa mãn sao?”

Lục Trạch cười nhẹ một tiếng, mắt đen sáng quắc nhìn chăm chú vào Lâm Nhụy.

Côn thịt dưới thân vốn dĩ vì đã bắn ba lần liên tục mà mềm nhũn nhưng giờ lại chậm rãi ngẩng đầu lần nữa.

Lâm Nhụy cũng không lau tinh dịch trên mặt đi. Cô ngược mắt cười, giọng điệu vừa khàn vừa mềm để lộ ra căn cốt mãnh mai cực kì.

“Mới không cần, tôi đây sắp bị anh làm đến gần chết.”

Cô gái mềm mại làm nũng khiến trong lòng Lục Trạch bỗng nhiên dâng lên một cỗ thương tiếc cùng tự hào.

Thương tiếc vì cô bị côn thịt lớn của anh làm thành như vậy, nhìn cả khuôn mặt nhỏ kia đều là tinh dịch của anh, thật là vừa đáng yêu vừa đáng thương.

Còn tự hào là vì anh đã chinh phục được tiểu dân oa dưới thân này, dùng ưu thế nam tính nguyên thủy được trời ưu ái để chinh phục cô.

Lục Trạch không ghét bỏ dòng tinh dịch nhão nhão dính dính trên mặt Lâm Nhụy mà hôn lên cái miệng nhỏ hồng nhuận của cô một chút.

Cách nói chuyện cũng ôn nhu hơn mọi khi: “Vắt và cho cô rồi, bảo bối.”

Lâm Nhụy sững sốt. Nhìn Lục Trạch đang cười với mình, bộ dáng tinh thần sáng láng, rõ ràng là tâm tình thập phần tốt.

Bởi vì trận làm tình vui thích này mà không chỉ một mình Lâm Nhụy mà còn có Lục Trạch cảm thấy thoải mái.

Không kịp nói chuyện, cô đã bị Lục Trạch dùng cách ôm công chúa để ôm lên.

“Trước tiên, chỉ tới phòng tắm để tôi tắm cho cô.” Lục Trạch ôm Lâm Nhụy bước chân nhẹ nhàng, chân dài đi đến phòng tắm.

Trong phòng, Lục Trạch một tay ôm Lâm Nhụy, tay còn lại mở vòi sen, thử nước đến độ ấm thích hợp xong, anh liền đặt cô dưới vòi hoa sen.

Vì trận làm tình kịch liệt lúc nãy của cả hai mà đã làm Lâm Nhụy sức cùng lực kiệt. Vừa đặt chân xuống đất, cô liền run rẩy mềm nhũn, cả người thiếu chút nữa té ngã trên nền đất. May mà Lục Trạch bên cạnh sớm đã có chuẩn bị. Anh vội ôm thân thể nhỏ nhắn mềm mại của Lâm Nhụy vào trong lòng ngực.

Cô không ngờ rằng mình lại bị người đàn ông làm thành bộ dáng này. Lâm Nhụy vùi mặt vào khuôn ngực trần trụi của Lục Trạch, ngượng ngùng ngẩng đầu.

Yết hầu của Lục Trạch khẽ nhúc nhích, anh phát ra tiếng cười khẽ.

“Để tôi giúp cô.”

Hai người đứng dưới vòi hoa sen, dòng nước ấm áp hạ xuống, Lục Trạch cứ như vậy cẩn thận tẩy sạch thân thể của Lâm Nhụy.

Động tác của anh thập phần ôn nhu săn sóc giống như cô là một món bảo bối cần được đối đãi thật cẩn thận.

Chà cho xà bông lên bọt, bàn tay to nhẹ nhàng lướt qua hai nhũ thịt của Lâm Nhụy.

Rồi trượt qua vòng eo mảnh khảnh xong lại đến chỗ hạ thể.....

Toàn thân trên dưới, mỗi một chỗ đều được Lục Trạch cẩn thận rửa sạch, về mặt anh nghiêm túc, động tác sạch sẽ nhanh nhẹn không nhuốm chút tình dục nào.

Nghe nói người đàn ông lúc nghiêm túc là lúc có mị lực nhất, giờ phút này, Lục Trạch chính là như vậy.

Bao gồm cả lúc trước khi xoa thuốc ở trên xe, Lục Trạch cũng ôn nhu cẩn thận như vậy. Có thể được một người đàn ông anh tuấn thành thực đối đãi như thế này thì không có một người con gái nào mà không động tâm.

Chỉ tiếc, người đàn ông này đã có chủ, anh có thể vì cô tạm thời mà dừng lại nhưng vĩnh viễn không có khả năng sẽ chỉ thuộc về cô.

Lâm Nhụy đột nhiên có chút hâm mộ vợ của Lục Trạch.

Lúc hai người tắm xong, nhìn thấy căn đại côn kia của Lục Trạch cao cao nhếch lên, Lâm Nhụy liền chủ động khâu giao giúp anh, Lục Trạch vui vẻ hưởng thụ.

Ở trong phòng tắm làm tiếp một hồi thì đã đến đêm.

Lục Trạch mặc quần áo xong lại khôi phục bộ dáng áo mũ chỉnh tề thành thực như lúc đầu.

“Tiểu bảo bối, lần sau chúng ta gặp lại.”

Anh dùng giọng nói trầm thấp để tạm biệt cô.

Lần sau, lần sau là lần nào?

Lục Trạch không nói, Lâm Nhụy cũng sẽ không hỏi.

Cô hơi mỉm cười tiễn Lục Trạch ra cửa.

“Phanh” một tiếng đóng cửa lại, trong phòng lại yên tĩnh như lúc ban đầu.

Giống như cũ, trống rỗng.

Chỉ có một mình cô ở trong phòng...

Chương 29: Giáo thảo Hàn Vũ

Edit: Va

Beta: Minh + Su

Bởi vì thân thể quá mỏi mệt nên Lâm Nhụy vừa nằm trên giường thì liền ngủ một mạch đến nửa đêm xong bỗng nhiên lại tỉnh dậy.

Cô nhìn di động, đã là rạng sáng.

Lâm Nhụy cảm giác thời gian trôi thật nhanh, vừa ngủ có một chút thể mà đã sáu tiếng. Lục Trạch hiện tại chắc là đã sớm chìm vào giấc ngủ cùng vợ anh, nói không chừng trước khi ngủ họ còn làm chuyện đó một lần.

Dựa vào năng lực của Lục Trạch thì cũng rất có khả năng.

Nghĩ đến cảnh Lục Trạch sẽ dùng cơn thịnh nộ vừa cảm vào tiểu huyết của cô mà ra vào hoa huyết của vợ và đưa cô ta lên cao trào, sau đó rồi cũng sẽ ôn nhu tắm rửa và ôm vợ vào trong lòng ngực xong tiến vào mộng đẹp thì trong lòng cô liền sẽ có loại cảm giác ghen tuông không nói nên lời.

Cô bị làm sao vậy, chẳng qua chỉ là làm vài lần với Lục Trạch thôi mà? Những hành động ôn nhu săn sóc của Lục Trạch vừa nhìn thì liền biết anh đã làm như vậy với rất nhiều người phụ nữ khác, sao bây giờ điều đó lại khiến cô cảm thấy trống vắng?

Cái ý niệm này tuyệt đối không thể có!

Bạn giường, nhất định phải thật cẩn thận, không thể yếu.

Lâm Nhụy thực nhanh liền lắc đầu. Cô ném hình bóng của Lục Trạch ra khỏi đầu.

Sau khi tỉnh ngủ, tinh thần của cô đã tốt lên rất nhiều, lúc này, bụng lại bắt đầu thăm thì vang lên.

Thật đói a.... Nhưng tủ lạnh không có đồ ăn nên không thể làm cơm được, giờ chỉ có thể ăn cơm hộp.

Tùy tay mở ứng dụng đặt đồ ăn trên điện thoại, cô ấn chọn chỗ gần nhà, có hai cái cánh gà cùng một phần mì xào.

Ấn, mì xào nếu có thêm hai cái trứng chiên thì ăn sẽ càng ngon hơn, Lâm Nhụy lại sửa đơn đặt hàng. Bởi vì trước đó đã một kinh khủng nên giờ đây cô có thể ăn được rất nhiều.

Ngôi sao biểu hiện cơm hộp còn thêm nửa tiếng nữa mới đến.

Thời gian chờ đồ ăn tới rất là dài, đặc biệt là lúc đang đói, Lâm Nhụy cảm di động và chán đến chết nằm ở trên giường.

Đột nhiên, cô nhớ ra một việc.

Cô nhanh chóng mở di động rồi ấn vào game Vương Giả Vinh Quang, đăng nhập xong, chỉ thấy có tin từ hệ thống nhắc nhở: “Lão tử thiên hạ vô địch đã trở thành bạn tốt của bạn, mau đi chào hỏi một cái đi!”

Đồng ý!

Lâm Nhụy lập tức tỉnh táo tinh thần. Cô nhìn thời gian hệ thống thông báo, không lâu, chỉ khoảng 20 phút trước, hơn nữa đã hiển thị bạn tốt trong trò chơi, Hàn Vũ bây giờ đang online.

Cô do dự, không biết phải mở miệng như thế nào nên đành đánh một hàng chữ ở giao diện tin nhắn rồi lại xóa đi, liên tục thay đổi rất nhiều nhưng vẫn không tìm được câu nào thích hợp.

Lâm Nhụy có chút buồn rầu.

Cô nhăn mày nhìn chằm chằm di động và đang suy tư phải làm sao thì mới có thể lưu lại ấn tượng tốt ở trong mắt Hàn Vũ. Dù sao thì hiện tại, hai người họ chưa từng quen biết.

Cô chỉ gặp qua Hàn Vũ vài lần ở trường, đúng là cậu rất cao và tuấn tú, hoàn toàn xứng đáng là giáo thảo. Chỉ có điều là ở bên cạnh cậu lúc nào cũng có một cô em xinh đẹp làm bạn, nếu không phải là hoa khôi của ngành này thì chính là hoa khôi của ngành kia.

Những cô gái đó không hề kém cô một chút nào.

Đang nghĩ ngợi, màn hình di động bỗng sáng lên một chút, Lâm Nhụy tập trung nhìn vào. Ai ngờ là Hàn Vũ gửi tin nhắn mời cô vào đội.

Lâm Nhụy không hề nghĩ ngợi mà liền trực tiếp đồng ý, giẫy tiếp theo, cô liền vào phòng.

Đây là chỗ cho năm người, bên trong bao gồm Hàn Vũ và còn thêm bốn người khác, xem hình của ba người khác hẳn đều là nam. Ở đây, Lâm Nhụy chắc là cô gái duy nhất.

Chỉ có điều là cấp độ của bọn họ đều rất cao, Hàn Vũ cùng một người khác là mức độ tinh diệu, hai người còn lại đang ở mức kim cương một.

Lâm Nhụy vội vàng nhìn lại cấp độ của mình, kim cương ba. Giờ phút này, cô chỉ cảm thấy bản thân mình vạn phần may mắn. Lúc cô rảnh rỗi thì hay có thói quen chơi game, tuy chơi không phải đặc biệt giỏi nhưng cấp độ kim cương ba này là dựa vào năng lực của chính cô. May là bản thân cô cũng có chút thực lực, chơi cùng người cấp tinh diệu cũng không cần quá sợ.

“Nha, ai kéo cô em này vào đây vậy?” Có người ngay lập tức nói chuyện ở giao diện chat trong tổ đội.

“Không biết.”

“Em gái ơi, ảnh đại diện là em sao? Mỹ nữ, không tồi nha.”

.....

Mọi người một câu ta một câu, nói chung cũng rất náo nhiệt.

Lâm Nhụy không quen những người này, bọn họ chắc là bạn của Hàn Vũ. Ba người còn lại đều đang nói chuyện, chỉ có Hàn Vũ là không nói gì.

Qua một lát sau mới thấy Hàn vũ lên tiếng: “Là tao mời.”

“Nha, nửa đêm kéo em này vào cùng chơi game, Vũ tử, mày không sợ Hứa Mộng ghen sao?”

“Hâm mộ Vũ tử có nhiều mỹ nữ vây quanh a.”

“+1.”

Hàn Vũ đã có bạn gái chính thức.

Lâm Nhụy yên lặng mà bung bình. Đã hiểu rõ mọi chuyện nên cô quyết định không trầm mặc, cô nhanh chóng nhấn một câu, điểm bóp cò đưa.

“Tôi chơi không giỏi lắm, mọi người giúp đỡ nhiều hơn nha.” Cuối cùng lại bỏ kèm thêm một icon tươi cười đáng yêu.

Ba người sôi nổi tỏ vẻ: “Không hề gì, em gái, anh nhất định sẽ bảo vệ em.”

Chỉ có mình Hàn Vũ là không dao động. Cậu chỉ nói có một câu: “Vào trận đi.”

Tâm tình của Lâm Nhụy có chút mất mát.

Thực nhanh, xứng đôi thành công, tiến vào chọn giao diện anh hùng.

Năm hắc tương đối khó đánh, phe đối diện cũng là năm hắc, hệ thống sẽ tự động so sánh thực lực sao cho cân xứng và không để những người không phân cao thấp đối chiến với nhau.

Hai bên lựa chọn nhân vật, Lâm Nhụy chọn pháp sư Đất Kỳ mà cô am hiểu nhất. Đất Kỳ kỹ năng chiến đấu không cao nhưng có kỹ năng đặc biệt là có thể khống chế người khác nên có thể giúp đỡ đồng đội, chờ đến sau cùng sẽ tấn công. Có kỹ năng này liền có thể dễ dàng mang người khác đi, lựa chọn này vẫn là không tồi.

Hàn Vũ đảm nhận đánh đã chiến, lựa chọn của cậu chính là nhân vật Hàn Tín. Ba người còn lại phân biệt là hậu duệ cùng Arthur với Lữ Bố, đội hình phối hợp rất hợp lý.

Mà đội hình bên phía đối diện là đánh đã chiến Con Khi, pháp sư Tiểu Kiều cùng xạ thủ Lỗ Ban và còn có xe tăng Chung Vô Diệm Lưu Thiên.

Đội hình hai bên không chênh lệch lắm nên chỉ có thể trông chờ vào kỹ thuật của từng người.

Lâm Nhụy quyết định, cô nhất định phải nỗ lực đánh tốt trận này để Hàn Vũ phải lau mắt mà nhìn cô.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >> Tại team đang thi nên ra chậm, mà chắc nhjư bạn đọc chùa thể cũng không quan tâm đâu nhĩ? Đọc chùa lăm wass >>

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Cậu nhớ kỹ cô

Edit: Va

Beta: Minh + Su

“Hoan nghênh đã tiến vào Vương Giả Vinh Quang, quân địch sẽ đến chiến trường trong 5 giây nữa.”

Trò chơi bắt đầu, năm người sau khi xuất hiện ở nước suối, Hàn Vũ chọn nhân vật Hàn Tín dẫn đầu rời đi, bốn người còn lại đều vào vị trí của mình. Lâm Nhụy là pháp sư nên cô trực tiếp được đi phổ thông.

Hàn Vũ đánh đã chiến. Cậu không đánh đã ở nhà mình mà là chạy đến buff đối diện trộm đã, những thao tác này chỉ có người chơi lâu năm thuần thục mới dám làm. Hàn Tín mà cậu chơi sở hữu tính năng anh hùng chạy nhanh nhất nên cũng không dễ dàng bị địch nhân đuổi theo.

Lâm Nhụy đánh mấy tên tiểu binh ở trên đường. Cô còn phải để ý xem buff xanh nhà mình có bị Con Khi đối diện trộm mất chưa vì dù sao cũng là do người đánh đã nhà mình trộm đã của đối phương trước. Một khi bị phát hiện thì sẽ gặp phải quần áo, việc này rất nguy hiểm. Hơn nữa, địch ở đối diện còn mang theo lửa giận dẫn người tới trộm đã nhà mình.

Cũng may là Hàn Vũ chơi Hàn Tín không tồi. Cậu ngồi xổm ở bên cạnh bụi cỏ, thừa dịp lúc hồng buff sắp bị xạ thủ đối diện đánh thì đứng lúc xông lên đi thu hồng buff. Lúc xạ thủ đối diện cùng xe tăng phản ứng lại thì Hàn Vũ đã chạy đi thật xa.

Lâm Nhụy thầm khen Hàn Vũ ở trong lòng.

Hàn Vũ còn đang đánh đã. Còn Lâm Nhụy thì đang cùng Tiểu Kiều đánh chậm rì rì. Cô tránh né bị đánh hông qua cây quạt của Tiểu Kiều. Lâm Nhụy hiện tại chỉ mới có ba cấp nên vẫn chưa có chiêu thức mạnh. Vậy cho nên cô cũng không dám đi quá xa tháp nhà mình bởi vì nếu lơ đãng một lúc thì liền có khả năng sẽ bị Con Khi ở phe đối diện bắt.

Đánh đã Hàn Vũ cấp bốn. Cậu nhảy mấy cái lên rồi mò đến bụi cỏ ở bên cạnh Lâm Nhụy xong yên lặng ngồi xổm xuống.

Đây là muốn bắt địch.

Lâm Nhụy hiểu ý tứ của Hàn Vũ. Giờ phút này, lòng bàn tay cầm di động của cô bởi vì khẩn trương mà bắt đầu đổ mồ hôi. Ừm, nhất định phải khiến Hàn Vũ nhìn mình với con mắt khác chứ không thể làm một đồng đội đầu heo được.

Cô điều khiển Đất Kỳ đi đến giữa tháp, khoảng cách gần hơn so với vị trí của Tiểu Kiều đối diện. Cô làm bộ như bản thân đang rửa sạch binh tuyến. Quả nhiên, Tiểu Kiều ở phía đối diện thấy cô gần như vậy thì liền nhìn không được mà muốn động thủ xử cô. Tiểu Kiều nhảy ra khỏi tháp phòng ngự rồi phát động kỹ năng và bắt đầu đánh Đất Kỳ.

Hiện giờ, Tiểu Kiều với cô đều giống nhau. Cả hai đều chỉ mới là tam cấp nên không có chiêu hiểm. Lâm Nhụy giả vờ như tránh né không kịp kỹ năng của Tiểu Kiều. Cô bị đánh trúng mắt hơn phân nửa cây máu. Sau đó, Lâm Nhụy mới bắt đầu phóng vào tháp phòng ngự nhà mình để trốn. Tiểu Kiều ở phía đối diện thấy vậy thì liền càng thêm phấn chấn, nó vội vàng muốn mượn cơ hội này để cướp lấy máu của cô.

Thấy Tiểu Kiều cắn câu, Lâm Nhụy nhẹ nhàng thờ ra. Cô vừa chạy trốn vừa chú ý khoảng cách của Tiểu Kiều với cô và Hàn Vũ. Chờ đến khi Tiểu Kiều sắp chạy qua chỗ Hàn Vũ đang ngồi trốn, Lâm Nhụy liền đứng lúc quay đầu lại quăng cho Tiểu Kiều một chiêu, đó là mị hoặc tình yêu: “Tôi chơi đùa cùng Đất Kỳ đi ~”

Tiểu Kiều bị choáng váng trong nháy mắt, Hàn Vũ đang ngồi xổm trốn ở trong bụi cỏ liền bay vọt ra, chỉ mới đánh mấy chiêu thì liền thu phục được Tiểu Kiều.

Lúc này, hệ thống vương giả thông báo: “First Blood.”

Màn hình hiện lên thông báo "Hàn Tín bên ta đánh chết địch quân Tiểu Kiều, người trợ giúp là Đất Kỳ".

Lúc này, chỉ mới bắt đầu chơi được 5 phút đồng hồ.

“6666. Haha. Vũ muội thật lợi hại.”

“Cô em này không tồi a.”

Đây là lời khen ngợi từ đồng đội.

Bởi vì đây là lần đầu lập được chiến công nên tâm tình của Lâm Nhụy thực tốt. Cô vừa uống nước suối bổ huyết vừa chú ý tới màn hình vì muốn nhìn xem Hàn Vũ có nói gì không.

Lần này, Hàn Vũ cũng không hề làm cô thất vọng. Trên góc nhỏ bên phải màn hình có biểu hiện một tin nhắn đến từ Hàn Vũ: “Chơi cũng tạm được.”

Thực rõ ràng, đây là câu nói với Lâm Nhụy. Tuy chỉ là hai chữ đơn giản nhưng Lâm Nhụy lại rất vui vẻ. Đến cuối cùng thì bản thân cũng không bị mất mặt. Mới này, cô thực khâm trọng. Kỳ thật, từ lúc nhảy khỏi vòng phòng bị cho đến tháp đối diện thì cô rất lo lắng Con Khi ở phía đối diện cũng nấp trong bụi cỏ khác để đánh cô bất ngờ. Đây gọi là giết người không thành mà còn bị phản lại. Con Khi nếu muốn đánh chết cô thì chỉ cần dùng hai gậy. Nếu như thế thật thì thực mất mặt.

Lúc Lâm Nhụy đang nghỉ ngơi để hồi phục sức lực thì Tiểu Kiều ở phía đối diện đã gửi một tin nhắn mà tất cả mọi người bên đội của cô đều có thể nhìn thấy: “Các cậu quá vô sỉ!”

Cái từ các cậu này là chỉ ai thì không cần nói cũng biết.

Dù sao thì cô và Hàn Vũ thắng cũng thuộc về dạng đánh lén, Tiểu Kiều còn chưa có phản ứng gì thì đã chết.

“O(∩_∩)O~”

Ấn gửi biểu cảm xong, Lâm Nhụy cũng đã tiếp máu đủ. Cô tiếp tục đi săn địch.

Tiểu Kiều còn rất sợ hãi trong lòng nên cũng không dám ra ngoài tháp mà chỉ ở bên trong đánh tiểu binh. Điều này rất thuận tiện cho Lâm Nhụy. Cô đưa binh tuyến nhà mình qua phía tháp đối diện để công phá tháp của đối phương.

Cô giết sạch mấy sóng binh tuyến xong nên cũng dần dần có tiền trong trò chơi. Cô mua đồ trang bị và bắt đầu viện trợ cho đồng đội.

Hậu duệ cùng Arthur ở phía cuối đường, hai người đang thông thả chơi nên tạm thời không cần lo lắng. Chỉ còn một mình Lữ Bố đứng đầu đường là phải đối chiến với Lỗ Ban cùng Lưu Thiện ở phe đối diện nên có chút gian nan.

Lâm Nhụy thấy Hàn Vũ đã đi hỗ trợ Lữ Bố, nhìn bộ dáng thì chắc là sắp đánh, vì thế nên cô cũng thao túng Đát Kỷ rồi thật cẩn thận men theo từ đường sông lên trước.

Độ sát thương của Lỗ Ban ở phe đối diện rất cao, Lưu Thiện bảo vệ Lỗ Ban thực tốt nên không dễ đánh cho lắm. Hàn Tín cùng Lữ Bố phối hợp nhau để đánh Lỗ Ban nhưng Lữ Bố cũng chết trận, chỉ còn lại mình Hàn Tín và Lưu Thiện, hai người đều còn nửa cây máu. Mới này, Hàn Tín đã dùng chiêu hiểm để đánh nhưng Lưu Thiện lại quá nhiều máu, đánh mãi không chết, bởi vậy mà Hàn Tín muốn rời đi.

Lúc này, Lưu Thiện đột nhiên đánh Hàn Tín một chiêu choáng váng. Lưu Thiện tới gần Hàn Tín rồi múa may hai tay đánh cậu.

Hàn Tín da mỏng nên khi bị đánh hai cái thì máu liền ít đi rất nhiều. Cậu muốn chạy nhưng lại bị choáng váng và không thể động đậy nên chỉ có thể mặc cho bị đánh.

“Mẹ kiếp.”

Trong căn phòng xa hoa, Hàn Vũ nửa nằm trên sofa mềm mại. Cậu nhìn không được mà thấp giọng mắng một câu thô tục.

Cậu nhìn lại gương mặt đẹp rồi cúi đầu nhìn màn hình. Hàn Tín của cậu bị Lưu Thiện đánh chỉ còn lại có một chút máu và gần sắp chết. Ngay lúc này, chiêu choáng váng của Lưu Thiện đã không còn tác dụng. Nhưng mà lúc cậu muốn đi thì đi cũng không xong bởi vì Lưu Thiện đuổi theo không bỏ và dính ở bên người nên cậu không có cách nào rời đi được.

Hàn Vũ đã có thể tưởng tượng ra bộ dáng của mình khi chết sau ba giây nữa.

Đều do cậu quá chủ quan...

Đúng lúc này, ngay thời khắc nghìn cân treo sợi tóc, Hàn Vũ đột nhiên thấy đồng đội Đát Kỷ đến. Trong thoáng chốc, cô liền hiện sát bên cạnh Lưu Thiện, đánh Lưu Thiện đang đuổi theo Hàn Tín chiêu kỹ năng thứ hai, trong nháy mắt liền khiến Lưu Thiện choáng váng.

Chỉ đánh hai giây mà thôi.

Nhưng quả thực là cứu tinh.

Hàn Vũ vui mừng khôn xiết. Cậu vội vàng vận dụng kỹ năng chạy xuyên tường của Hàn Tín.

Cứ tưởng tượng đến cảnh Lưu Thiện ở phe đối diện, tâm tình buồn bực bị phần vì con mồi tới tay đột nhiên xổng mất.

Haha... Thật là sáng khoái.

Lúc Hàn Vũ uống nước suối bỏ huyết thì vừa vặn lại nghe thấy tiếng Hệ thống thông báo lần nữa, Đát Kỷ bên phe ta đã đánh chết Lưu Thiên ở phe đối diện.

Trình độ chơi của cô em này cũng không tồi a.

Hàn Vũ nhìn không được mà nhướn mày.

Vương Giả Vinh Quang thực hot. Trước đây, Hàn Vũ chỉ chơi thử vài ván, thấy cảm giác không tồi nên liền chơi thường xuyên hơn, xem như là một trò giải trí nho nhỏ mà thôi! Mà trình chơi game của mấy cô gái chơi trò này đều không giỏi bằng con trai. Vậy cho nên trong ngày thường, cậu không hề dẫn theo nữ sinh cùng chơi và cũng không có hứng thú chơi game cùng con gái.

Đêm nay, bởi vì không ngủ được nên cậu liền cùng bạn bè chơi game. Vì do tổ hợp đội 5 người mà thiếu một, lúc này lại đã là đêm khuya, những người bạn tốt khác đều không online. Đang lúc anh đang đau đầu tìm người lấp chỗ trống thì lại thấy trong danh sách bạn tốt hiển thị hôm nay đột nhiên có thêm một nữ sinh, mà trùng hợp là cô ấy cũng đang online nên cậu liền thuận tay mời cho đủ người.

Vốn dĩ đã chuẩn bị hồ tốt, chỉ cần không phải quá đen thì dựa vào kỹ thuật của cậu cùng với đám bạn thân thì vẫn có thể ngăn được con sóng dữ và đánh thắng trận này.

Ai ngờ chỉ mới bắt đầu chơi không lâu mà cô nữ sinh này đã liền cho cậu một sự bất ngờ, vừa nãy còn cứu cậu một mạng.

“Là Mộc Mộc nha.”

Đây là nick name của cô trong trò chơi, chỉ là hai người chưa từng nói chuyện với nhau nên ngay cả việc cô là ai và tên là gì thì cậu cũng không biết.

Àn, cậu đã nhớ kỹ cô.

Hàn Vũ cong khóe môi, đối với cô gái chủ động này, cậu càng thêm thấy hứng thú.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Đủ 1k vote thì up tặng chương là 2 chương nhé >< Tại đọc chùa nhjư qass ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Đêm dài từ từ (1)

Edit: Va

Beta: Su

Mới bắt đầu liền ngăn chặn đối phương nên kẻ tiếp đánh càng thêm thuận lợi.

Hàn Vũ chơi Hàn Tín phát dục đi lên khe sâu đánh dã, Con Khi ở phía đối diện không có đánh dã nên chỉ có thể ghen khuấy mà đi thu binh tuyến. Chờ đến khi Con Khi chuẩn bị tới đánh Hậu Nghệ thì Arthur kẻ sát bên cạnh Hậu Nghệ dùng hết toàn lực bảo vệ, rồi sau đó Hậu Nghệ cũng không phụ sự mong đợi của mọi người. Nhân lúc Con Khi chưa kịp phản ứng thì Hậu Nghệ liền dùng một chiêu hiểm để cố định Con Khi xong kết hợp với Arthur rồi điên cuồng phóng ra ám khí về phía Con Khi.

Con Khi đã hoàn toàn bị đánh bại.

Còn về phần Lâm Nhụy, cho dù cô có bộ giáp da giong nhưng cũng không dám quá kiêu ngạo. Lâm Nhụy đáng khinh trốn ở trong tháp để chờ mình trưởng thành cùng với chỉ huy binh tuyến, ngẫu nhiên còn viện trợ cho đồng đội một chút.

Cứ như vậy, Đát Kỷ của cô cuối cùng cũng trưởng thành.

Đát Kỷ sau khi lớn thì hơi đáng khinh một chút. Ở trong đoàn chiến, tính thương tổn của Đát Kỷ hiện tại là rất cao.

Con Khi ở phe đối diện đã bị phế đi. Lỗ Ban và Tiểu Kiều cũng bị Hàn Tín đánh chỉ còn nửa cái mạng. Phe đối diện chỉ còn thừa hai người là Chung Vô Diệm và Lưu Thiên. Tiếc là 2 nhân vật này chỉ có hàng phòng ngự cao, còn tính sát thương thì không đủ nên chỉ có thể trợ mắt nhìn tổ đội 5 người của Lâm Nhụy đuổi giết.

Tuy đây là lần đầu Lâm Nhụy chơi game cùng với bốn người bên phe Hàn Vũ nhưng cô ý thức được bản thân mình không tồi. Hơn nữa, Lâm Nhụy còn nghĩ mình phải lưu lại ấn tượng tốt trong mắt Hàn Vũ, vậy nên thao tác của cô cũng phá lệ cẩn thận. Kết hợp với bốn người khác cũng coi như là rất ăn ý.

Tóm lại, tổ đội của Hàn Vũ không hề tri hoãn mà đánh thắng trận này. Từ đầu tới cuối, toàn quân địch đều áp chế.

Nói chung là đánh một trận sáng khoái.

Sau khi xong, năm người lại về phòng chat riêng dành cho tổ đội.

“Đối phương khẳng định là đã buồn bực đến chết.”

“Lần này đánh quá sung sướng! Haha!”

Trong phòng chỉ có vài người chat. Tâm tình của Lâm Nhụy cũng không tồi, thú vui khi chơi game không phải chỉ trong lúc thắng mà là ở chỗ lúc đánh chết đối phương thì trong lòng có loại cảm giác sáng khoái và cảm thấy bản thân vui sướng tận trời.

Đột nhiên, giao diện trò chuyện riêng biểu hiện nhận được thông báo tin nhắn từ bạn tốt Hàn Vũ.

“Còn chơi nữa không?” Cậu hỏi.

Lâm Nhụy nhìn nhìn đồng hồ, hiện tại đã là rạng sáng, 2 giờ sáng.

Chắc com hộp cũng sắp đến, cô vẫn nên ăn com trước đã. Mới nãy bởi vì chơi game nên quên mất mình đã đói bụng đến khó chịu, giờ đánh xong thì cái loại cảm giác đói khát này lại ập đến.

Cho dù thực không nổi nhưng cô vẫn gửi tin nhắn với nội dung như sau: “Tôi phải đi ăn com trước đã. Có gì thì các anh cứ chơi trước đi.”

Hàn Vũ trả lời thực nhanh nhưng lần này lại phá lệ đơn giản và rất lãnh đạm.

“Nga.”

Nhìn chữ này, Lâm Nhụy thở ngắn than dài trong chốc lát, cô cũng đoán không ra đối phương đang nghĩ như thế nào, có lẽ là đối phương chỉ coi cô đơn thuần như một người bạn xa lạ cùng chơi game?

Chẳng lẽ một chút lòng hiếu kỳ đối với cô cũng không có sao?

Lúc này, cô đã tích cực phối hợp với Hàn Vũ, hành động bất người không phải uống phí, cô có thể cảm giác được giữa hai người vẫn rất ăn ý.

Mặc kệ, không nghĩ nữa, ăn com vẫn quan trọng hơn.

Lâm Nhụy rời khỏi phòng chat cho tổ đội rồi chuẩn bị đóng trò chơi.

Ai ngờ vào giây cuối cùng, khi cô sắp ấn biểu tượng “Out” thì Hàn Vũ cư nhiên lại nhắn thêm một tin.

“Ăn xong thì gọi cho tôi.”

Mặt sau là dãy số WeChat của cậu.

???

Dễ dàng như vậy là liền có số WeChat của Hàn Vũ sao?

Lâm Nhụy thiếu chút nữa cho rằng bản thân nhìn nhầm. Cô tập trung nhìn vào màn hình, xác thật là Hàn Vũ nhắn tới nhưng chỉ có điều là cậu hiện tại đã bắt đầu vào trò chơi tiếp.

“Ừm.”

Lâm Nhụy nhếch miệng cười một lát xong sau đó mới tắt trò chơi đi.

Nói chính xác thì cô không thích Hàn Vũ, chỉ là nếu đã xác định mục tiêu mà lại có tiến triển thì vẫn nên vui vẻ.

Nói trắng ra là cô muốn dựa vào Hàn Vũ để làm tên đề tiện Trương Lục kia khó lòng chịu đựng nổi.

Chỉ bằng vào sức Lâm Nhụy thì không có cách nào để làm những người vu khống cô câm miệng, dựa vào quyền thế mới là quan trọng nhất.

Nếu nói Trương Lục là hệ thảo (*hotboy của khoa, ngành*) có chút danh tiếng, vậy thì Hàn Vũ chính là giáo thảo (*hotboy trường*) nổi tiếng. Từ xưa, dân không thể đấu với quan. Hàn Vũ đúng thật là có thân phận quan lớn, lớn lên lại đẹp trai. Nếu đặt cậu ở một chỗ nào đó thì cũng đều tương đương đáng chú ý.

Mọi người trong trường đều biết, Hàn Vũ không thiếu phụ nữ. Nếu cô lợi dụng sở thích trò chơi của Hàn Vũ thì nói không chừng sẽ có cơ hội.

Tuy hiện tại Hàn Vũ đã có bạn gái tên là Hứa Mộng nhưng dân gian có câu: "Chỉ cần cái cuộc tốt thì có góc tường nào mà đào không ngả?" chứ hướng chỉ là Hàn Vũ quá đào hoa. Dù sao thì Hàn Vũ cũng không phải là cái loại người trung trinh như một.

Dù sao thì chính cô cũng không phải người tốt gì. Hai người quá hợp nhau.

Lâm Nhụy nhớ kỹ số WeChat của Hàn Vũ. Cô gửi yêu cầu kết bạn xong tắt điện thoại. Chỉ trong chốc lát, com hộp liền đến.

Khi ăn là lúc vui vẻ nhất, đặc biệt là đầu lưỡi bị mỹ vị đồ ăn bao vây lấy, cái loại no căng hạnh phúc này quả thực sung sướng.

Nhiều đồ ăn như vậy nhưng cuối cùng cũng bị cô ăn hết toàn bộ, chỉ còn lại có xương cánh gà bị vứt ở trên bàn. Lâm Nhụy thuộc thể chất ăn nhiều không mập, nếu không, sau khi ăn hết châu này xong thì ít nhất cũng phải béo lên mười cân.

Ăn xong, cô lại đi tắm rửa.

Thời gian đã trôi qua 40 phút, Lâm Nhụy lúc này mới chậm rì rì nhắn cho Hàn Vũ một tin.

“Tôi xong rồi.”

Vừa rồi, lúc cô đang ăn com, Hàn Vũ cũng đã đồng ý yêu cầu bạn tốt của cô. Chỉ có điều là Lâm Nhụy không muốn khiến Hàn Vũ cảm thấy cô chủ động quá, vì vậy nên cô cố ý mặc kệ.

Phòng chừng là Hàn Vũ cũng đã đánh xong một ván, bởi vì cô mới vừa gửi, không đến nửa phút thì Hàn Vũ liền trả lời.

“Sao lại chậm như vậy?”

Lâm Nhụy gửi icon đáng thương đi: “Thật ngại, tôi có tắm nữa!”

Tiếp theo cô lại gửi một tin: “Sao anh còn chưa ngủ?”

Hiện tại đã gần 3 giờ sáng.

Không trong chốc lát Hàn Vũ liền phản hồi lại.

“Ngủ không được.”

Ừm, ngủ không được...

Ánh mắt của Lâm Nhụy sáng lên, ngủ không được thì có phải đại biểu cho cô có thể cùng Hàn Vũ nói chuyện một chốc trong lúc đêm khuya hay không?

Đêm dài từ từ, trai đơn gái chiếc rất dễ dàng nảy sinh tình tứ, cho dù là nói chuyện phiếm đơn giản thì cũng rất mờ ám.

“Vì sao ngủ không được?”

Lí do ngủ không được đều là vì mất ngủ hoặc đang có chuyện phiền lòng. Xem ra thì trai đẹp giàu cao cũng sẽ có chuyện phiền lòng. Sau khi gửi tin nhắn đi, Lâm Nhụy đã nghĩ kỹ kế tiếp phải làm sao thì mới có thể khiến cho đối phương càng thêm hứng thú.

Cô tính toán một lát sau sẽ chuyển hướng đề tài nói chuyện phiếm thêm sâu làm hai người càng thêm quen thuộc mà không phải chỉ là một người bạn chơi game xa lạ trên WeChat.

Tốt nhất là Hàn Vũ có thể kể chuyện phiền lòng của mình với cô, sau đó thì cô sẽ lắng nghe cậu kể, rồi phân ưu giải nạn cho Hàn Vũ như một người chị nhỏ biết rõ lòng nhau. Như vậy thì quan hệ giữa hai người tự nhiên cũng sẽ liền thân thiết.

Nhắn tin xong, Lâm Nhụy liền an tâm chờ đợi.

Cảm giác có chút khát nước, cô bung ly nước trên bàn lên. Lúc đang chuẩn bị uống thì “Tinh” một tiếng, di động nhắc nhở có tin nhắn từ WeChat.

Một tay bung ly nước uống, cô dùng một tay khác tùy ý mở màn hình rồi mở giao diện tin nhắn nói chuyện phiếm với Hàn Vũ.

Hàn Vũ trả lời ngắn gọn trước sau như một.

Nhưng sau khi thấy rõ tin nhắn trả lời của Hàn Vũ xong, Lâm Nhụy thiếu chút nữa liền phun ra toàn bộ nước mới vừa uống.

Cô mở to hai mắt nhìn màn hình.

Chỉ thấy trên màn hình rõ ràng viết sáu chữ ——

“Ngủ không được, muốn làm huyệt.”

Đây là lời mà Hàn Vũ nhắn cho cô.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nã >< đọc chùa nhju qass ta ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Đêm dài từ từ (2)

Edit: Va

Beta: Su

Điều này làm cho cô nên tiếp tục trả lời như thế nào a?

Lâm Nhụy trừng mắt nhìn mấy chữ kia cả buổi.

Thật sự không nghĩ ra được phải nên trả lời như thế nào. Cuối cùng, cô đành phải gửi cái icon “vừa cười vừa khóc”, đây coi như là câu trả lời tốt nhất.

Thở phì phì uống một hớp nước lớn, những câu cô chuẩn bị sẵn để trả lời đều bị những lời này của cậu ép cho nuốt xuống bụng. Cô thật muốn giữ chặt Hàn Vũ và hỏi một chút vì sao cậu không chịu làm theo như kịch bản cô đã tưởng tượng ra a?

Bây giờ lại thành ra thế này. Lâm Nhụy vốn cảm thấy bản thân đã đủ dâm đẳng, không ngờ rằng Hàn Vũ lại còn dâm đẳng hơn so với cô, cô trực tiếp bị Hàn Vũ chụp chết ở trên bờ cát.

Còn bên phía Hàn Vũ, sau khi hài hước gửi tin: “Không ngủ được, muốn làm huyết” kia xong, cậu liền chờ đợi phản ứng từ cô gái bên kia.

Những cô gái muốn tiếp cận cậu cậu đã thấy rất nhiều. Tuy Lâm Nhụy trong trò chơi đánh đấm không tồi, chat mấy câu ít ỏi với cậu cũng không có ý tứ quyến rũ gì nhưng trong lòng Hàn Vũ lại thập phần chắc chắn, Lâm Nhụy có ý tứ đối với cậu.

Nếu có ý tứ đối với cậu, như vậy thì quy tắc trò chơi tất nhiên là di cậu đặt ra.

Hàn Vũ giờ này xác thật là không ngủ được bởi vì từ trước cho tới nay giấc ngủ của cậu không tốt, cậu rất dễ dàng mất ngủ. Đối với Hàn Vũ mà nói thì những lúc không ngủ được, sau khi đánh một ván sẽ liền tự nhiên mà ngủ, nếu 1 ván không giải quyết được, vậy thì 2 ván, 3 ván.

Chỉ tiếc là giờ này khắc này, Hứa Mộng không ở bên cạnh cậu nên cậu không thể đè Hứa Mộng ra rồi làm một trận.

Cũng may là tối nay không đến mức nhàm chán như vậy.

Cô gái này, có chút ý tứ.

Nhìn đến tin nhắn trả lời là icon “vừa cười vừa khóc” của Lâm Nhụy xong, Hàn Vũ nhướn mày, đúng là không ngoài ý muốn chút nào.

Cô không hề trực tiếp cự tuyệt, vậy thì là có thể được?

Hàn Vũ tùy tay nhấn nút call.

Ước chừng vang lên sáu tiếng chuông thì bên kia mới nghe.

Thanh âm ngọt ngào của cô xuyên thấu qua microphone di động truyền lại ở trong đêm yên tĩnh đặc biệt rõ ràng.

“Àn?” Cô hỏi.

Hàn Vũ áp điện thoại di động ở bên tai. Cậu dùng giọng điệu trầm thấp còn trầm hơn cả pháo hỏi: “Ngủ rồi sao?”

“Vẫn chưa...” Cô mềm mại trả lời, cũng không hề hỏi cậu vì sao lại đột nhiên gọi.

“Tôi cũng vậy.”

Hàn Vũ từ trên sofa đứng dậy rồi bước chân dài ra khóa ngồi ở trên giường.

“Tôi không ngủ được, vậy phải làm sao bây giờ?” Cậu thấp giọng oán giận, trong lời nói mang theo cảm xúc hơi hơi buồn rầu.

Rõ ràng quan hệ của hai người chỉ mới quen trong đêm nay, hơn nữa cũng chưa gặp mặt qua. Cậu và cô chỉ mới đánh xong một hồi trò chơi. Nhưng giờ Hàn Vũ lại dùng giọng điệu thân mật quen thuộc này làm người khác có loại ảo giác hai người kỳ thật đã thực thân cận. Điều này lập tức liền kéo gần khoảng cách giữa hai người.

Đẳng cấp thật cao.

Lâm Nhụy bội phục ở trong lòng.

Không hổ là soái ca cao ráo giàu có trong vạn bụi hoa.

Liên hệ với câu nói lúc nãy của Hàn Vũ, không ngờ được mang hàm nghĩa gì thì không cần nói cũng biết.

Lâm Nhụy làm bộ như không biết. Cô dùng ngữ khí lo lắng nhẹ giọng hỏi: “Vậy bây giờ phải làm sao a?”

“Cô có thể giúp tôi a~” Ở bên kia điện thoại, Hàn Vũ hình như cười nhẹ một tiếng làm lỗ tai người khác tê tê dại dại khi nghe được.

“A?”

Lâm Nhụy kinh ngạc. Cô không rõ phải giúp Hàn Vũ như thế nào.

Hàn Vũ tiếp tục dùng giọng nói nhẹ nhàng băng quơ trầm thấp nói: “Cô có thể rên cho tôi nghe, tôi bán xong là có thể ngủ rồi.”

Lâm Nhụy trầm mặc trong chốc lát.

Đến khi Hàn Vũ cho rằng bản thân đoán sai ý của Lâm Nhụy và cô muốn cúp điện thoại thì đột nhiên nghe thấy thanh âm nho nhỏ từ microphone bên kia của Lâm Nhụy truyền tới.

“Chỉ có điều...” Cô do dự một lát, hình như là có chút khó có thể mở miệng.

“Một mình tôi... Thì sợ rằng tôi rên không được...”

Khóe môi của Hàn Vũ nhếch lên.

“Tôi sẽ giúp cô.” Cậu mờ ám nói.

Lâm Nhụy nhìn không được mà tròn trắng mắt ở trong lòng, không ngờ rằng Hàn Vũ lại vô sỉ như vậy, rốt cuộc là ai giúp ai a?

Đêm khuya nghe thanh tuyến của Hàn Vũ thấp phần gọi cảm.

Chỉ nghe cậu khàn khàn nói: “Tôi hướng dẫn, chúng ta cùng nhau làm được không?”

Là muốn tự làm sao?

Thật ra là đã từng nghe người khác nói qua nhưng Lâm Nhụy vẫn chưa hề tự mình thử dâm, mỗi một lần đều là thương (súng) thật đạn thật làm, không biết khi tự làm thì sẽ có cảm giác như thế nào.

Có lẽ là sẽ không tới?

Lâm Nhụy đối với microphone di động, cô nhẹ nhàng ừ một tiếng xem như là đã đồng ý.

Cô vừa dứt lời thì Hàn Vũ liền nói.

“Nếu vậy thì, chúng ta làm bước đầu tiên trước...”

Cậu trầm thấp mở miệng.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Đêm dài từ từ (3) - Tao vú

Edit: Va

Beta: Minh + Su

“Tưởng tượng ra một chút, lúc này tôi đang hôn cô.”

Thanh âm trầm thấp dần dần mất tiếng được truyền ra từ microphone.

“Tôi sẽ hôn cái miệng nhỏ hồng hồng của cô xong nhẹ nhàng mà cắn xé cánh môi cô rồi sau đó, đầu lưỡi trượt vào trong...”

“Cảm giác được sao? Tôi đang mút đầu lưỡi cô, ngọt ngào, ăn rất ngon...”

Giọng của Hàn Vũ rất êm tai, nghe anh nói như vậy, Lâm Nhụy hình như cũng thật sự cảm giác được tình cảnh mà anh miêu tả.

“Ừm...” Cô rên rỉ một tiếng, tưởng tượng đến cảnh Hàn Vũ sẽ dùng đầu lưỡi thô dày bá đạo của anh để câu lấy lưỡi hồng của mình rồi cùng nhau quấn quýt si mê, nước miếng giàn giụa giống như dương vật (*côn thịt*) của anh đang tùy ý ma xát ở trong khoang miệng và mút đầu lưỡi của cô.

“Tôi không thể thờ nổi nữa... A...” Cô thờ hồn hên.

Bên đầu kia của điện thoại, Hàn Vũ cười khẽ một tiếng: “Mới như vậy mà đã liên tục không được? Tôi còn chưa có sờ lên phần mềm mại kia của cô nữa.”

“Tuy rằng vú của cô nhỏ nhưng rất mềm mại, nhũ hoa nhòn nhọt thực đáng yêu, còn chưa ngậm vào trong miệng mà nó đã cứng lên. Tiểu nhũ tao như vậy nên tôi phải ăn nó sung lên xong hút hết sữa ở bên trong ra rồi uống sạch sẽ mới được.”

Lâm Nhụy nghe thấy xong, sắc mặt ửng hồng. Cô không cảm lòng được mà liền dùng bàn tay vói vào trong áo ngủ của mình rồi vỗ về chơi đùa đôi gò bồng cực lớn.

Tay nhỏ vừa nhẹ nhàng xoa nắn hai viên hồng châu nhỏ kia vừa mở môi anh đào úy khuất lên án nói: “Vú của tôi không nhỏ đâu... Rất lớn.”

“Nga?”

Hàn Vũ thấp giọng dụ dỗ hỏi: “Lớn khoảng bao nhiêu?”

“Rất lớn a... Rất lớn...” Ánh mắt Lâm Nhụy mê ly suy nghĩ một chút, rốt cuộc cũng tìm được từ thích hợp để hình dung.

“Hai tay nắm không hết.”

Những lời này cũng không phải là cô nói. Không chỉ có những người đã từng là bạn trai cô mà ngay cả Lục Trạch và Phó Duẫn Thừa lúc xem qua cũng đều nói như vậy.

Cho nên, vú của cô là thật sự rất lớn a.

“Lớn như vậy sao?”

Thanh âm của Hàn Vũ hình như có chút kinh ngạc, ngay sau đó mang theo ý cười nói: “Vậy... Càng tốt, tôi không cần phải ăn cơm, uống sữa từ bên trong tao vú chảy ra là được rồi! Sau đó, lúc chơi game thì cũng có thể gối lên đôi vú lớn của cô mà chơi, chúng nó mềm như bông, nhất định là rất thoải mái.”

“Nếu thắng, tôi sẽ hút uống một ngụm sữa. Nếu bị thua, tôi sẽ không vui nên ngay sau đó sẽ trừng phạt tao vú của cô, ai bảo nó hấp dẫn lực chú ý của tôi khiến tôi không có cách nào để chơi tốt được...”

A!

“Anh quá xấu rồi... Ân... Hơn nữa, tôi còn chưa có sinh con nên tất nhiên là không có sữa.” Cô hờn dỗi nói.

Theo lời nói của Hàn Vũ, Lâm Nhụy tưởng tượng thấy giờ phút anh đang chơi vú cô, uống sữa của cô và gặm cắn đầu vú cô.

Nếu thế thật thì có bao nhiêu sướng a.

Tưởng tượng chân thật như vậy, dâm dịch ở hạ thân liền chảy ra, tiểu huyệt ướt đến rồi tỉnh rồi ngủ.

Chỉ là tự mình xoa vú nhưng chung quy lại không có tay của người đàn ông sờ làm thoải mái nên kích thích mang đến cũng không nhiều. Lâm Nhụy nhịn không được mà bật ra một tiếng rên khó nhịn.

“Ách nga.... A.... Tao vú ngứa quá, rất muốn bị ăn...”

Giọng của cô nhỏ nhỏ, còn mang theo khẩn cầu tựa như một đóa hoa nhỏ khô khốc hi vọng mưa đến, nhưng lời nói của cô quả thật là dâm đẳng.

Chỉ sợ, nếu không cách microphone thì Hàn Vũ cũng cương cứng ngay lập tức.

Một đoàn cực đại bành trướng ở trong quần Hàn Vũ, nội tâm giống như bốc cháy lên ngọn lửa. Anh hận mình không thể ngay lập tức từ hình tiểu yêu tinh đang kêu dâm dăng ở đầu bên kia điện thoại ngay tại chỗ.

Mẹ nó, vốn dĩ chỉ là muốn trêu chọc cô, với tình cảnh này thì xem như anh đang tự rước họa vào thân sao?

Bàn tay to vô cùng lo lắng cúi quần đến chỗ chân cong rồi lấy từ trong quần ra đại côn sắt đang lấp lánh tỏa sáng kia. Nó vênh vác tự đắc nhả ra hơi thở tanh nồng, gân xanh ở mặt trên còn đang nhảy dựng lên.

Cây côn thật cứng như sắt, hai cái trướng dài màu nâu phình trướng lên chứa đầy nồng đậm tinh hoa của anh.

Ngày thường, nếu anh cương thì liền sẽ trực tiếp làm huyết. Nhưng hiện tại, anh chỉ có thể tự mình động thủ để cơn no áo ấm.

“Đại huynh đệ, ủy khuất cho mày rồi.”

Anh cầm lấy di động rồi mở camera lên xong chụp côn sắt dưới háng của mình. Sau khi gửi cho Lâm Nhụy xong, anh đặt điện thoại di động qua bên cạnh rồi mở loa ngoài, bàn tay anh bắt đầu nhanh chóng động.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Ít vote nên lười ra chương qass ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Đêm dài từ từ (4) - Tiểu mẫu cầu

Edit: Va

Beta: Mjnh + Su

Còn ở bên phía Lâm Nhụy, đột nhiên phát hiện Hàn Vũ không hề lên tiếng nữa nên cô cho rằng anh đã tắt điện thoại. Nhưng khi cô nhìn lại di động thì nó biểu hiện hai người vẫn còn đang trò chuyện.

Cẩn thận nghe động tĩnh thì thấy đầu bên kia điện thoại vẫn có thanh âm sột sột xoạt xoạt thật nhỏ truyền tới, giống như là tiếng còi quần áo.

Đôi con ngươi của Lâm Nhụy cong cong, vừa đúng lúc này, di động leng keng một tiếng nhắc nhở Hàn Vũ đã gửi cho cô một tấm hình.

Click mở ra xem thì thấy là một ảnh chụp khiến mọi cô gái khi nhìn vào đều sẽ thêm nhỏ dãi.

Côn thật rất cứng, nó dựng đứng hướng lên trời, thân gậy thô như cánh tay em bé, quy đầu giống như trứng vịt cực lớn. Tuy màu ngăm đen một chút nhưng vừa nhìn ảnh chụp là có thể tưởng tượng ra cây côn thật này có uy lực cực mạnh.

Có cô gái nào lại không thích được một cây côn thật như thế này đâm vào trong?

Chỉ sợ là sẽ sưng lên đến tận trời.

Lâm Nhụy chỉ mới nhìn thoáng qua nhưng hạ thể vốn dĩ đã bình phục một ít lại bắt đầu ngứa.

Quần lót đã bị dâm thủy làm cho ướt đầm, nhào nhão dính dính ở âm đế tạo cảm giác rất không thoải mái.

Cô đơn giản cúi quần lót nhỏ ướt dâm dề ra, tay nhỏ quen đường cũ tìm được miệng hoa huyết rồi nhọt nhọt thọc vào rút ra.

“Thích sao?” Hàn Vũ thờ phỉ phò ở đầu bên kia điện thoại.

Thích cái gì? Không thể nghĩ ngờ là bức ảnh vừa rồi anh vừa gửi cho Lâm Nhụy.

Nghĩ đến kích cỡ khả quan của côn thật lớn trên ảnh chụp, Lâm Nhụy rên ri ôn nhu nói: “Rất thích.”

Một ngón tay đã không còn đủ, cô lại duỗi ngón tay thứ hai ra, hai ngón tay khép lại rồi cùng nhau cắm vào trong tiểu huyết, vách tường thịt mềm như bánh bao bọc ngón tay lại. Theo động tác ra vào của ngón tay cô, cảm giác ngứa đã dần lan tràn ra.

“Cô có biết tôi hiện tại đang làm gì không?”

Tiếng thờ dóc của Hàn Vũ càng thêm nặng một chút.

Không đợi Lâm Nhụy trả lời, anh đã dùng giọng điệu khàn khàn nói ra.

“Tôi đang dùng tay cầm cây gậy lớn mà cô thích và ảo tưởng mình đâm vào tiểu huyết của cô. Tiểu huyết thực mềm thực nóng, lại còn thật nhiều nước, cây gậy lớn vừa rút ra xong liền thọc vào, tiểu huyết xôn xao chảy nước xối ướt côn thịt của tôi...”

“Cô rên rĩ rất dâm dăng, vú cũng dâm dăng, tiểu huyết lại càng thêm dâm dăng, trên dưới toàn thân không có một chỗ nào là không dâm dăng. Tôi mới chỉ tùy tiện cầm vào hai cái thì cô liền giống như tiểu mẫu cầu động dục kêu ngoa ngoa, tiểu huyết gắt gao mà kẹp cây gậy lớn của tôi vì sợ cây gậy lớn của tôi không cầm vào tiểu huyết của cô... Cô nói có phải hay không, há tiểu mẫu cầu?”

Hàn Vũ dùng giọng điệu nam tính gọi cảm này để nói ra những lời hạ lưu thô bỉ đó, đặc biệt là ba chữ “Tiểu mẫu cầu” càng làm cho Lâm Nhụy nghe xong mà động tình không thôi.

Bị tình dục tra tấn, tôn nghiêm cùng thể diện đều có thể từ bỏ không cần, chỉ vì muốn đạt được dục vọng cực hạn.

“Đúng, tôi chính là tiểu mẫu cầu...”

Lâm Nhụy kẹp chặt hai chân, động tác thọc vào rút ra càng lúc càng nhanh, ngón tay moi đào thịt mềm trong huyết. Cô dùng tay nhỏ còn lại nhẹ xoa viên tiểu đậu trên mặt âm đế. Vừa sướng vừa kích thích, cả người đều nhộn nhạo trong tình triều kéo dài...

“Tiểu mẫu cầu rất muốn côn thịt lớn đâm vào trong, thọc thật sâu, sau đó tưới tinh dịch vào trong tử cung của tiểu mẫu cầu, tiểu mẫu cầu sẽ kẹp chặt tiểu huyết, bảo đảm sẽ không cho một giọt tinh dịch nào lãng phí chảy ra...”

“Côn thịt lớn đâm thật sướng, rất thích... A... Tôi rồi.”

Lâm Nhụy hét lên một tiếng, thân thể run rẩy. Cô vừa tự an ủi mà chỉ trong nháy mắt đã đạt tới cao trào.

Cô thất thần nhìn trần nhà, đầu óc trống rỗng.

Trong phòng yên lặng, chỉ có thể nghe được tiếng thờ dóc của cô.

“Thật dâm dăng.”

Hàn Vũ nhìn không được mà mắng lời thô tục. Theo tiếng rên rĩ dâm dăng của cô, động tác cầm côn thịt đóng đưa lên xuống của anh càng lúc càng nhanh, càng lúc càng mạnh...

Côn thịt lớn sung huyết đỏ đậm, mả mắt rỉ ra đục dịch. Anh đã gần bên bờ phun trào. Hàn Vũ ảo tưởng ra cảnh cô đang dùng tiểu huyết ngập nước phía dưới hạ thể của mình bao vây lấy côn thịt. Anh hơi ngửa đầu, yết hầu gọi cảm lộ ra, hầu kết lẫn lộn trên dưới.

Từng màn hình ảnh hoạt sắc sinh hương được tường tượng ra kia đang quanh quẩn trong đầu anh, đúng là bởi vì chưa từng gặp mặt nên anh cũng không biết cô có hình dáng ra sao, loại tình cảm xa lạ mãnh liệt này càng thêm kích thích.

Cuối cùng, sau khi kêu lên một tiếng, anh cũng bắn ra.

Cảm giác lúc bắn, thật con mẹ nó sướng!

Nhìn chất lỏng trắng đục đặc sệt trên khăn trải giường, Hàn Vũ thở hỗn hển, bàn tay to vói lấy di động.

Nhéch khóe miệng lên, thanh âm trầm thấp hữu lực của anh theo microphone truyền qua đầu bên kia.

“Lần sau gặp mặt, tôi nhất định phải làm chết cô.”

“Tiểu mẫu cầu.”

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà >< Lượt đọc chùa chênh dữ qass.><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Cuộc sống sinh hoạt

Edit: Va

Beta: Minh + Su

Có lẽ là bởi vì lúc này ngủ nhiều nên đến hơn nửa đêm, Lâm Nhụy vẫn không ngủ được.

Sau khi tắt điện thoại, cô mặc váy ngủ màu đen tuyền xong ngồi xuống bên cạnh ban công.

Ban công rất nhỏ và hẹp, mặt trên có bày biện hai chậu hoa và thêm chút ít đồ vật linh tinh, Lâm Nhụy vừa mới ngồi xuống thì ban công ngay lập tức nhìn rất chật chội.

Dùng đôi tay ôm đầu gối xong cô nhìn lên bầu trời đêm.

Lúc này, bóng đêm thâm trầm, bầu trời đen như mực, không hề nhìn thấy một ngôi sao nào, bên ngoài cũng thật phần yên lặng, chỉ có đèn đường loang lổ là đang còn cố chấp sáng nhấp nháy.

Tịch liêu và quanh quẽ.

Không khí bị lây nhiễm cảnh tượng như vậy, nội tâm vốn dĩ có chút xao động của Lâm Nhụy bởi vì câu nói kia của Hàn Vũ cũng đã bình tĩnh trở lại.

Cô bắt đầu hồi tưởng lại việc làm của mình trong mấy ngày qua.

Tháo mặt nạ quyến rũ Phó Duẩn Thừa, xuân phong nhất độ cùng với Lục Trạch, còn cố tình thông đồng với Hàn Vũ.

Thật sự vui sướng sao?

Cô không hề thấy vậy.

Lâm Nhụy sợ nhất là sau khi thân thể không còn được sung sướng nữa thì ở sâu trong nội tâm lại xuất hiện cái loại cảm giác hư không này.

Cô không biết bản thân rốt cuộc muốn cái gì.

Ôn nhu lưu luyến rồi cũng sẽ rời đi.

Lẽ loi đi vào cuộc đời này, từ đầu đến cuối, cô chỉ là một người cô độc.

Thôi, cứ như vậy đi!

Nhân sinh đặc ý cần tần hoan, tận hưởng lạc thú trước mắt mới là đạo lý cứng rắn nhất.

Cô thở dài.

.....

Lại nói về Lục Trạch, từ nơi ở của Lâm Nhụy cho tới khi về đến nhà, thể xác lẫn tinh thần của anh đều được thoải mái, vợ và con đang chờ anh về cùng ăn bữa cơm chiều.

Thẩm Nguyệt sắp xếp văn kiện của anh lại ngay ngắn rồi sẵn sàng hỏi: “Đói bụng chưa? Sao bây giờ mới về?”

Lục Trạch nhìn khuôn mặt dịu dàng mỹ lệ của vợ xong dùng giọng điệu ôn nhu nói: “Còn tốt, hạng mục có chút vấn đề trì hoãn.”

“Ba ba.”

Lục Hạo đứng ở một bên đã sớm nhào lên và ôm lấy chân của ba mình. Cậu bé làm nũng nói: “Con sắp đói đến chết rồi nhưng mẹ một hai bắt con phải chờ ba về cùng ăn cơm.”

“Con trai ngoan của ba.” Lục Trạch bế con trai mình lên rồi hôn một cái vào khuôn mặt mềm mềm của cậu bé, đôi mắt là tiếng cười hi hi ha ha của Lục Hạo.

“Về sau, hai mẹ con em cứ ăn cơm trước đi, không cần chờ anh.” Anh nói với Thẩm Nguyệt.

Thẩm Nguyệt giật liếc Lục Trạch một cái: “Sao một nhà ba người lại không thể cùng nhau ăn cơm?”

Thẩm Nguyệt là điển hình của người phụ nữ chú trọng quan hệ gia đình, Lục Trạch lo việc bên ngoài, còn cô lo chuyện gia đình. Mọi chuyện trong nhà đều được Thẩm Nguyệt sắp xếp gọn gàng ngăn nắp.

Thẩm Nguyệt vẫn luôn cho rằng, lúc ăn cơm chiều phải luôn là 3 người trong một nhà cùng ăn, như vậy thì mới có không khí gia đình. Đối với việc này, Lục Trạch đã từng nói qua rất nhiều lần nhưng cũng không lay chuyển được cô.

Đây cũng là một loại phương thức để Thẩm Nguyệt bảo vệ gia đình, chồng cô anh tuấn như vậy, phụ nữ ở bên ngoài mơ tưởng đến anh cũng không ít. Mỗi ngày cùng nhau ăn cơm chiều là đại biểu cho việc chồng cô mỗi ngày đều sẽ về nhà.

“Tùy em”

“Chỉ cần đừng để Hạo Hạo bị đói là được.”

Đã khuyên nhiều lần mà vẫn như vậy, Lục Trạch bất đắc dĩ.

Anh đơn giản ôm con trai rồi ôn hòa hỏi con chuyện ở nhà thế.

Anh hỏi một câu, Lục Hạo ngoan ngoãn đáp một câu.

Con trai đầy mặt nhuộm, ba thì ánh mắt từ ái.

Hình ảnh ấm áp đến cỡ nào.

Thẩm Nguyệt cười một cái xong liền xuống bếp hâm lại thức ăn.

Có một gia đình như vậy, cô thật hạnh phúc.

Một nhà ba người hoà thuận vui vẻ ăn cơm chiều xong, chờ đến khi Lục Hạo ngủ ở phòng cách vách, Thẩm Nguyệt mới về phòng ngủ.

Trong phòng ngủ sáng lên ánh đèn nhỏ mờ nhạt.

Chồng cô đang nửa dựa trên đầu giường, hai chân thon dài hơi gập lên và hết sức chuyên chú xem báo biểu trên notebook.

Bởi vì vừa mới tắm gội xong nên tóc đen còn hơi ẩm lòa xòa ở trên trán anh, mũi cao thẳng, mặt mày thâm thụy, anh tuấn.

Chồng của cô, vẫn luôn là tốt nhất.

Thẩm Nguyệt không hề quấy rầy anh mà chỉ nhẹ tay mở cửa phòng tắm ra rồi bước vào.

Cởi áo ngủ, trong gương là một thân thể yếu điệu với vòng eo tinh tế, làn da trắng nõn.

Hai cái vú nhỏ xinh là lướt, tuy không lớn nhưng hình dạng cũng coi như là tuyệt đẹp.

Thân thể mỹ lệ, dung mạo xinh đẹp. Tuy đã trở thành mẹ của một đứa nhỏ 5 tuổi nhưng mỹ mạo của cô vẫn còn giữ nguyên như cũ.

Điều đáng tiếc duy nhất chính là bởi vì sinh con phải nuôi nấng bằng sữa mẹ nên hai cái đầu vú của cô đã sớm mất đi sự phấn nộn và trở nên vừa phình vừa tím tưa như một quả nho chín sắp biến thành màu đen.

Còn nữa, phía dưới hình như cũng có chút lỏng.

Tuy chồng cô chưa bao giờ nói qua cái gì nhưng cô lại có thể cảm giác được, thời gian làm tình của anh đối với cô đang dần dần giảm bớt.

Nhưng cô năm nay cũng mới chỉ 27 tuổi a, cuộc sống sau này còn hơn phân nửa quãng đường dài, cô phải nên vượt qua như thế nào?

Nghĩ ngợi xong, cô lấy nội y tình thú mới vừa mua sáng nay từ trong tủ quần áo ở phòng tắm ra rồi nhìn gương và khoa tay múa chân.

Màu đỏ rực chạm rỗng ren, mang theo hơi tự lại, đỡ nửa cái vú, nửa che nửa lộ, phần nhũ đều che không được, trong đó nửa ẩn nửa hiện, có chút ý vị câu người.

Mà thân dưới là quần lót chữ T gợi cảm, bên cạnh là một cái dây lưng nhỏ buộc thành hình con bướm, chỉ cần nhẹ nhàng đụng thì liền có thể kéo xuống.

Vội vàng tắm rửa xong, Thẩm Nguyệt mặc bộ nội y rồi thấp thòm bước về phía mép giường.

Kéo chăn ra, cô nằm ở bên người Lục Trạch.

Thấy anh vẫn còn đang xem báo biểu và vốn không hề chú ý tới cô, Thẩm Nguyệt có chút không cam lòng.

Tay nhỏ mềm mại thâm nhập vào quần ngủ của anh rồi nhẹ nhàng tìm được vật thể đang ngủ say kia và nhéo nhéo.

Côn thịt mềm mại không có phản ứng.

Thẩm Nguyệt không vội, cô nhẫn nại tính tình rồi vừa niết vừa xoa côn thịt xong buông lỏng bàn tay ra, sau đó tùy ý thưởng thức.

Tương tượng đến hình dạng vĩ đại của nó sau khi tỉnh dậy, Thảm Nguyệt liền cảm thấy xuân tâm nhộn nhạo.

Đến cuối cùng, để hồi đáp sự nỗ lực không ngừng nghỉ của Thảm Nguyệt, côn thit dần dần trở nên cương cứng và nóng rực lên.

Thảm Nguyệt vui sướng. Cô đang định cởi quần của anh ra thì người chồng vẫn luôn đắm chìm trong công việc nhìn qua cô.

Mắt đen hàm chứa ý cười, anh trầm thấp hỏi: “Vợ, muốn ai làm?”

Thảm Nguyệt mặt đỏ lên.

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Không thú vị (H)

Edit: Va

Beta: Minh + Su

Biểu hiện của vợ anh đối với việc chủ động cầu hoan còn có chút ngượng ngùng. Lục Trạch vẫn nhìn ra được cô đang khát vọng làm tình.

Tính tình thời gian một chút, đã một tuần chưa làm, cũng khó trách vợ anh sẽ muốn. Đây xác thật là sơ sót của anh. Làm chồng, anh cần có trách nhiệm thực hiện nghĩa vụ vợ chồng.

Tuy ban ngày mới cùng Lâm Nhụy chơi suốt một buổi trưa nhưng nếu bây giờ dù miễn cưỡng làm một lần thì vẫn có thể.

Nghĩ như vậy, anh xốc chăn mỏng lên thì thấy vợ mình mặc một chiếc nội y màu đỏ gọi cảm, thân thể tuyết trắng cứ vậy mà bại lộ ở trước mặt anh, trong mắt anh lộ ra vẻ thương thức.

“Đôi nội y rồi sao?”

Vợ chồng ở bên nhau lâu rồi nên khó tránh khỏi sẽ bởi vì quá mức quen thuộc thân thể của nhau mà không cách nào sinh ra tình cảm mãnh liệt. Đây cũng là nguyên nhân đại đa số vợ chồng sẽ có ít làm tình mặc dù đang còn trẻ. Anh đột nhiên thấy vợ mình ăn mặc như vậy nên có hơi kinh ngạc, cũng cảm giác có chút mới mẻ.

Thảm Nguyệt sắc mặt say hồng. Cô lấy hết can đảm hỏi: “Có đẹp không?”

“Đẹp, em mặc cái gì nhìn cũng đẹp.” Anh trầm thấp nói.

Khi nói chuyện, tay của Lục Trạch đã thăm dò vào phần bên trong nịt ngực ren, lòng bàn tay bao lấy nhũ thit mềm mại tinh tế rồi vuốt ve.

Được chồng ca ngợi làm Thảm Nguyệt tự tin hơn, vú bị anh đùa bỡn, vừa phình vừa ngứa, tê tê đại đại đến thoải mái. Cô không cảm lòng được mà liền đóng đưa eo, dăng nhũ thit lên tận lòng bàn tay của anh, chờ đợi anh làm ra những động tác kịch liệt hơn.

Lục Trạch đẩy nịt ngực hướng lên trên để lộ ra đôi gò bồng là lướt.

Đối với đôi vú này, anh đã ngậm qua vô số lần và vô cùng quen thuộc đối với nó, cũng không biết vì sao mà nó lại không làm anh dễ chịu lên, làm anh rất tiếc nuối.

Anh cúi đầu, theo thói quen muốn hôn lên núm vú màu có chút hơi thâm đen kia của vợ, nhưng khi môi mỏng đang muốn đụng vào thì chợt dừng lại.

Giờ này khắc này, trong đầu anh đột nhiên hiện ra đôi vú tuyết trắng của Lâm Nhụy, vừa mềm vừa lớn, núm vú phồng nộn, sờ lên tựa như hai luồng gò bông, thật phần thoải mái.

Đặc biệt là ban ngày đã làm, đôi lập như vậy nên cảnh trước mắt khó tránh khỏi làm anh có chút rã rời hứng thú.

Cây đồ vật to lớn dưới thân cũng bởi vì chủ nhân thất thần mà dần dần uể oải không phấn chấn.

Lục Trạch ngẩng đầu nhìn vợ còn đang say mê ở giữa tình cảm mãnh liệt như muốn nhảy xuống nước tự tử, cô vẫn chưa phát hiện chồng mình thất thần. Anh âm thầm thờ dài, tay càng thêm dùng sức một chút, một cái tay khác với vào trong quần lót chữ T hơi hẹp rồi thuận thực kích thích làm âm ướt hoa hạc.

Tùy tay cắm vào hai ngón xong vận dụng kỹ xảo thành thạo của mình rồi bắt đầu động đậy, bên trong huyết ẩm áp, đâm thùy tràn lan, thực nhanh liền ướt đến không chịu được.

Đối với hai tròng mắt khát vọng của vợ, anh nhanh chóng cởi quần áo trên người ra, sau đó đè lên thân thể nhỏ xinh của cô rồi vừa hôn da thịt của cô, vừa dùng tay nắm cây côn thịt đã mềm còn không chịu cứng xong tùy ý cạo xát với miệng hoa huyết ướt đầm dề.

Côn thịt rút cuộc cũng có biểu hiện cứng lên.

Lục Trạch đỡ cây côn thịt kia rồi mạo hiểm nhắm ngay tiểu huyết nóng bỏng đang co rút, hạ thân trầm xuống, chậm rãi cắm côn thịt vào.

Vợ Lục Trạch phát ra tiếng rên rỉ nhỏ, tự giác đem hai đùi quần bên hông anh, để tiện hơn cho anh thọc vào rút ra.

Ở tư thế này ra vào hơn mười cái, côn thịt cuối cùng cũng hoàn toàn cương cứng, bàn tay to chặt chẽ bắt lấy hai vú của cô, tốc độ bắt đầu ra sức cày cấy nhanh hơn.

Thanh âm của Thẩm Nguyệt càng lúc càng lớn, thân thể bị anh đâm một cái rồi lại thêm một cái nữa.

Động tác kịch liệt, nhưng nếu nhìn kỹ thì có thể thấy cặp mắt đen kìa của người đàn ông thập phần thanh tĩnh. Hiển nhiên, Lục Trạch không cùng vợ mình chìm đắm trong bê tình.

Rõ ràng thao huyết chính là chuyện sung sướng, nhưng anh không biết vì sao mình lại cảm thấy không thú vị. Loại cảm giác này nói không nên lời. Anh cứ có cảm giác nhưng lại không biết thiếu chỗ nào và thiếu cái gì.

Có lẽ là do vợ anh không đủ dâm dăng?

Kỳ thật vợ anh đã không tồi, vừa nghe lời lại còn nhu thuận.

Nhưng có một thân thể mỹ miều hơn đối lập.

Nhớ tới bộ dáng Lâm Nhụy ở dưới thân anh rên rỉ mê loạn phóng dăng, vừa dâm dăng vừa mỉa hoặc, con người dường như mang theo cái móc, câu đến khiến lòng anh ngứa ngáy, làm anh chỉ muốn hung hăng mà thao chết tiểu yêu tinh đó.

Nghĩ đến cái loại cảm giác đó, trong lòng anh giống như có ai đốt lửa, sôi trào mạnh mẽ.

Lục Trạch mím chặt môi, động tác theo bản năng nhanh hơn.

Lại cắm thêm mấy trăm cái. Cuối cùng, nhân lúc vợ đến cao trào, anh buông lỏng tinh quan bắn đục dịch vào chỗ sâu thẳm nơi tiểu huyết, cùng cô cao trào.

Lục Trạch lau chùi thân thể của hai người rồi lại nằm lên giường lớn.

Tắt đèn. Trong phòng ngủ cả một mảnh hắc ám.

Thẩm Nguyệt đã mệt đến ngủ say, tiếng hít thở sâu và dài.

Lục Trạch hình như không buồn ngủ. Anh biếng nhác gối một cánh tay ở sau đầu rồi nhìn ánh trắng sáng tỏ ngoài cửa như đang tự hỏi chính mình.

Trong đêm tối, con người của anh rất sáng.

Một đêm vô mộng (không mơ)...

Ấn ngôi sao và cmt ủng hộ đy nà ><

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Văn phòng giáo sư (1)

Edit: Va

Beta: Sakura + Su

Sáng sớm.

Ngoài cửa sổ, chim chóc hót véo von, một tia nắng mặt trời nghiêng nghiêng rơi vào và chiếu sáng toàn bộ phòng học.

Lâm Nhụy ti má, trông mắt vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm vào thân thể cao lớn trên bục giảng kia.

Từ sau ngày hôm đó, cô cùng Phó Duẩn Thừa không còn liên hệ nữa. Cô vốn tính toán là sẽ không quấy rầy Phó Duẩn Thừa nữa mà chỉ đứng xa xa nhìn anh là tốt rồi. Nhưng thẳng đến khi gặp mặt thì cô mới biết để làm được việc này có bao nhiêu khó khăn.

Thích một người thì phần lớn thời gian đều muốn ở bên cạnh người ấy.

Trên bục giảng, Phó Duẩn Thừa mặc áo sơ mi màu đen như cũ, mặt vô biểu tình, cả người tản ra hàn khí càng lạnh thấu xương hơn so với ngày thường, mắt đen quét quanh phòng học. Lúc sắp nhìn tới Lâm Nhụy thì tầm mắt luôn bị anh cố tình thu trở về.

Bao gồm cả khi có vấn đề gì đó mà sinh viên hỏi, cho dù Lâm Nhụy vẫn luôn giơ tay muốn hỏi nhưng anh cũng chỉ lựa chọn làm lơ.

Anh đang cố ý bỏ qua sự tồn tại của cô.

Trái tim Lâm Nhụy đau đớn tựa như bị dao nhỏ cắt..

Cô làm anh chán ghét như vậy sao? Lâm Nhụy rất muốn hỏi Phó Duẩn Thừa.

Chỉ là con người luôn có khát vọng vươn chính phục. Phó Duẩn Thừa càng không nhìn cô thì cô càng muốn làm cho Phó Duẩn Thừa nhìn cô. Cho dù Phó Duẩn Thừa không thích cô nhưng chỉ cần trong mắt anh có cô thì cũng đủ để an ủi trái tim khô cạn của cô rồi.

Vì thế, Lâm Nhụy đơn giản không hề che dấu nữa. Cô ngơ ngẩn nhìn chăm chăm Phó Duẩn Thừa ở trước mặt biết bao nhiêu người trong phòng học này.

Phó Duẩn Thừa đi đến đâu thì tầm mắt của cô liền theo tới đó.

Cô không tin mình làm như vậy mà Phó Duẩn Thừa vẫn còn có thể tiếp tục bình tĩnh.

Quả nhiên, chỉ chốc lát sau, Phó Duẩn Thừa liền có chút chịu đựng không nổi.

Ánh mắt nóng rất kia tựa như kẹo cao su dính ở trên người anh, như thế nào cũng không bỏ được. Anh cũng không phải người mù thì làm sao mà không phát hiện được.

Nháo đủ chưa?

Anh lãnh đạm liếc Lâm Nhụy một cái và dùng ánh mắt cảnh cáo.

Lâm Nhụy đương nhiên tiếp thu được hàm nghĩa trong mắt anh.

Tuy anh hiện tại thoát nhìn lạnh nhạt mười phần nhưng dù sao thì cô cũng đã bắt chập tất cả, sợ hãi cái gì?

Cô đáp lại bằng một nụ cười ngọt ngào.

Tóc dài xoa trên vai, đồng thời, tóc mái và mặt mày túm khí biểu hiện thanh thuần vô hại.

Nhưng lần này, Phó Duẩn Thừa sẽ không bị lừa nữa.

Thứ cô muốn, anh không cho được và cũng không thể cho.

Thấy cảnh cáo vô dụng, anh trực tiếp xoay mặt đi và coi như không thấy rồi tiếp tục giảng bài.

Sự tồn tại của Lâm Nhụy đối với anh mà nói thì thật là phiền toái. Coi cô như người xa lạ, nhưng anh lại tùy ý phát tiết thú tính của mình ở trên người cô. Tuy chưa thật sự đi vào, nhưng toàn thân cô đều đã bị anh chơi đến không sót cái gì, so với làm thật thì có cái gì khác nhau?

Nhưng nếu coi như là tình nhân, trước không nói chuyện thầy trò giữa hai người...

Không, anh là người đàn ông đã có gia đình thì làm sao có thể bởi vì vợ mình không ở nhà dài ngày mà lại đi phản bội vợ mình?

Tình trạng hiện giờ làm anh không biết giải quyết như thế nào, lưỡng lự.

So với phần nợ bởi vì Lâm Nhụy trêu chọc người đã kết hôn như anh thì anh càng thêm giận bản thân mình, cư nhiên phóng túng dục vọng, hơn nữa còn nhiều ngày hoài niệm cảm giác tận tình khi làm ở trên người cô...

Lâm Nhụy thấy Phó Duẩn Thừa không có phản ứng lại với mình thì trong lòng có chút ừ ừ.

Một tiết cứ như vậy mà ủ rũ cụp đuôi trôi qua.

Ai ngờ, lúc tan học, Phó Duẩn Thừa cứ nhiên kêu cô lên trước mặt mọi người.

“Lâm Nhụy, em đến văn phòng của tôi một lát.”

Nói xong, Phó Duẩn Thừa liền không lưu luyến mà lập tức rời đi.

Trong lòng Lâm Nhụy lập tức có vô hạn vui mừng.

Bên cạnh có bạn học vừa tò mò vừa hâm mộ hỏi: “Phó giáo sư sao lại đột nhiên kêu cậu vậy?”

Lâm Nhụy làm bộ như không có việc gì nói: “Không biết, có thể là biểu hiện gần đây của tớ không tốt.”

Mấy ngày nay, cô đi học thất thần là rõ như ban ngày.

Nghe Lâm Nhụy nói như vậy, người bạn kia cũng không nói gì nữa rồi trưng ra một biểu tình cậu tự cầu nhiều phúc đi.

Tuy lớn lên anh tuấn nhưng Phó Duẩn Thừa lại rất ít khi nói cười. Hơn nữa còn rất nghiêm khắc. Anh có một loại khí tràng không gian tự uy nên ngầm được xưng là “Sát thần mặt đen.” Đại đa số sinh viên đều sợ anh.

Lâm Nhụy lại tùy tiện nói vài câu, sau đó lòng mang tâm tình kích động và thấp thòm đi đến văn phòng của Phó Duẩn Thừa.

Cửa văn phòng không khóa mà chỉ khép hờ. Lâm Nhụy nhẹ nhàng đẩy cửa ra.

Sau khi vào trong, Lâm Nhụy đóng cửa lại rồi lặng lẽ khóa trái xong sau đó rón ra rón rén đi đến phía sau lưng Phó Duẩn Thừa.

Phó Duẩn Thừa ngồi dựa lưng về phía cô. Anh đang cúi đầu chấm bài nên không có chú ý tới cô đã tiến vào.

Nhìn từ phía sau thì thấy bóng dáng của anh dày rộng, bả vai hữu lực để lộ ra mùi phần hơi thở hormone nam tính.

Nghe đến người đàn ông này đã từng cùng cô thân mật qua, trong lòng Lâm Nhụy không khỏi nổi lên một tia ngọt ngào.

Cô vươn cánh tay ra ôm chặt Phó Duẩn Thừa từ phía sau rồi thân mật cọ cọ mặt vào lưng anh.

“Thầy a ~” Cô giống như con mèo nhỏ đáng yêu đang làm nũng.

Phó Duẩn Thừa không nghĩ tới Lâm Nhụy to gan như vậy, thân mình anh cứng đờ: “Buông tay!”

“Không buông.” Lâm Nhụy tùy hứng trả lời, cánh tay ôm Phó Duẩn Thừa lại xiết chặt hơn chút. Cô chặt chẽ ôm lấy anh.

Phó Duẩn Thừa không dùng nước hoa, trên người anh thanh mát sáng khoái, chỉ có mùi sữa tắm và dầu gội, vô cùng đơn giản lại phá lệ dễ ngửi.

Lâm Nhụy thỏa mãn híp híp mắt.

Phó Duẩn Thừa vội vàng nhìn về phía cửa. Thấy cửa đã bị khoá, không có ai thấy cảnh này thì sắc mặt mới khá hơn một chút.

Anh dùng tay tránh thoát rồi nhũn mày nói: “Em đừng làm như vậy.”

Sức lực của anh rất lớn, chỉ mới vùng một cái mà liền dễ như trở bàn tay tránh thoát khỏi cái ôm của cô.

Lâm Nhụy càng không cho người đàn ông như ý, xoay người. Nhân lúc Phó Duẩn Thừa chưa phản ứng kịp, cô trực tiếp ngồi lên trên đùi anh.

Hai tay giống con đười ươi gãi gao ôm cổ Phó Duẩn Thừa rồi nhỏ giọng lại đáng thương nói: “Thầy, thầy biết không, mấy ngày nay em thật sự rất nhớ thầy.”

“Thầy có nhớ em không?”

Cô chớp chớp mắt to ngấp nước, trong mắt hàm chứa sự chờ mong.

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Văn phòng giáo sư (2)

Edit: Va

Beta: Sakura + Su

Có nhớ cô không sao?

Phó Duẩn Thừa trầm mặc không lên tiếng.

Ánh mắt yếu say đắm cực nóng của Lâm Nhụy làm Phó Duẩn Thừa không có chỗ nào để ẩn nấp. Anh chỉ cảm thấy có chút ít ý tưởng âm u ở sâu trong nội tâm cũng bị bại lộ ra bên ngoài.

Anh muốn cô.

Rất muốn.

Lâm Nhụy ở trên giường nhu thuận cùng ngoan ngoãn làm anh phá lệ thỏa mãn. Chỉ có trời mới biết, đêm hôm đó anh phải dùng biết bao nhiêu lực nhấn nại thì mới khiến bản thân không chìm đắm theo hành động.

Phó Duẩn Thừa giật giật môi, mắt đen chất chứa vài phần rồi rầm cùng giấy gựa.

Cuối cùng, anh chỉ yên lặng với bình tĩnh.

“Không hề.” Anh lạnh lùng nói.

“Em không tin.” Đôi mắt của Lâm nhụy xoay tròn.

Cô dùng thân thể áp sát Phó Duẩn Thừa làm đôi vú đầy đặn của mình đè chặt trên ngực anh rồi nhẹ nhàng mà đông đưa thân thể, cọ xát lên.

Hai người mặc quần áo rất mỏng. Bởi vì dán sát như vậy nên có thể cảm nhận được nhiệt độ của nhau, xúc cảm như là trực tiếp trần trụi.

Thân thể của Phó Duẩn Thừa cứng còng, toàn bộ dây thần kinh đều căng lên.

Hai luồng mềm mại đè ép ở ngực anh, tựa như mát xa, rất thoải mái, anh thậm chí có thể miêu tả ra hình dáng của chúng nó. Loại cảm giác này thực sự sung sướng, biết rõ giờ phút này bản thân hẳn nên nghiêm khắc bảo cô dừng lại, nhưng lời nói vừa tới bên miệng thì lại không muốn nói ra mà ngược lại làm anh muốn trầm mê ở trong đó.

Phó Duẩn Thừa không hề ngăn cản Lâm Nhụy.

Cô vừa cọ ở trên người anh vừa trộm cởi bỏ cúc áo sơ mi màu đen xong nhẹ cắn xương quai xanh gọi cảm kia rồi trần trọc liếm hôn.

Tựa như gà con mổ thóc, từ dưới lên trên, từ xương quai xanh hôn lên cổ xong lại đến cằm Phó Duẩn Thừa và cả bên môi.

Phó Duẩn Thừa lạnh mặt. Anh giống như tượng gỗ không có bất kỳ phản ứng nào.

Ngoại trừ tiếng hít thở càng ngày càng nặng cùng mắt đen có chút mơ hồ. Từ đó có thể nhìn ra được anh đang hưởng thụ.

Đàn ông cùng phụ nữ, ở chung một phòng, một người ý chí không kiên định, một người lại tìm mọi cách trêu chọc.

Hai người càng ngày càng mờ ám...

Nhưng khi Lâm Nhụy sắp hôn lên đôi môi mỏng của anh thì Phó Duẩn Thừa đột nhiên quay mặt qua chỗ khác, kháng cự né tránh.

Không khí bỗng nhiên cứng lại và có chút xấu hổ.

Lâm Nhụy bình tĩnh nhìn anh vài giây, cố chịu đựng sự chua xót nơi nội tâm rồi nói: “Nếu thầy không thích thì em đây sẽ đổi chỗ.”

Thật vất vả mới có một cơ hội tiếp cận với Phó Duẩn Thừa. Nếu liền từ bỏ như vậy thì cô thật sự không cam lòng.

Cô lại lần nữa cúi đầu xuống mờ mấy cái cúc áo sơ mi, tay nhỏ mềm mại dán ở trên bờ ngực trần trụi của người đàn ông, hoạt động lên xuống giống như xà tình quyến rũ.

Phó Duẩn Thừa có thói quen vận động tập thể hình, tám khối cơ bụng tiêu chuẩn, cơ bắp rắn chắc, hình dạng rõ ràng, sờ lên xúc cảm thực tốt.

Đàn ông thích sờ ngực phụ nữ. Cũng giống như vậy, đại đa số phụ nữ cũng không thể chống cự được lực hấp dẫn của cơ bụng đàn ông.

Tay nhỏ thực nhanh liền túm điểm nào đó trên ngực anh rồi kẹp ở trong lòng bàn tay xong mềm nhẹ vỗ về chơi đùa, không có quy luật mà chỉ lung tung trên chọc, từng chút lại từng chút gãi đúng tâm của người đàn ông.

Phó Duẩn Thừa lại không phải Liễu Hạ Huệ chân chính mà có thể làm được việc tuyệt trần đoạn dục. Anh chỉ là một người đàn ông, là một người đàn ông đang cố áp chế ngọn lửa tình dục sâu trong nội tâm.

Nếu còn để cô tùy ý làm bậy thì chuyện đó sớm hay muộn cũng sẽ xảy ra.

Đôi con ngươi của Phó Duẩn Thừa tối tăm. Anh đè lại cái tay nhỏ đang làm loạn kia.

“Chúng ta không thể làm như vậy.” Anh nhìn Lâm Nhụy thật sâu, biểu tình nghiêm túc.

Lần trước đã là một sai lầm, đồng dạng sai lầm, anh không thể lại phạm phải lần thứ hai.

Đây là mục đích mà anh kêu Lâm Nhụy tới văn phòng.

Anh muốn điều chỉnh lại thái độ của mình và ngưng hẳn cái sai lầm này.

Lâm Nhụy giờ phút này dựa ở trên vai Phó Duẩn Thừa, khuôn mặt nhỏ tựa gần cái cổ thon dài của anh, cánh môi cô dán vào da thịt mẫn cảm. Nhiệt khí trong mũi phun ở căn cổ của người đàn ông khiến anh rung mình một cái.

Đây là một tư thế cực độ thân mật, hai người nhìn qua thật giống như một đôi uyên ương tuyệt đẹp.

Nghe Phó Duẩn Thừa nói xong, Lâm Nhụy vô tội ngược mắt giống như không hiểu anh đang nói cái gì.

“Làm như vậy là làm gì?” Cô hỏi.

Ánh mắt của Phó Duẩn Thừa phức tạp.

Sau một lúc lâu, anh trầm giọng nói: “Em biết tôi đang nói cái gì mà! Vợ của tôi chiều nay sẽ trở về, tôi hy vọng em và tôi về sau có thể khôi phục thành quan hệ thầy trò bình thường để tránh ảnh hưởng đến gia đình của tôi.”

“Em đã biết.” Ngoài dự đoán, Lâm Nhụy đáp ứng thập phần dứt khoát.

Ngay khi Phó Duẩn Thừa vì thế mà cảm thấy kinh ngạc thì đột nhiên thấy cô gái trước mặt cong cong môi để lộ ra một nụ cười kiêu mị đến tận xương.

“Nếu thầy đã nói xong thì nên để em nói đúng không?” Cô từ từ kéo dài ngữ điệu.

“Thầy cứng rồi!”

Lâm Nhụy dùng ánh mắt ý bảo giữa hai chân của người đàn ông phồng lên một đoàn.

Cô liếm liếm môi đỏ, mị nhãn như tơ, nhẹ nhả khí u lan: “Nó chọc em... Đau quá...”

Ánh mắt của Phó Duẩn Thừa cứng lại.

Giống như có một ngọn lửa trong khoảnh khắc đang nổ tung trong óc.

Anh liền biết chuyện sẽ không đơn giản như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Để thầy giúp em liếm sạch dâm thủy trong tiểu huyết được không?

Edit: Va

Beta: Ami

Lâm Nhụy cong cong môi, cúi đầu.

Trong lòng Phó Duẩn Thừa đột nhiên có dự cảm không lành, trái tim nhảy bùm bùm không ngừng, sự chờ mong không biết đã phát sinh từ bao giờ nhưng cõi lòng lại tràn đầy kháng cự.

Anh vội vàng lên tiếng: “Em đừng. . .”

Lời của Phó Duẩn Thừa còn chưa nói xong thì đôi tay nhỏ kia đã linh hoạt kéo khoé kéo quần tây của anh xuống rồi lấy côn thịt lớn cứng rắn ở bên trong ra.

Đỉnh quy đầu phình to, mả mắt còn đang không ngừng thấm nước bọt trong suốt ra bên ngoài. Bỗng nhiên tiếp xúc với không khí bên ngoài nên nó liền run rẩy, sau đó nhanh chóng phình to thêm một vòng.

Nhìn thật hưng phấn!

Lâm Nhụy vươn ngón tay non mịn búng búng côn thịt. Nghe được âm thanh, Phó Duẩn Thừa sáng khoái kêu lên tiếng.

“Giáo sư, nếu thầy cũng muốn thì cần gì phải cố gắng kìm nén?” Cô ôn nhu dụ hoặc nói.

Phó Duẩn Thừa mím chặt môi, nhìn cô không nói lời nào.

Tất nhiên là anh đang đấu tranh kịch liệt với lý trí của mình.

Lâm Nhụy dùng tay nhỏ nắm đại quy đầu rồi hoạt động lên xuống, đầu ngón tay nhẹ nhàng chọt chọt mả mắt, thường thường xoa xoa. Vì để kích thích dục vọng đang dây dưa của người đàn ông trước mắt này mà cô làm ra hành động thủ dâm cho anh.

Trên đỉnh đầu, hô hấp của Phó Duẩn Thừa càng ngày càng trầm trọng.

Tim Lâm Nhụy cũng ngứa lên, tiểu huyết của cô đã sớm bị dâm dịch tẩm ướt. Cảm giác hư không khó nhịn ở bên trong đang tra tấn cô. Giờ cô chỉ hy vọng côn thịt lớn ở ngay trước mắt này có thể cắm vào tiểu huyết ngăn ngứa cho cô.

Một đôi mắt ngập nước quét về phía người đàn ông, cô biểu tình thiên chân mà mỉa mai: “Giáo sư, thầy có thể giúp em được không?”

“... Giúp em... Cái gì?” Phó Duẩn Thừa lẩn lộn hầu kết, cuối cùng gian nan mở miệng.

“Tiểu huyết thật ngứa, muốn côn thịt lớn của giáo sư tới ngăn ngứa... “ Cô cắn môi rồi dùng thanh âm nhu nhược nói.

Tựa như một đóa cúc non mới nở, thẹn thùng lay động ở trong gió, diễm đạm đáng yêu.

Lâm Nhụy rất rõ ràng ưu thế của bản thân, cô hiểu rõ cách lợi dụng gương mặt thanh thuần của mình, cô biết khi nói lời dâm đẳng khó nghe thì đàn ông sẽ có bao nhiêu kích thích cùng hưng phấn.

Đôi con ngươi của Phó Duẩn Thừa nhanh chóng tối sầm, trong mắt hiện lên sắc thái tình dục, anh nói theo bản năng: “Có bao nhiêu ngứa, để thầy nhìn xem.”

Sau khi nói xong, anh liền giật mình. Anh cư nhiên sẽ nói ra loại lời nói này, anh xấu hổ dời tầm mắt sang chỗ khác, hổ thẹn với bản thân, uống cho tư cách làm thầy của người khác.

Lâm Nhụy cười giảo hoạt. Chỉ nghe tích tích tác tác vài tiếng, cô đã nhanh chóng vén thân váy lên để lộ ra quần lót nhỏ bị dâm thủy thấm ướt bên trong.

Quần lót nhỏ màu tím tinh tế hình chữ T vốn không che được đào móng tròn trịa kiêu mật kia. Bởi vì tư thế của Lâm Nhụy là đưa lưng về phía Phó Duẩn Thừa và chu móng nhỏ lên nên Phó Duẩn Thừa thậm chí có thể nhìn thấy rõ ràng chỗ tư mật ở giữa hai chân cô. Từ bên trong, vài sợi lông âm đạo cuốn khúc gọi cảm bị vài dệt hơi mỏng che đầy để lộ ra vệt nước lại càng khiến người khác mơ màng vô hạn.

“Giáo sư, thầy mau nhìn xem em có phải sinh bệnh rồi không? Vì sao tiểu huyết vừa ngứa lại còn chảy thật nhiều nước?”

Giọng điệu ngọt ngào của cô truyền vào lỗ tai anh thúc giục.

Thanh âm này tựa như ma chú, mang theo vô cùng nhiều ma lực, làm anh không cách nào kháng cự.

Bàn tay anh run rẩy ngừng ở trên cái móng trắng nõn trơn mượt đang vênh lên của cô, chậm rãi, chậm rãi, một chút một chút hướng tới chỗ hờ ở giữa khe của hai đùi.

Lòng bàn tay chạm phải một mảnh ướt dâm dề, đây là thứ chứng minh cô động tình.

Ngón tay thon dài ở bên ngoài quần lót nhẹ nhàng búng hai cái, liền làm cho mặt nước trượt xuống róc rách càng nhiều, đã ướt toàn bộ bàn tay của anh.

“Thật dâm đẳng.” Anh cảm lòng không được thốt lên.

Ngay sau đó, anh dùng ngón tay cời quần lót nhỏ ra rồi vớt qua một bên làm lộ tiểu mật huyết phì nộn nhiều nước kia.

Phấn phấn nộn nộn, môi âm hộ hai bên như là cánh hoa ướt át sau cơn mưa, thấm giọt sương, một cái lỗ nhỏ tinh tế ở giữa, nửa mở nửa đóng mấp máy, chất lỏng đậm mĩ trong suốt đang từ nơi đó cuộn cuộn không ngừng chảy ra.

Có lẽ là cảm nhận được tầm mắt chuyên chú của Phó Duẩn Thừa dừng lại ở nơi đó, mật dịch tuôn ra càng thêm dữ dội, quả thực giống như nước máy.

Cảnh tượng trước mắt này thật là đúng với một câu ngôn ngữ —— Phụ nữ đúng là làm từ nước.

Phó Duẩn Thừa đột nhiên cảm thấy rất khát, như là ở trong sa mạc khô cạn 3 ngày 3 đêm, anh rất khát vọng nguồn nước.

Nội tâm có một cỗ cảm giác xúc động vừa bí ẩn lại vừa bức thiết nảy lên trong đầu.

“Để thầy giúp em liếm đậm thủy trong tiểu huyết được không?” Anh dường như trúng tà mà hỏi.

Có lẽ đúng thật là không khí quá mức ái muội. Hai người đều tới lúc tỉnh triều tràn lan.

Giờ này khắc này, cô không phải sinh viên của anh và anh cũng không phải thầy của cô.

Văn phòng nhỏ nhỏ ngăn cách hai người họ với thế giới bên ngoài, đã không còn thân phận gây trắc trở kia, giờ đây, hai người họ chỉ là những người bị khát khao dục vọng tra tấn mãnh liệt nên xuất hiện sự va chạm giữa đàn ông và phụ nữ.

Phó Duẩn Thừa dùng bàn tay mở hai chân cô ra thêm một chút làm tiểu huyết phấn nộn mê người kia có thể hoàn toàn nở rộ ở trước mắt anh.

Khuôn mặt tuấn tú chậm rãi tới gần trung tâm giữa hai chân, một cỗ mùi hương tanh ngọt ẩm ướt phát ra từ trong tiểu huyết của cô, đây là yếu tố kích thích tình dục độc hữu của giống cái, không chỉ không làm anh cảm thấy khó ngửi mà ngược lại còn muốn cô chảy ra thêm càng nhiều.

Phó Duẩn Thừa từ từ tới gần, hơi thở ấm áp không gián đoạn phả vào tiểu huyết mềm mại. Tiểu huyết mẫn cảm ngay lập tức co rút lại rồi sau đó, càng nhiều đậm thủy thấm ướt ra bên ngoài.

Lâm Nhụy có thể cảm nhận được đôi mắt đen của người đàn ông còn đang dừng lại ở chỗ tiểu huyết của mình. Cô thẹn thùng rụt rụt hai chân, trong lòng đột nhiên có cảm giác ngượng ngùng. Nguyên nhân là do trước kia khi làm tình với những người đàn ông khác thì họ rất ít khi liếm tiểu huyết cho cô. Còn có thêm một nguyên nhân khác nữa là cô tới hôm qua vừa đi tắm, cô hy vọng giờ phút này tiểu huyết sạch sẽ thoải mái thanh tân vì dù sao đây cũng là Phó Duẩn Thừa.

Ở trong lòng cô, Phó Duẩn Thừa là đặc biệt.

Cô hy vọng mọi thứ cô thể hiện ra ở trước mặt anh đều tốt đẹp.

Cô đột nhiên khép lại làm Phó Duẩn Thừa có chút bất mãn, tiểu huyết thật sự quá đẹp, anh còn chưa có xem đủ đâu.

Phó Duẩn Thừa chen vào giữa hai chân cô làm Lâm Nhụy không thể khép hai chân lại. Sau đó, anh dùng bàn tay to vuốt ve da thịt trơn mềm xong lại lần nữa vùi đầu vào bên trong tiểu huyết.

Cái mũi cao thẳng dán lên hai mảnh hoa môi mềm mại, anh vươn lưỡi dài ra rồi dùng đầu lưỡi chọt chọt âm hạch sớm đã phồng lên kia.

“Ách a~” Lâm Nhụy bị kích thích nên phát ra một tiếng thờ dài.

Phó Duẩn Thừa như nhận được sự ủng hộ, anh dùng hàm răng nhẹ nhàng cắn một chút, sau đó dùng đầu lưỡi cuốn lấy âm hạch rồi không ngừng liếm láp, thậm chí còn chưa từng buông tha niệu đạo ở phía dưới âm hạch, có phải anh sẽ đem đầu lưỡi vọng vào cửa động cực nhỏ cực mỏng này hay không?

“Giáo sư, thầy muốn em đi, em chịu không nổi nữa rồi!”

Lâm Nhụy kêu mị rên rĩ, hạ thể mẫn cảm, âm đế bị người đàn ông dùng đầu lưỡi thô dày hữu lực bao vây lấy rồi vừa liếm láp vừa mùa, sướng đến mức đại não trống rỗng.

Đặc biệt là khi nghĩ đến giờ phút này, Phó Duẩn Thừa đang một lòng thích thú liếm mút tiểu huyết của cô, trong lòng càng thêm hưng phấn không thôi.

“Thích giáo sư liếm em như vậy sao?”

Phó Duẩn Thừa từ dưới tiểu huyết ngẩng đầu lên rồi dùng giọng suyễn gọi cảm hỏi.

Đậm thủy trong tiểu huyết thật sự quá nhiều, anh vừa liếm vừa mút. Ngậm toàn bộ tiểu huyết ở trong miệng xong tham lam hút hết toàn bộ.

Cảm giác còn chưa liếm đủ, anh lại duỗi lưỡi dài ra chui vào trong tiểu huyết, ở bên trong vòng một vòng rồi moi đậm thủy ở bên trong ra xong hút hết toàn bộ.

“Ti ti.” Tiếng nước cùng tiếng liếm mát ở trong phòng vang lên, càng tăng thêm một tầng hơi thở dâm mỹ.

“Thích.”

Lâm Nhụy đã sướng đến không kèm chế được, cô cũng bất chấp cái gì mà gọi là thẹn thùng, theo bản năng giờ tay nhỏ lên dùng sức ấn đầu nam nhân hướng chính mình.

“Em còn chưa có đủ sướng, vẫn còn muốn.”

Mắt cô lộ ra si mê trả lời, toàn thân và tâm đều đắm chìm trong khoái cảm kích thích.

Phó Duẩn Thừa cong cong môi, thuận thế càng thêm hăng say liếm láp.

Cô gái dâm đảng này lại nhiều lần quyến rũ anh, một lần lại một lần đánh vỡ điểm mấu chốt đạo đức của anh, anh không phải thánh nhân, anh cũng có dục vọng.

Lần này, con dã thú ở sâu trong nội tâm của anh đã hoàn toàn phá tan nhà giam, không có gì là có thể ngăn cản được anh.

Cái gì đều không nghĩ mà chỉ muốn làm, làm xong rồi lại nói.

Coi như là phóng túng bản thân một lần đi.

Anh vừa ngậm lấy hai bên âm đế rồi hút liếm vừa vói đầu lưỡi vào sâu trong tiểu huyết, sau đó bắt chước tư thế côn thịt thọc vào rút ra, bên trong tiểu huyết ẩm áp tràn lan dâm thủy, đồng thời không ngừng co rút lại, kẹp chặt lưỡi dài đang xâm lấn của anh.

Đây là lần đầu tiên anh chủ động với Lâm Nhụy.

Lâm Nhụy chỉ cảm thấy bản thân giờ đây tựa như một con chim chóc vui sướng, thể xác và tinh thần đều đang sung sướng kêu gào suy nghĩ muốn càng thêm nhiều.

Hạ thể tích lũy khoái cảm càng lúc càng cường liệt, eo thon có cảm giác như một dòng điện đang chạy. Cô run run một cái, dâm thủy trong suốt trào ra từ tiểu huyết rồi trực tiếp bắn vào trong miệng của người đàn ông.

Cô triều xuy.

Tựa như đã dùng hết sức lực toàn thân, Lâm Nhụy mất đi điểm chống đỡ, cô mềm mại nằm liệt ở trong lòng Phó Duẩn Thừa.

Hai mắt cô mê ly, sắc mặt ửng hồng, hiển nhiên là còn chưa phục hồi tinh thần lại từ trong cơn khoái cảm vừa rồi.

Hầu kết của Phó Duẩn Thừa không ngừng chuyển động. Anh nuốt toàn bộ dâm thủy trong khoang miệng vào trong bụng.

Tay lớn vỗ vỗ mông nhỏ vừa tròn vừa kiêu của cô, ánh mắt anh thâm trầm, cứng rắn mà lại bá đạo tuyên bố: “Tôi muốn làm em.”

Mà ở dưới hạ thể, cây côn thịt lớn làm cho người ta sợ hãi kia đã sớm ngẩng cao đầu, vận sức chờ phát động.

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Giáo sư rót thẳng tinh dịch vào tử cung

Edit & Beta: Su Bà Bà

Lâm Nhụy sắc mặt đỏ lên.

Phó Duẩn Thừa trong lòng cô vẫn luôn là bộ dạng chính khí凛凛 nhiên, giờ phút này lại đột nhiên nói ra những lời đó, hơn nữa còn dùng giọng điệu cường thế bá đạo như vậy nên càng thêm mê chết người không đền mạng.

"Giáo sư, để em làm cho." Cô ngoan ngoãn đứng dậy rời khỏi lòng ngực của Phó Duẩn Thừa.

Phó Duẩn Thừa không nói gì. Anh giờ đây đang ngồi ở trên ghế làm việc, quần cởi xuống dưới chân, côn thịt huyết mạch phun trương dựng đứng, đôi mắt đen kia vẫn không nhúc nhích mà nhìn chăm chăm vào Lâm Nhụy và chờ đợi bước hành động tiếp theo của cô.

Chỉ thấy Lâm Nhụy vén làn váy lên cao trên tận phần eo để lộ ra mông nhỏ trắng nõn tròn trịa rồi hơi hơi nửa ngồi xổm xuống, miệng huyết ngập nước

nhắm ngay côn thịt lớn. Cô ngồi xuống từng chút một.

Quy đầu to lớn chậm rãi căng miệng huyết chặt chẽ ra, theo thân thể Lâm Nhụy trầm xuống mà bắt đầu tiến vào.

Nhưng côn thịt quá lớn. Mặc dù đã có âm thủy bôi trơn nhưng khi quy đầu phá vỡ miệng huyết để tiến vào bên trong thì vẫn khó tránh khỏi gặp trở ngại nên dừng lại.

Tư thế vào nửa vòi này làm tiếng thở dốc của 2 người họ càng thêm trầm trọng chút.

"Chờ một chút."

Phó Duẩn Thừa trầm thấp lên tiếng.

Vừa nói chuyện, anh vừa vói một bàn tay vào trong áo của Lâm Nhụy xong vuốt ve trên da thịt bóng loáng của cô, ngón tay chạm phải nút cài bra rồi linh hoạt mở nó ra.

Hai con thỏ múp múp tuyết trắng ngay lập tức được đến phóng thích, cách lớp áo nhảy lên.

Chỉ là, cảnh xuân lại đều bị lớp áo ngoài che chắn.

Người đàn ông hơi hơi nhăn mày để lộ ra một chút không kiên nhẫn.

Lâm Nhụy lộp bộp trong lòng một tiếng, sợ anh nếu không vui thì lại không có hứng thú làm tình.

Cô vội vàng chủ động cởi áo cùng bra ra, ưỡn ưỡn ngực, một đôi vú to được đưa đến trước mặt người đàn ông.

Đầu vú kiêu nộn nhô lên đang chờ đợi người đàn ông ngất lầy.

Phó Duẩn Thừa nhìn Lâm Nhụy rồi chậm rãi hé môi ngậm nó.

Anh dùng sức mút chúng nó giống như hồi bú sữa khi còn nhỏ. Cảm giác được núm vú nho nhỏ ở trong miệng dần dần biến cứng rắn, anh mới phun núm vú ra.

Chỉ thấy mặt trên núm vú nhô cao giống như một viên đậu phộng kia đều là nước miếng của anh, sáng lấp lánh, trông rất đẹp mắt.

Chọc đến anh nhìn không được mà lại lần nữa vùi đầu ngậm chúng nó. Lần này không hề giới hạn chỉ trong núm vú. Anh nuốt cả núm vú cùng với nhũ thịt trắng bóng vào trong miệng.

Nhẹ nhàng mà phệ cắn và mút vào.

Một cái tay khác cũng không hề nhàn rỗi. Anh bao lại vú to rồi dùng móng tay cào cào, chọc đến Lâm Nhụy run rẩy một trận.

Cảm giác vừa tô vừa ngứa chậm rãi lan tràn rộng ra khiến tiểu huyết của cô cảm lòng không được mà phun trào một đợt xuân thủy làm ướt ướt côn thịt lớn và kể cả chỗ kết hợp của hai người họ.

Tàng trở ngại giữa côn thịt cùng tiểu huyết cuối cùng cũng giảm nhỏ không ít.

Phó Duẩn Thừa rút một bàn tay ra rồi đặt ở trên vòng eo mảnh khảnh của cô.

Xong nặng nề áp xuống một cái.

Côn thịt lớn cuối cùng cũng hoàn toàn tiến vào trong thủy huyết ướt đầm dề.

Bị tầng tầng lớp lớp vách tường thịt mềm mại ướt át bao bọc lấy, bất thành linh xảy ra cảm giác chật hẹp làm anh suy chút nữa đã nộp vũ khí đầu hàng.

Tạm dừng một chút xong anh bắt đầu dùng đôi tay nhắc eo của cô lên rồi vận động liên tục.

Trong văn phòng nhỏ hẹp vang lên tiếng va chạm huyết thịt, mỗi một lần đều muốn cho luôn hai cái trứng dái vào trong. Anh thật hận không thể triệt để nhét cả côn thịt lớn vào trong rồi không bao giờ ra ngoài.

Hai viên trứng dái ngấm đen cũng từng chút một cường hãn hữu lực chụp đánh ở trên mông nhỏ của Lâm Nhụy tạo thành từng vệt đỏ, có tiếng nước "phụt phụt" vang lên. Chỗ kết hợp của 2 người bị động tác kịch liệt này làm nổi lên bọt biển màu trắng trào ra bên ngoài.

Lâm Nhụy chỉ cảm thấy bản thân giờ phút này thật giống như đang cưỡi ngựa, lay động trái phải lên xuống rồi xóc nảy không ngừng.

Ngựa này là ngựa liệt, một khi đã thả ra thì liền khó có thể thu lại.

Mà cô đang thừa nhận sự va chạm vừa ngọt ngào vừa mãnh liệt đến từ ngựa liệt.

"Chậm một chút, quá nhanh, giáo sư." Cô nhỏ vụn cầu xin.

Người đàn ông tăng nhanh động tác, mỗi một lần côn thịt lớn trầm xuống đều giống như muốn cắm vào tử cung của cô, vừa mau lại vừa mãnh, sướng đến mức cô chỉ biết trợn trắng mắt.

Ngay cả tiểu huyết cũng bị đâm đến mềm xốp và trào ra càng lúc càng nhiều dâm thủy. Theo động tác của người đàn ông, dâm thủy văng ra khắp nơi và nhỏ giọt trên mặt đất rồi chậm rãi tụ thành một vũng.

Khoái cảm từng đợt từng đợt đánh úp lại, Lâm Nhụy chưa từng nghĩ tới Phó Duẩn Thừa khi làm tình lại mãnh liệt và trực tiếp như thế. Cô thậm chí còn cảm thấy bản thân hôm nay sẽ bị anh làm chết ở chỗ này.

"Giáo sư, cầu xin anh, em không chịu nổi." Giọng của cô bị va chạm đến phá thành mảnh nhỏ, tựa như ai khóc.

Nghe vào lỗ tai của người đàn ông lại là thuốc kích dục mãnh liệt làm ham muốn chinh phục của anh càng thêm tăng vọt lên.

"Chịu không nổi thì cũng phải chịu, ai bảo em dâm đảng đến như vậy, dám quyến rũ ngay cả giáo sư dạy mình."

Anh hưng tợn đâm sâu thêm, đôi lại là tiếng rên rỉ càng thêm nhu nhược của cô.

"A ~ ách a ~ quá sâu!"

Hạ thân không ngừng bị va chạm. Lâm Nhụy sắp ngồi không xong, thân thể run rẩy. Cô chỉ đành phải gắt gao ôm cổ của người đàn ông.

Khi bị đâm đến quá mức tàn nhẫn, bởi vì khó kìm lòng nổi nên cô nhịn không được mà dùng móng tay cào ra vài vết đỏ trên cổ của anh.

Người đàn ông cảm nhận được chút ít đau đớn nho nhỏ này nhưng cũng không để ý mà càng thêm đắm chìm cả toàn thân và trái tim vào trong làm tình.

Cô chật hẹp vượt quá sự tưởng tượng của anh. Thịt non trong tiểu tao huyết không ngừng vô ý thức kẹp chặt côn thịt lớn của anh, cảm giác sáng khoái kia là thể nghiệm vui sướng mà anh đã lâu chưa từng trải nghiệm qua.

Đối lập với bản thân lúc trước một mình ở trong phòng tắm dùng tay thủ dâm côn thịt qua loa thì cảm giác vui sướng tràn trề khi đâm thọc tiểu huyết của cô quả thực chính là thể nghiệm thiên đường.

"Sớm biết rằng tiểu huyết của em làm sướng thể này thì tôi đã không vất vả phải nhịn nhẫn lâu như vậy." Phó Duẩn Thừa thấp giọng thờ dục, làm tình đến nung cũng nói ra những lời thô tục.

Anh cũng là một người đàn ông bình thường. Anh có nhu cầu riêng của bản thân. Nhưng vợ anh hàng năm đều đi công tác ở bên ngoài nên anh đã cảm dục hồi lâu. Trước mắt lại đột nhiên khai trai thì tất nhiên là không thể cứu vãn.

Giờ phút này, anh nghiễm nhiên đã bất chấp tất cả, nếu đã làm, vậy thì làm đến sướng luôn.

Cái gì mà đạo đức, cái gì mà làm thầy kẻ khác, tất cả đều đã sớm bị anh vứt ra sau đầu.

Trên khuôn mặt anh tuấn của Phó Duẩn Thừa dần dần nổi lên mồ hôi tinh mịn, mắt đen cực nóng nhìn chăm chăm Lâm Nhụy, hạ thân còn đang không ngừng kích thích hẹp mỏng thẳng tiến vào bên trong tiểu huyết. Quy đầu to lớn đã không còn thỏa mãn với âm đạo, mà là đâm thẳng vào chỗ sâu trong tiểu huyết, đó chính là miệng tử cung đang nhắm chặt.

Anh muốn đâm vỡ miệng tử cung nho nhỏ này, tính cả phần côn thịt còn lộ ở bên ngoài cùng hai cái trứng dài cũng cùng nhau nhét vào bên trong.

Làm toàn bộ người anh em của mình đều ngâm mình ở trong cơ thể của cô, chỉ có như vậy thì anh mới có thể càng thêm thoải mái cực hạn.

"Đau ~ không cần..."

Cửa tử cung bị côn thịt chống đối, cảm giác vừa đau lại vừa sướng. Cây côn thịt lớn kia thật sự quá mức uy mãnh, nó khiến cô có loại cảm giác muốn thờ cũng thờ không nổi.

Nhưng đây cũng là một loại kích thích khác. Sau khi bị cắm liên tục không gián đoạn mấy chục cái xong, cô dần dần thói quen với chiều sâu như vậy, khoái cảm bắt đầu nồng đậm lên.

Hạ thể của hai người chặt chẽ tương liên, côn thịt thô to màu đỏ tím tự do tự tại ra vào trong tiểu huyết chặt hẹp. Hai bên môi âm đê của cô đã bị ma xát đến sưng đỏ bất kham, ướt lợc cộc tách ra, côn thịt lớn cũng bị dâm thủy nhiễm ướt sáng bóng.

Khoái cảm ập đến giống như từng đợt bọt sóng khiến cả thân thể cô đều nổi lên màu hồng nhạt. Sau cùng, người đàn ông cắm một cái thật sâu vào trong xong, cô đạt tới cao trào.

Theo cao trào đến, dâm thủy ở trong tiểu huyết giống như đập chứa nước được mở vòi phun trào mà ra, tưới ở trên côn thịt và mả mắt của người đàn ông.

Mà Phó Duẩn Thừa, sau khi cơn thịnh nộ bị nhiều dâm thủy cọ rửa như vậy thì cuối cùng cũng nhận không được xúc động muốn bắn tỉnh. Anh dùng sức hung hăng cắm quy đầu vào thẳng tử cung. Theo mãi một trận co rút lại, lượng lớn nòng tinh rót vào trong tử cung của cô.

Giờ này khắc này, hai người cùng nhau đạt tới cao trào.

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Âm áp sau khi làm tình mãnh liệt

Edit & Beta: Ami Cuteo ><

Sau khi làm tình vui sướng tràn trề xong, Lâm Nhụy vô lực ngơ ngác nằm ở trên ghế làm việc, hiển nhiên là vẫn chưa kịp hoàn hồn.

Cô hơi hơi thở hổn hển rồi si mê nhìn thân ảnh của Phó Duẩn Thừa.

Người đàn ông giờ phút này đã đứng dậy, đôi tay thon dài đang không nhanh không chậm mà cài lại chỗ nút thắt trên áo sơ mi. Thu thập xong, anh lại khôi phục bộ dáng như trước, mắt đen thâm trầm, môi mím chặt, khuôn mặt tuấn tú hơi banh bạch.

Đúng thật là một giáo sư lạnh lùng nghiêm cẩn. Nếu không phải hai bên trán còn tàn lưu vài giọt mồ hôi thì ai cũng sẽ không nghĩ đến ngay lúc vừa rồi, anh còn đang điên cuồng phóng túng dục vọng của bản thân trên người Lâm Nhụy.

Trái lại là Lâm Nhụy, hai chân nhỏ trắng nõn đã mất đi sức lực. Cô nằm liệt ở nơi đó, sắc mặt giống như hoa đào, ửng hồng một mảnh, đôi mắt xuân tình nhộn nhào làm người ta vừa thấy liên biết cô vừa nãy mới làm việc gì.

Trong thùng rác còn hơn phân nửa sọt giấy vệ sinh cùng với nồng đậm hơi thở khác thường vẫn chưa tan đi ở trong phòng chính là chứng cứ tốt nhất để chứng minh hai người họ vừa làm tình mãnh liệt.

Đàn ông cầm dục thời gian dài đột nhiên khai trai suýt chút nữa đã làm Lâm Nhụy không chống đỡ được. Thể lực của Phó Duẩn Thừa tốt hơn quá nhiều so với trong tưởng tượng của cô, mỗi một lần đâm đều rất hữu lực, giống như mảnh thủ tiến công. Cùng anh làm tình, mặc kệ là về mặt sinh lý hay tâm lý, Lâm Nhụy đều đạt được thật lớn thỏa mãn.

Tổng cộng làm 3 lần, thời gian cứ trôi qua trong khi hai người họ chặt chẽ giao triền tứ chi với nhau. Nhớ không rõ là đã làm bao lâu, Lâm Nhụy chỉ biết là bụng nhỏ của cô hiện tại vẫn đang kháng nghị.

"Giáo sư, em đói." Cô mềm mại làm nũng với người đàn ông.

Phó Duẩn Thừa nhận nhặt nhìn cô một cái. "Em trước đứng dậy mặc quần áo đi đã, lát đi ăn cơm."

"Nhưng..."

Lâm Nhụy chớp chớp đôi con ngươi ngập nước, được một tác lại muốn tiến một thước nói: "Giáo sư vừa nãy dâm người ta quá độc ác, người ta hiện tại không đứng lên nổi."

"Phải cần giáo sư đỡ em lên thì mới được!"

Trong mắt cô mang theo ý cười giảo hoạt, mi mắt cong cong giống như một con ong trộm được mật hoa, thập phần đáng yêu.

Gân xanh trên trán Phó Duẩn Thừa hơi hơi nhăn lại. Anh có tâm cự tuyệt với việc thân mật như vậy.

Nhưng nhìn đến trên da thịt trắng nõn cùng với giữa hai chân của cô trải rộng rất nhiều dấu vết màu đỏ thì... Những cái đó đều là do anh mới nãy chuyên tâm làm tình, động tác quá mức thô lỗ nên vô ý lưu lại, ngay cả tiểu huyết cũng lây lị một mảnh. Hoa hạc kiều nộn bởi vì thừa nhận quá nhiều va chạm cùng ma sát nên vừa hồng lại vừa sưng.

Đều là do anh tạo thành.

Dù sao thì anh và cô cũng vừa mới vừa thân mật qua, anh tại trên khối thân thể này đạt được niềm vui thích chưa bao giờ từng có. Nghĩ như vậy xong, lời từ chối cũng liền nói không ra được miệng.

Phó Duẩn Thừa đến gần Lâm Nhụy. Anh vươn cánh tay hữu lực ra rồi nâng cô lên, vốn tưởng rằng làm như vậy là được rồi nhưng ai ngờ sau khi cô đứng dậy thì lại đột nhiên mềm mại không xương dựa vào trên người anh.

Lâm Nhụy toàn thân trần trụi, thân thể mềm mại trơn trượt dán gất gao với thân mình anh khiến anh nhin không được mà rung động ở trong lòng.

"Em?" Cho rằng là cô lại muốn làm gì đó, anh nhủ mảy chuẩn bị răn dạy.

Lâm Nhụy chống đôi tay nhỏ bé trên ngực anh, ôn nhu nói: "Giáo sư, em là thật sự chân mềm, cho em dựa trong chốc lát thôi, một lát là được."

Phó Duẩn Thừa rũ mắt, quả nhiên là nhìn đến hai đùi cô còn đang hơi hơi run lên, xem ra là thật sự đậm quá độc ác. Anh thở dài ở trong lòng xong không lên tiếng nữa.

Không khí lắng lặng chầy xuôi.

Tư thế của hai người tựa như một đôi người yêu đang ôm nhau.

Bởi vì sợ Lâm Nhụy không đứng được nên Phó Duẩn Thừa không thể không duỗi tay ôm cô vào trong lòng ngực. Vẻ mặt của anh mang theo một chút cứng đờ cùng không được tự nhiên, chỉ có đôi bàn tay to kia là chặt chẽ ôm cô vào trong ngực.

Lâm Nhụy nhẹ nhàng tựa đầu vào trong bờ ngực cường tráng của anh, nghe tiếng tim đập mạnh mẽ hữu lực ở trong lòng ngực anh, trong lòng cô liền phả lệ thỏa mãn, ngay cả trên mặt cũng mang theo càng nhiều tươi cười.

Như vậy ôn nhu là chuyện cô nghĩ cũng không dám nghĩ.

Đây là khoảnh khắc yên tĩnh và hài hòa khó có được.

Phó Duẩn Thừa không nói gì, Lâm Nhụy cũng liên vẫn luôn dựa vào anh. Nếu có thể, cô thậm chí muốn dựa đến khi thiên hoang địa lão (kiểu như răng long đầu bạc).

Thẳng đến khi bụng nhỏ phát ra từng đợt kháng nghị, Lâm Nhụy mới không thể không rời khỏi lòng ngực của anh.

Vội vã mặc quần áo vào và sửa sang lại chỉnh tề xong, cô nàng mới nở một nụ cười ngọt ngào với Phó Duẩn Thừa vẫn luôn trầm mặc không nói lời nào đang đứng bên cạnh.

"Giáo sư, mình đi ăn cơm thôi!"

Phó Duẩn Thừa giật giật ánh mắt, muốn nói nhưng lại thôi.

"Àn." Anh trầm giọng đáp.

Bạn đang đọc truyện *Quyển Rũ Đàn Ông Đã Có Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.